

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Σάββατο 14 - Κυριακή 15 Μαΐου 2011

Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης: Δώρο στην ανθρωπότητα η έρευνά του για την ανεργία, με την οποία κέρδισε το Βραβείο Νόμπελ

Παραδοσιακό φύλλο

δουλεμένο με μεράκι από τους ειδικούς της ζύμης

krinos

Krinos Foods, LLC., 47-00 Northern Blvd. LIC, NY 11101 • www.krinos.com

το βιβλίο είναι φίλος
(718) 784-5255

Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης: Δώρο στην ανθρωπότητα η έρευνά του για την ανεργία, με την οποία κέρδισε το Βραβείο Νόμπελ

Του Δημήτρη Τσάκα

Η προ μερικών μηνών απονομή του Βραβείου Νόμπελ Οικονομίας στον Δρ. Χριστόφορο Πισσαρίδη προκάλεσε συγκίνηση και υπερφάνεια στην Κύπρο, στην Ελλάδα και σε όλον τον απόδημο Ελληνισμό. Η απλότητα, η σεμνότητα, η ευρυμάθεια και η ευθύτητα με την οποία επικοινωνεί με τους συνομιλητές του - πολιτικούς, νομοθέτες, επιστήμονες, καθηγητές, φοιτητές και τους απλούς ανθρώπους- έχει πολλαπλασιάσει την αξία τόσο του βραβείου αυτού καθ' εαυτού όσο και της έρευνάς του στον τομέα της ανεργίας.

Την προηγούμενη Παρασκευή και δύο περίπου ώρες πριν την βράβειυσή του από το Κυπροαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο με το «Cyprus-U.S. Distinguished Merit Award» ο νομπελίστας οικονομολόγος παραχώρησε συνέντευξη στο «Περιοδικό» του «Εθνικού Κήρυκα», καθώς επίσης και στην αγγλόφωνη έκδοση «The National Herald», στο ίδιο ξενοδοχείο όπου έγινε και η βράβειυσή του.

Αν και ήταν η πρώτη μας επικοινωνία, εντούτοις η συνέπεια στο ραντεβού, η απλότητα, η καλοσύνη, η σοφία του και ειδικά το ενδιαφέρον του για την 96ετή πορεία του «Εθνικού Κήρυκα» δημιούργησαν ανεπανάληπτο περιβάλλον, άκρως φιλικό και ευχάριστο που σου δημιουργούσε την αίσθηση ότι επικοινωνούσες με έναν φίλο, με έναν άνθρωπο που κατανοεί πλήρως τον ρόλο και το κύρος της Ομογένειας.

Κι αυτό δεν ήταν τυχαίο διότι οι δεσμοί του νομπελίστα καθηγητή με την Αμερική και τον ακαδημαϊκό κόσμο της Ομογένειας έχουν την αφετηρία τους στο έτος 1979 όταν ήρθε στην Βοστώνη στην Εθνική

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗ

Ο διάσημος καθηγητής Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης, ο οποίος βραβεύτηκε με το Βραβείο Νόμπελ Οικονομίας του έτους 2010.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗ

Ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης, ενώ μιλά για την παγκόσμια οικονομική ύφεση και τις συνέπειές της στην γενέτειρα και στην Κύπρο.

Υπηρεσία Οικονομικών Ερευνών (National Bureau of Economic Research) η οποία είναι συμβεβλημένη με το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ.

Η περίοδος αυτή έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην πορεία του 31χρονου την εποχή εκείνη καθηγητή διότι του έδωσε το έναυσμα να ασχοληθεί και να αφιερώσει όλο του το είναι στην έρευνα της αγοράς εργασίας και να προσφέρει στην ανθρωπότητα τα πολύτιμα εργαλεία με τα οποία μπορεί να αντιμετωπίσει την ανεργία. Τα ευρήματά της έρευνάς του υιοθετήθηκαν και εφαρμόστηκαν από την ΕΕ και από τις ΗΠΑ από την προεδρία του Κλίντον.

Η οικονομική ύφεση που ταλανίζει την παγκόσμια οικονομία, η αύξηση της στρατιάς των ανέργων σε πλείστες χώρες του Κόσμου ήρθε να αποδείξει τον διαχρονικό χαρακτήρα της έρευνας του Δρ. Πισσαρίδη και να του χαρίσει το Βραβείο Νόμπελ. Είναι το πρώτο βραβείο που απονέμεται σε Έλληνα και Κύπριο Οικονομολόγο και αυτό και μόνο το καθιστά ιστορικό γεγονός. Να διευκρινίσουμε ότι τα δύο προηγούμενα βραβεία που έχουν απονεμηθεί σε δύο άλλες εξέχουσες προσωπικότητες του Ελληνισμού, στον Οδυσσέα Ελύτη και στον Γεώργιο Σεφέρη ήταν Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Ερωτηθείς τι σημαίνει γι' αυτόν η βράβευσή του από το Κυπριοαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο ο Δρ. Πισσαρίδης, ο οποίος πρόσφατα είχε βραβευτεί και από τον πρόεδρο

της Κύπρου επεσήμανε: «Σημαίνει πολλά για μένα. Μου κάνει μεγάλη εντύπωση και με συγκινεί ιδιαίτερα η αντίδραση του Ελληνισμού στην διάκριση. Είναι πολύ συγκινητικό και μεγάλη η ικανοποίηση. Μόλις έλαβα την πρόσκληση από την πρώτη στιγμή και χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό θεώρησα ότι ήταν χρέος μου να την αποδεχτώ».

Όσον αφορά τις επαφές του με την Αμερική επεσήμανε: «Εγώ έρχομαι στη Νέα Υόρκη δύο με τρεις φορές τον χρόνο, την τελευταία φορά ήμουν στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια όπου είχαμε μια συνάντηση με άλλους συναδέλφους. Η πρώτη επαφή μου με την Αμερική έγινε το 1979 όταν ήρθα στο Χάρβαρντ και συγκεκριμένα στην Εθνική Υπηρεσία Οικονομικών Ερευνών (National Bureau of Economic Research)».

Αναφερόμενος στην έρευνά του επεσήμανε: «Η ανεργία σε πολλές χώρες της Ευρώπης την δεκαετία του '80 ήταν σε πολύ υψηλά επίπεδα και εμείς ως οικονομολόγοι ούτε καν μπορούσαμε να σκεφτούμε για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου, ενώ οι άνθρωποι που χάραζαν την πολιτική δεν ήξεραν πώς να αντιμετωπίσουν αυτό το πρόβλημα. Δεν μπορούσαμε να εξηγήσουμε γιατί τα ποσοστά ήταν υψηλά και τις επιπτώσεις που μπορούσαν να είχαν οι κυβερνητικές πολιτικές. Δεν μπορούσαμε να πούμε ότι το πρώτο που πρέπει να γίνει ήταν η

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗ

Ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης κατά την διάρκεια της συνεντεύξεως που παραχώρησε στους δημοσιογράφους Κωνσταντίνο Συρίγο (αριστερά) για την αγγλόφωνη έκδοση «The National Herald» και Δημήτρη Τσάκα για το «Περιοδικό» του «Εθνικού Κήρυκα», στο Ξενοδοχείο Χίλτον της Νέας Υόρκης.

Θερμά Συγχαρητήρια

στον Ελληνοκύπριο καθηγητή Οικονομικών

Δρ. Χριστόφορο Α. Πισσαρίδη

για τη βράβευση του

με το Νομπελ 2010 στην Οικονομία.

Αυτή η ύψιστη αναγνώριση του μόχθου

και του έργου του

για το καλό της Οικουμένης

είναι μία τιμή που κάνει κάθε Έλληνα υπερήφανο.

Τον ευχαριστούμε και του ευχόμαστε

να συνεχίσει με κάθε επιτυχία

το πολύ σπουδαίο του έργο.

Ευριπίδης Κοντός

Kontos Foods, Inc

Box 628, Paterson, NJ 07544

(973) 278-2800 • Fax: (973) 278-7943

Kontos.com

ΑΡΧΕΙΟ: «Ε.Κ.»

Στο στιγμιότυπο από την τελετή απονομής του βραβείου του Κυπροαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου που πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Κυριακής, στο Μανχάταν, στο βήμα διακρίνεται ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης, ο οποίος συνέστησε στη νέα γενιά ότι τα 95% της επιτυχίας οφείλονται στην εργασία και μόνο τα 5 τους εκατό στο ταλέντο.

Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης: Δώρο στην ανθρωπότητα η έρευνά του για την ανεργία, με την οποία κέρδισε το Βραβείο Νόμπελ

Συνέχεια από τη σελίδα 3

αποζημίωση των ανέργων για την απώλεια του εισοδήματός τους».

«Την εποχή εκείνη εγώ ήμουν νέος ερευνητής αρκετά προβληματισμένος για τα κοινωνικά προβλήματα και πίστευα ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ένα πρόβλημα χωρίς οικονομικές λύσεις. Και γι' αυτό αποφάσισα να διαγωνιστώ στον συγκεκριμένο ερευνητικό τομέα και έτσι ήρθα στο Χάρβαρντ το

1979 να ερευνήσω τα οικονομικά της παιδείας (Economics of Education). Υπήρχε την εποχή εκείνη ένα πρόγραμμα ανταλλαγής ερευνητών με το Χάρβαρντ».

Σχετικά με τα προγράμματα ανταλλαγής σπουδαστών και ερευνητών επεσήμανε ότι και οι δύο χώρες τόσο η Βρετανία όσο και οι ΗΠΑ έχουν εφάμιλλα και διεθνώς αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά συστήματα και ότι έχουν πολλά να διδαχτούν ο ένας από τον άλλο. Πα-

ράλληλα τόνισε ότι παρέμεινε δώδεκα μήνες ώπου ολοκλήρωσε την εργασία του και από τότε συνέχισε την έρευνά του.

Ερωτηθείς ποια είναι τα ευρήματα της έρευνάς σας τα οποία δίνουν την δυνατότητα στους ανθρώπους να κατανοήσουν καλύτερα τα προβλήματα της ανεργίας επεσήμανε: «Η βασική ιδέα είναι να μελετήσετε τον τρόπο με τον οποίο ο ιδιωτικός τομέας και οι ιδιωτικές εταιρείες αντιμετωπίζουν το πρό-

βλημα της ανεργίας. Οι εργάτες που έμειναν άνεργοι είχαν την επιλογή να αναζητήσουν μια άλλη ολιγότερα αμειβόμενη εργασία, είτε να αναζητήσουν μια άλλη εργασία παρόμοια με αυτή που έχασαν, είτε να αναζητήσουν μια εντατική εργασία, είτε να παραμείνουν άνεργοι και να περιμένουν μέχρι να ανοίξει η θέση που είχαν χάσει».

«Αυτές όλες οι εκδοχές δεν έχουν αναλυθεί στο παρελθόν. Ήταν ένας νέος τρόπος εξέτασης τους έντονου

προβλήματος της ανεργίας στο γενικότερο οικονομικό πλαίσιο. Τώρα πλέον γνωρίζουμε το πρόβλημα και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται. Εξάλλου γι' αυτό η εργασία αυτή βραβεύτηκε», πρόσθεσε.

Ερωτηθείς για τις διαφορές της σημερινής εποχής με την εποχή του '80, ο Δρ. Πισσαρίδης επεσήμανε ότι σήμερα εμείς γνωρίζουμε πώς να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της ανεργίας, με τη μείωση του βάρους των ανέργων και την

ΑΡΧΕΙΟ: «Ε.Κ.»

Τα μέλη και στελέχη του Κυπριοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου ενώ παρακολουθούν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την ομιλία του Δρ. Χριστόφορου Πισσαριδίου και την αναφορά του στην πορεία της ελληνικής οικονομίας και στις προσπάθειες που καταβάλλει η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου για την εφαρμογή του Μνημονίου.

θέσπιση προγραμμάτων τα οποία εφαρμόζονται ευρέως στην Ευρώπη και εφαρμόζονται και στις ΗΠΑ, με τα οποία μπορεί να αντιμετωπιστεί η ανεργία.

«Σήμερα η ανεργία δεν είναι τόσο σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα όσο ήταν την δεκαετία του '80, που οι ουρές των ανέργων ήταν μεγάλες. Σήμερα εμείς έχουμε καλύτερες γνώσεις και ξέρουμε πώς να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα», συμπλήρωσε.

Αναφερόμενος στα θέματα που σχετίζονται με τα ελλείμματα του προϋπολογισμού και το δημόσιο χρέος, ο Δρ. Πισσαριδίου επισήμανε ότι η απουσία για τα ελλείμματα και το χρέος είναι δικαιολογημένη, διότι θα έρθει η ώρα να ξεπληρώσουμε το χρέος και ειδικά τα χρέη

που έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία λίγα χρόνια.

Παράλληλα, τόνισε ότι η αποπληρωμή του χρέους θα γίνει μέσω των υψηλών φόρων, με τους οποίους βρίσκονται αντιμέτωποι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τα τελευταία χρόνια.

Η Κίνα είναι ο αγοραστής του χρέους των ΗΠΑ και το γιατί το γνωρίζουν μόνον οι ίδιοι, αλλά άρχισαν ήδη να εκδηλώνουν την ενόχλησή τους και να προβληματίζονται τις αγορές. Διότι κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τι θα συμβεί αν η Κίνα σταματήσει να αγοράζει τα ομόλογα και τα έντοκα γραμμάτια του αμερικανικού δημοσίου.

Αναφερόμενος στον τρόπο με τον οποίο οι ΗΠΑ καθώς επίσης και άλλες ανεπτυγμένες χώρες αν-

ταποκρίθηκαν στην ύφεση, επισήμανε ότι αύξησαν τα επίπεδα του εξωτερικού χρέους και παραδέχτηκε ότι αν και ζούμε σε μια περίοδο που δυσανασχετούμε την φορολογία, εντούτοις αυτά τα χρέη πρέπει να εξοφληθούν.

«Όταν αρχίσει η ανάκαμψη της οικονομίας και πεις στους πολίτες ότι θα αυξήσουμε τους φόρους για την αποπληρωμή του χρέους θα σου πούνε: 'Ποτέ!' Και θα διερωτηθούν, γιατί πρέπει να πληρώσουμε νέους φόρους».

Ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα της παρούσας παγκόσμιας κρίσης είναι η κρίση των κεφαλαιαγορών και το ζητούμενο, όπως επισήμανε, είναι η θέσπιση των κανονισμών που διέπουν αυτές τις αγορές.

Επισήμανε ότι τις δεκαετίες του

'70 και του '80 επικράτησε η τάση της απελευθέρωσης των κεφαλαιαγορών, διότι πίστευαν ότι οι ελεύθερες αγορές θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη όπως και έγινε την δεκαετία του '90. Την ίδια χρονική στιγμή εκδηλώθηκαν και τάσεις κατάργησης κάθε ρυθμιστικού όρου και παράγοντα, οι οποίες μπορούσαν να καταστρέψουν ολόκληρο το σύστημα, εάν αφεθούν ανεξέλεγκτες. Ο έλεγχος και η ρύθμιση των αγορών είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχουμε καταφέρει να το ρυθμίσουμε.

«Ακόμη σήμερα δεν γνωρίζουμε τον τρόπο με τον οποίο θα ελεγχθούν και θα ρυθμιστούν οι αγορές», επισήμανε ο Δρ. Πισσαριδίου, ο οποίος προ μερικών ημερών, όπως

είχε γράψει ο «Εθνικός Κήρυκας» είχε συναντηθεί με τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Γιώργο Παπανδρέου.

«Ο κ. Παπανδρέου κλήθηκε να αντιμετωπίσει δύσκολα και περίπλοκα προβλήματα. Αν και το ζήτημα του χρέους έχει μονοπωλήσει το ενδιαφέρον, εντούτοις αυτός πιστεύει ότι δεν είναι το πιο σοβαρό. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της Ελλάδας είναι η οικονομία η οποία είναι εντελώς δύσκαμπτη διότι ελέγχεται από μια μειοψηφία συμφερόντων, από τα ισχυρά συνδικάτα τα οποία αντιδρούν σε κάθε μεταρρύθμιση, με συνέπεια να καταστεί ένας τελείως απρόσιτος προορισμός για τις επενδύσεις».

Συνέχεια στη σελίδα 6

Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης: Δώρο στην ανθρωπότητα η έρευνά του για την ανεργία, με την οποία κέρδισε το Βραβείο Νόμπελ

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Επεσήμανε ότι στην Ελλάδα πρέπει να αλλάξει η νοοτροπία, να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις οι οποίες θα προσελκύσουν το ενδιαφέρον του επενδυτικού κοινού και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

«Η αύξηση του ελλείμματος και του χρέους δημιουργήθηκε διότι οι κυβερνήσεις δεν ήξεραν πώς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και πίστευαν ότι μπορούσαν να αντιμετωπισθούν με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στο Δημόσιο, με την επένδυση χρημάτων στα ασφαλιστικά ταμεία και την χορήγηση επιδομάτων και φτάσαμε στο σημείο που δεν μπορούν πλέον να ακολουθήσουν αυτή την πολιτική γιατί το χρέος έφτασε στο σημείο που να μην μπορούμε να το αποπληρώσουμε», επεσήμανε. Αναφερόμενος στην προσφυγή της Ελλάδας στην ΕΕ και ΔΝΤ και στην υπογραφή του Μνημονίου επεσήμανε «ότι ήταν καλή λύση».

«Πιστεύω ότι πρέπει να προχωρήσουν στην εφαρμογή του Μνημονίου και των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, αλλά μια ενδεχόμενη αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα είναι σε όφελος της Ελλάδας».

«Αν η κυβέρνηση συνεχίσει να κινείται προς την σωστή κατεύθυνση, να εργάζεται σκληρά και να λαμβάνει υποστήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα πετύχει τους στόχους και δεν θα χρειαστεί η αναδιάρθρωση του χρέους. Η Ελλάδα δεν προσπαθεί μόνη της, αλλά έχει και την γενικότερη προσπάθεια που καταβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση», επεσήμανε.

Αναφερόμενος στο ενδεχόμενο της αναδιάρθρωσης επεσήμανε ότι το μεγαλύτερο μέρος του χρέους της Ελλάδας το έχουν απορροφήσει οι ελληνικές και κυπριακές τράπεζες και ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα προκαλέσει πανικό στους μετόχους των τραπεζών και θα έχει τεράστιες συνέπειες.

Παράλληλα, τόνισε ότι δεν μπορεί να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη στην Ελλάδα εάν δεν προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις και δεν μετατραπεί η χώρα σε ελκυστικό για τις επενδύσεις προορισμό.

Ερωτηθείς για τις ιδιωτικοποιήσεις επεσήμανε ότι είναι αναγκαίες και πρέπει να συνεχιστούν διότι η πείρα των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών έχει αποδείξει ότι οι επιχειρήσεις που έχουν ιδιωτικοποιηθεί έχουν γίνει πιο αποτελεσματικές, αξιόπιστες και παρέχουν καλύτερες

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗΣ

Από αριστερά διακρίνονται οι: Ντέννις Δρουσιώτης, πρόεδρος του Κυπροαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, ενώ παραδίδει το βραβείο, ο Νικόλαος Καρακώστας, ύπατος Πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ, ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης και η Γ. Πρόξενος της Ελλάδας, Αγνη Μπαλτά.

υπηρεσίες στο κοινό.

Παράλληλα τόνισε ότι εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων δεν είναι μόνον η ελληνική, αλλά και η παρούσα κυπριακή κυβέρνηση.

«Γρήγορα ή αργά και οι δύο χώρες πρέπει να προχωρήσουν στις ιδιωτικοποιήσεις των εταιρειών που παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες όπως η ΔΕΗ, τα μέσα μαζικής μεταφοράς», επεσήμανε ο νομπελίστας οικονομολόγος.

Αν και υπάρχουν διαφορές μεταξύ των οικονομιών της Ελλάδας και της Κύπρου και οι δημόσιες υπηρεσίες στην Κύπρο είναι καλύτερες από την Ελλάδα και δεν υπάρχει δωροδοκία, εντούτοις οι υπηρεσίες που παρέχουν δεν είναι στο επίπεδο που είναι οι υπηρεσίες που παρέχουν οι επιχειρήσεις που έχουν ιδιωτικοποιηθεί σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

«Στην Κύπρο, ευτυχώς δεν υπάρχει η νοοτροπία της δωροδοκίας στις συναλλαγές με το δημόσιο», συμπλήρωσε.

Κληθείς να προβλέψει την αναλογία ευρώ - δολαρίου επεσήμανε χαριτολογώντας «ότι εάν ένας οικονομολόγος κάνει προβλέψεις για

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΗΣ

Από αριστερά διακρίνονται οι: Καθηγήτρια Δρ. L. Rachel Ngai, Δέσποινα Αξιωτάκη, εκτελεστική διευθύντρια του Κυπροαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, Δρ. Χριστ. Πισσαρίδης και ο πρόεδρος του εν λόγω οργανισμού Ντέννις Δρουσιώτης, ενώ δωρίζει στην καθηγήτρια το σύμβολο της πόλεως της Νέας Υόρκης.

τις συναλλαγματικές συναλλαγές είναι σαν να σκάβει τον τάφο του».

«Κανένας δεν μπορεί να κάνει βραχυπρόθεσμες προβλέψεις. Μακροπρόθεσμα αν η αμερικανική κυβέρνηση δεν χαλιναγωγήσει το έλλειμμα της θα μειωθεί περαιτέρω η αξία του δολαρίου, διότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ακολουθεί πιο αυστηρή νομισματικά πολιτικά», συμπλήρωσε.

Όσον αφορά το ενδεχόμενο επιστροφής της Ελλάδας στην δραχμή επεσήμανε ότι πίσω από τέτοια σενάρια κρύβεται η κερδοσκοπία και απέκλεισε κάτι τέτοιο. Παράλληλα τόνισε ότι η είσοδος της Ελλάδας στην Ευρωζώνη ήταν μια ιστορική αναγκαιότητα.

Ερωτηθείς για την οικονομία της Κύπρου επεσήμανε: «Η Κύπρος ευεργετείται από το διεθνές περιβάλλον και από το γεγονός ότι οι διεθνείς εταιρείες και ειδικά οι ρωσικές ανταποκρίθηκαν θετικά. Έχει μια ναυτιλία η οποία ενισχύεται και το μέλλον της κυπριακής οικονομίας είναι ευοίωνο. Η προσπάθεια μετατροπής της Κύπρου σε παγκόσμιο εμπορικό κέντρο έτυχε θετικής ανταποκρίσεως και αυτό έρχεται να μειώσει τις επιπτώσεις της οικονομικής ύφεσης».

«Οι τράπεζες της Κύπρου είναι πιο αποδοτικές, αλλά μια ενδεχόμενη αναδιάρθρωση του χρέους της Ελλάδας θα πλήξει σημαντικά το τραπεζικό σύστημα της Κύπρου», κατέληξε ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης.

Στην φωτογραφία ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης, ο πρόεδρος και τα στελέχη του Επιμελητηρίου, οι γενικές πρόξενοι της Ελλάδας και Κύ-

πρου, Αγν Μπαλτά και Κούλα Σοφιανού, αντίστοιχα, και ο πρόεδρος της Κύπρου στην Ουάσινγκτον Παύλος Αναστασιάδης.

Ο πρόεδρος του Κυπροαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Ντέννις Δρουσιώτης (αριστερά), ενώ βραβεύει τον Δρ. Χριστόφορο Πισσαρίδη. Δεξιά ο πρόεδρος της ΑΧΕΠΙΑ Νικόλαος Καρακώστας.

Ο Δρ. Χριστόφορος Πισσαρίδης αμέσως μετά την απονομή του Βραβείου του Κυπροαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου «Cyprus-U.S. Distinguished Merit Award». Τόσο κατά την διάρκεια της ομιλίας του στην τελετή όσο και στην συνέντευξή του στον «Ε.Κ.» αναφέρθηκε στην προσφορά της Ομογένειας.

1941 - 2011: 70 χρόνια από τη μάχη της Κρήτης

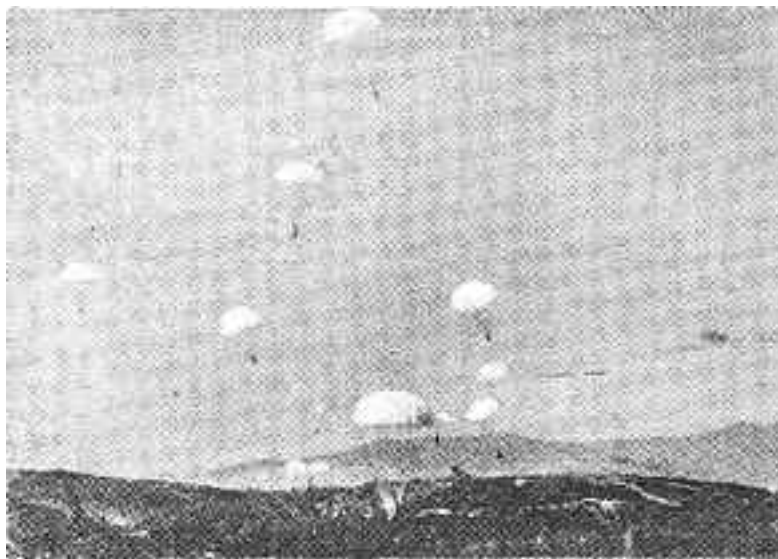
Με αφορμή την 59η Επέτειο από τη μεγάλη μάχη του νησιού μας, το Μάιο του 1941. Τα γεγονότα αναφέρονται μέρα τη μέρα σ' όλες τις πόλεις, ξεκινώντας από τις 20 Μαΐου μέχρι τις 31 Μαΐου 1941.

20 Μαΐου 1941

Πρώτη μέρα αεροπορικής επιχείρησης. Η Μάχη της Κρήτης είχε αρχίσει ουσιαστικά από τις 14 του Μάη μ' ένα σφοδρό βομβαρδισμό στρατιωτικών στόχων κυρίως. Οι στόχοι αυτοί ήταν τα αεροδρόμια του Μάλεμε, του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου, τα λιμάνια της Σούδας και του Ηρακλείου, καθώς και οι μεγάλες πόλεις της Κρήτης. Η γερμανική αεροπορία πέτυχε να απομονώσει το Νησί από τη θάλασσα και να δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στον ανεφοδιασμό των συμμαχικών δυνάμεων, κυρίως από το λιμάνι της Σούδας. Βρετανικά πλοία κατέπλεαν στην Κρήτη, μόνο κατά τις μεσονύκτιες ώρες για εκφόρτωση και γρήγορο απόπλοο. Μέχρι τις 20 του Μάη οκτώ πλοία απ' αυτά είχαν βυθιστεί ή είχαν υποστεί σημαντικές βλάβες από αεροπορικές επιθέσεις. Τα περισσότερα από τα λίγα βρετανικά αεροπλάνα που βρίσκονταν στην Κρήτη είχαν καταστραφεί στο έδαφος ή στις διάφορες αερομαχίες. Ο μικρός αριθμός που είχε απομείνει αναχώρησε όπως σημειώνουμε για την Αίγυπτο την προηγούμενη της μεγάλης αερεπίθεσης. Οι αερομεταφερόμενες έτοιμες γερμανικές δυνάμεις που «επέδραμαν» στο Νησί αντιμετώπισαν δυνάμεις αντίστασης με ενότητα και πάθος, χωρίς όμως τον απαραίτητο στρατιωτικό εξοπλισμό και τον κατάλληλο και επαρκή εφοδιασμό. Οι καταστροφές επίσης και οι απώλειες ανθρώπινων ζωών στα Χανιά το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο ήταν σημαντικές. Όλα αυτά αθροιστικά έδειχναν ότι άρχιζε το προπαρασκευαστικό στάδιο της μεγάλης επίθεσης.

Στις 6.30 το πρωί της 20ης του Μάη ο ουρανός των Χανίων σκοτεινιάζει, γιατί τον καλύπτουν εκατοντάδες βομβαρδιστικά και καταδιωκτικά γερμανικά αεροπλάνα, που σκορπούν τον όλεθρο και την καταστροφή. Η εισβολή που αναμενόταν από εβδομάδες αποτελεί μια πραγματικότητα. Τα Χανιά χάνουν τη γνώριμη όψη τους. Μεταβάλλονται σε μια φρικτά παραμορφωμένη από τους σφοδρούς βομβαρδισμούς και πολυβολισμούς πόλη. Δημιουργούνται έτσι οι κατάλληλες συνθήκες, που θα διευκολύνουν την εισβολή από τον αέρα.

Στις 7.30 ο Στρατηγός Φράνκ που βρισκόταν στο Στρατηγείο του στο Ακρωτήρι Χανίων, ειδοποιεί με σήμα της μονάδας του να είναι έτοιμες για την απόκρουση της γερμανικής αερεπίθεσης.

Ρίψεις αλεξιπτωτιστών επί της ακτής 'Αλιανταίου.

Δυο περίπου ώρες από τον αυνήθιστο σε πάθος, έκταση και διάρκεια βομβαρδισμό, αρχίζει η πτώση των αλεξιπτωτιστών, αφού στο μεταξύ έχει αχρηστευθεί ολόκληρη η αεροπορική άμυνα των περιοχών Μάλεμε, Χανίων και Σούδας. Το αεροδρόμιο υποστηρίζεται από το 22ο τάγμα Νεοζηλανδών που υποδέχτηκε με σκληρότητα τα κύματα των αλεξιπτωτιστών, πολλά από τα οποία σκοτώνονται προτού πατήσουν στο έδαφος της Κρήτης. Ο Βρετανός Διοικητής του αεροδρομίου του Μάλεμε βλέποντας τα μαυιάρια των αλεξιπτωτιστών και ακούοντας το «θυμωμένο μούγκρισμα» των αεροπλάνων, περιγράφει την πολεμική αυτή σκηνή με τα ακόλουθα λόγια. «Οι βόμβες χτυπούσαν δώδεκα δώδεκα μαζί. Τα χώματα τινάζονταν ως τα ουράνια. Οι δονήσεις και το μπουμπουντό από τις εκρήξεις πλησίαζαν εδώ που βρισκόμασταν πάνω στο λόφο. Ο κρότος ήταν κάτι το απερίγραπτο. Το έδαφος αναρριγούσε και κλονιζόταν κάτω από τα πόδια μας, καθώς οι βόμβες αυλάκωναν τον αέρα πάνω από τα κεφάλια μας. Ας μπορούσαμε να δούμε μακρύτερα από λίγες γιάρδες».

21 Μαΐου

Χανιά. Οι Νεοζηλανδοί εξακολουθούν να υπερασπίζονται το Μάλεμε και προσπαθούν να αποτρέψουν τους Γερμανούς από το να κάνουν χρήση του αεροδρομίου. Παρόλο που από τις απογευματινές ώρες το αεροδρόμιο βρέθηκε κυκλωμένο από παντού, οι Γερμανοί κατορθώνουν να κρατήσουν τις θέσεις τους. Παρά την αντίσταση των μαχομένων και τα πυκνά πυρά τους, που ενισχύθηκαν μάλιστα με την ντόπια ένοπλη υποστήριξη, οι Γερμανοί προσιγείνουν τις υπόλοιπες δυνάμεις τους στο αεροδρόμιο. Οι απώλειες βέβαια α των Γερμανών

ήταν μεγάλες. Ο Γερμανός πολεμικός ανταποκριτής σημειώνει ότι μόνο πενήντα επτά άνδρες, ήταν σε θέση να πολεμήσουν στην περιοχή της γέφυρας του Ταυρωνίτη και του αεροδρομίου.

Η απώλεια διοικητικών διμοιρών και λόχων ήταν η πιο καταστροφική. Αλλά και από την πλευρά των συμμαχικών δυνάμεων τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα. Ο Φράνκ με σήμα του στο Κάιρο, επισημαίνει τη δύσκολη κατάσταση και τη σκληρή πίεση που δέχονται. Τα περιθώρια είναι μικρά και θα ήταν λάθος να παρουσιάσω μια αισιόδοξη εικόνα. Τη νύχτα της 21ης του Μάη η μοίρα του βρετανικού στόλου που περιπολούσε στο πέλαγος δυτικά της Κρήτης, επεσήμανε μια εχθρική νηοπομπή. Αμέσως τα πολυβόλα και τα πολύκανα αντιαεροπορικά χτυπούσαν ασταμάτητα τους εχθρικούς στόχους στους οποίους κατάφεραν σημαντικά πλήγματα. Σκοτώθηκαν 375 Γερμανοί στρατιώτες και οι υπόλοιποι περισυνελέγησαν από γερμανικά σκάφη. Ο Φράνκ που βρισκόταν σε έξαψη και παρακολουθούσε εμε αγωνία την εξέλιξη της θαλάσσιας αυτής επιχείρησης, αναηδούσε από ενθουσιασμό.

Ηράκλειο. Η μέρα αρχίζει με ενπλεείς βομβαρδισμούς κατά των ελληνοβρετανικών θέσεων. Σκοπός των Γερμανών είναι η κατάληψη του λιμανιού της πόλης και η δημιουργία εστιών εξόρμησης για την ολοκληρωτική κατάληψή της. Ακολουθούν σφοδρές οδομαχίες από ένοπλους πολίτες και ένα ανελέητο ανθρωποκνηνητό που διαρκεί μέχρι τη νύχτα, προκαλεί πανωλεθρία στους εισβολείς. Ομάδες από αλεξιπτωτιστές πέφτουν στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου, που το μεγαλύτερο μέρος του σκοτώνεται από τις βρετανικές δυνάμεις που το υπερασπίζονται. Η γερμανική αεροπορία δυ-

σκολεύεται αφάνταστα από τα ελληνοβρετανικά τμήματα, τα οποία την παραπλανούν με φωτοβολίδες και πλαίσια σηματοδοσίας με τους γερμανικούς κώδικες χρήσης. Το υλικό αυτό προέρχεται από Γερμανούς αιχμαλώτους που συλλαμβάνονται. Από τους Γερμανούς επίσης νεκρούς ή αιχμαλώτους αφαιρούνται όπλα και πυρομαχικά, με τα οποία ενισχύουν σημαντικά τον εξοπλισμό του. Ο Στουντέντ θα γράψει για τη δεύτερη μέρα της Μάχης: «Μα την αλήθεια πολύ ζοφερή η κατάσταση κατά το μεσημέρι. Εισ την ομάδα Χάιντερικ (Αγία) συγκεχυμένοι αγώνες. Από το Ρέθυμνο ουδεμία αναγγελία. Από το Ηράκλειο καμία κατατοπιστική είδηση και εις το Μάλεμε καμία συγκεκριμένη επιτυχία. Επί πλέον παντού κατεπείγουσα ζήτησις πυρομαχικών και όπλων. Η περαιτέρω συνέχεια της επιχείρησης Κρήτης κρέμεται από μια κλωστή».

22 Μαΐου

Ηράκλειο. Η ρίψη αλεξιπτωτιστών ακι εφοδίων για την ενίσχυση των πυρήνων αντίστασης συνεχίζεται. Το αεροδρόμιο και η πόλη κρατούνται σταθερά από τις βρετανικές και ελληνικές δυνάμεις και το ντόπιο ένοπλο στοιχείο. Η περιοχή γύρω από το Ηράκλειο έχει εκκαθαριστεί, εκτός από τις θέσεις «Σταυρωμένος» και «Τάζι» όπου υπάρχουν και έχουν οργανωθεί σοβαρά γερμανικά προγεφυρώματα. Η κατάσταση των αλεξιπτωτιστών ήταν απελπιστική.

23 Μαΐου

Χανιά. Οι γερμανικές δυνάμεις με την οριστική κατάληψη του αεροδρομίου Μάλεμε, περνούν από την άμυνα στην επίθεση. Η 5η Βρετανική Ταξιαρχία εξαναγκάζεται να εγκαταλείψει τη θέση της και να στραφεί νοτιοανατολικά. Μεγάλης έντασης βομβαρδισμοί σημειώνονται στα Χανιά τη Σούδα τις κωμοπόλεις και τα λιμάνια της περιοχής. Παρατηρείται έλλειψη τροφίμων και πυρομαχικών, χωρίς να διαφαίνονται προοπτικές ανεφοδιασμού. Ξαφνικά δώδεκα βρετανικά αεροπλάνα πετούν πάνω από το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Το βομβαρδίζουν και καταστρέφουν έξι γερμανικά αεροπλάνα που βρίσκονται σ' αυτό. Αρχισε η αναπείρωση του πθικού των συμμαχικών δυνάμεων, αλλά ήταν προσωρινή, γιατί η δράση τους ήταν πολύ περιορισμένη και η μάχη είχε ήδη κριθεί.

Ηράκλειο. Μεγάλος αριθμός γερμανικών αεροπλάνων με εκρηκτικές και εμπρηστικές βόμβες χωρίς διακοπή και για τρεις ώρες προξενούν σημαντικές καταστροφές στην πόλη. Ολόκληρες συνοικίες έχουν ισοπεδωθεί. Η πόλη ζει μέσα στην κόλαση της φωτιάς και τους σωρούς των ερειπίων. Η καταστροφή των στρατιωτικών κλιβάνων και των αποθηκών τροφίμων του στρατού, επιτεί-

νουν το πρόβλημα του επισιτισμού.

Ο Γερμανός Διοικητής πληροφορείτο Φρούραρχο της πόλης Ε. Τσαγκαράκη ότι οι Γερμανοί είναι κύριοι της Κρήτης και αξιωνοί την παράδοση της πόλης. Ο Φρούραρχος χωρίς συζήτηση απορρίπτει την αξίωση αυτή. Για πρώτη φορά οι ελληνικές και βρετανικές δυνάμεις πληροφορούνται την κατάσταση που επικρατεί στα Χανιά. Ο Τσάρτσιλ από την πλευρά του επιμένει ότι η Μάχη της Κρήτης πρέπει να κερδηθεί.

24 Μαΐου

Χανιά. Από το πρωί επαναλαμβάνονται με μεγαλύτερη ένταση οι βομβαρδισμοί της πόλης των Χανίων της Σούδας και των γειτονικών χωριών. Οι Γερμανοί κύριοι του αεροδρομίου του Μάλεμε χρησιμοποιούν την εστιακή τους αυτή δύναμη, για την εκκαθάριση της κατάστασης. Η απομάκρυνση σημαντικών τμημάτων που υπερασπίζονταν την πόλη επιβαρύνει ακόμα περισσότερο την ατμόσφαιρα που επικρατούσε σ' αυτή. Η επιθετική πρωτοβουλία βρίσκεται στα χέρια των κατακτητών. Από τη στιγμή που οι βρετανικές δυνάμεις αρχίζουν να υποχωρούν, η αντίσταση είχε πέσει ουσιαστικά στα χέρια του ντόπιου ένοπλου πληθυσμού. Στην Κίσαμο η αντίσταση των Κρητικών ήταν τόσο δυναμική που απέτρεψε την αποβίβαση αρμάτων, προσφέροντας έτσι ανεκτίμητη βοήθεια στα υποχωρόντα συμμαχικά στρατεύματα. Οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις συνεχίζονται στο Ακρωτήρι και το Κολυμπάρι. Κατά τη διάρκεια της ημέρας νέες ενισχύσεις καταφτάνουν αεροπορικά στο αεροδρόμιο του Μάλεμε.

25 Μαΐου

Χανιά. Από το βράδυ ρίχνονται χιλιάδες προκρηύξεις στα Χανιά, τους συνοικισμούς και τα χωριά και απειλούν τον πληθυσμό, ότι θα επιβάλουν αυστηρές κυρώσεις, σ' αυτούς που πολεμούσαν τα γερμανικά στρατεύματα. Οι γύρω από την πόλη φρουρές αποσύρονται σε νέες λιγότερο κοντινές προς την πόλη θέσεις γεγονός που οδηγεί στην αποθάρρυνση και επιτείνει το αίσημα της ανασφάλειας. Οι βρετανικές δυνάμεις αποσύρονται προς τη Σούδα. Οι καθυστερήσεις όμως που συνεπάγονται οι καταλήψεις των χωριών και οικισμών γύρω από τα Χανιά, επιβραδύνουν σημαντικά τα σχέδια των Γερμανών να φτάσουν στα Σφακιά και να παρεμποδίσουν τη φυγή των Βρετανών. Υστερα από συνεχείς επιθέσεις και αντιπεθέσεις καταλαμβάνεται ο Γαλατάς με τη γνωστή υπεροχή των όπλων του αντιπάλου. Ηρθε όμως και η σειρά της Κανδάνου. Μετά την εξολόθρευση ενός γερμανικού λόχου από τους κατοίκους της, οι Γερμανοί επιτίθενται με αργιότητα. Βομβαρ-

δίξεται η Κάνδανος και παραδίνεται στη φωτιά, στενάζοντας κάτω από τους σκελετούς των ερειπίων. Εκτελούν όσους από τους κατοίκους της Κανδάνου ή των γειτονικών χωριών συναντούν, ανεξάρτητα από ηλικία και χωρίς καμία διαδικασία. Στις 3 Ιουνίου θα επιστρέψουν και πάλι για να ολοκληρώσουν την καταστροφή. Την ίδια μερα ο πτέραρχος Στουπέντ προσγειώνεται στο αεροδρόμιο Μάλεμε και διαπιστώνει προσωπικά το μέγεθος της καταστροφής του δημιουργήματός του.

Ρέθυμνο. Οι γερμανικές προκρημνίσεις που είχαν ριχτεί στα Χανιά με απειλητικό κατά των πολιτών περιεχόμενο, ρίχνονται και στο Ρέθυμνο. Οι μαχόμενες δυνάμεις βρίσκονται κάτω από τη σκιά της γερμανικής αεροπορίας, η οποία βομβαρδίζει στρατιωτικούς στόχους, καθώς και την πόλη και τα χωριά. Οι συγκρούσεις και αψιμαχίες είναι τόσο συχνές, που αποτελούν πραγματικό εφιάλτη για τους Γερμανούς.

Ηράκλειο. Ο βομβαρδισμός ελληνικών και βρετανικών στόχων εξακολουθεί και πάλι. Η πόλη φλέγεται από τις πυρκαϊές που σημειώνονται και οι δρομοί της είναι γεμάτοι από πτώματα. Αλλά και στους χώρους έξω από τα τείχη υπάρχουν άταφα πτώματα Γερμανών και Ελλήνων μαχητών. Η στρατιωτική κατάσταση επιδεινώνεται. Οι Γερμανοί μπορεί να μην κάνουν επίθεση κατά της πόλης ακόμα, είναι όμως κύριο της κατάστασης και ρυθμιστές του αγώνα κατά μεγάλο μέρος. Οι ίδιες απειλητικές προκρημνίσεις που είχαν ριχτεί στα Χανιά και το Ρέθυμνο, ρίχνονται και στο Ηράκλειο. Ο Στρατηγός Φράυμπεργκ προειδοποιεί ότι τα υπό τη Διοίκηση του τμήματα, έχουν περιέλθει στο έσχατο όριο

αντοχής.

26 Μαΐου

Ρέθυμνο. Η στρατιωτική κατάσταση παρέμεινε στάσιμη και τα ελληνοβρετανικά στρατεύματα κρατούν σταθερά τις θέσεις τους. Οι πολιορκούμενοι στην περιοχή του Αγίου Γεωργίου εξακολουθούν να πιέζονται ασφυκτικά από ομάδες χωροφυλάκων και ντόπιων πολεμιστών, κάτω από αφόρητες συνθήκες πείνας, χωρίς όμως και να παραδίνονται. Αλλά και στα συμμαχικά τμήματα σημειώνονται σοβαρές ελλείψεις σε πυρομαχικά και τρόφιμα. Στο Ρέθυμνο ήταν άγνωστη η κατάσταση που επικρατούσε στα Χανιά και το Ηράκλειο, όπως το ίδιο συνέβαινε και με τις πόλεις αυτές που δεν γνώριζαν επίσης για την κατάσταση που επικρατούσε στο Ρέθυ-

μνο. Οι συμμαχικές δυνάμεις σημειώνουν μια αξιόλογη επιτυχία, γιατί κατορθώνουν και εκδιώκουν τους Γερμανούς από το Σταυρωμένο, τον οποίο καταλαμβάνουν. Η κατάληψη τους εξασφαλίζει μια πλούσια λεία σε πολεμικό και φαρμακευτικό υλικό.

27 Μαΐου

Χανιά. Στις 7 το απόγευμα ύστερα από συμπλοκές με ομάδες οπισθοφυλακής οι Γερμανοί αλεξιπτωτιστές και αλπινιστές μπήκαν στα Χανιά και έγιναν κύριο της ερειπωμένης και φλεγόμενης πόλης. Τις απογευματινές ώρες το Στρατηγείο της Μ. Ανατολής έδωσε τη συγκατάθεσή του για την εκκένωση της Κρήτης, παρέχοντας και τις σχετικές οδηγίες, που μεταξύ των άλλων προβλεπαν: Οι δυνάμεις Μάλεμε,

Σούδας, Χανίων, Στύλου θα αποσύρονταν στα Σφακιά. Οι δυνάμεις του Ρεθύμνου θα κατευθύνονταν στον Πλακιά και οι δυνάμεις του Ηρακλείου θα επιβιβάζονταν σε αγγλικά πλοία από το λιμάνι της πόλης.

Ηράκλειο. Γίνεται ανασύνταξη των ελληνικών τμημάτων, τα οποία ενισχύονται και με νέα, με σοβαρές ελλείψεις. Το αεροδρόμιο δεν έχει καταληφθεί. Εστίες των Γερμανών προσβάλλονται από ομάδες αντίστασης κι ελεύθερους σκοπευτές. Οι Γερμανοί όμως καταλαμβάνουν το ύψωμα Αη Λίας που βρίσκεται νότια και σχετικά κοντά στο αεροδρόμιο και ετοιμάζουν γενική επίθεση.

28 Μαΐου

Χανιά. Μεγάλα τμήματα του γερμανικού στρατού που προέρχονται από την περιοχή των φυλακών Αγιάς και το Μάλεμε, μπαίνουν στην πόλη, που από την προηγούμενη βρίσκεται στα χέρια των Γερμανών. Οι απειλές που έχουν εκτοξευθεί με προκηρύξεις, παίρνουν τη μορφή αντιποίνων. Τμήματα του ελληνικού στρατού και ομάδες ένοπλων πολιτών εξακολουθούν να μάχονται απεγνωσμένα, χωρίς μάλιστα να γνωρίζουν ότι τα διπλανά βρετανικά τμήματα έχουν αποχωρήσει. Από τις μάχες αυτές επωφελούνται τα βρετανικά τμήματα, γιατί συγκρατούνται οι Γερμανοί και διασφαλίζεται έτσι η χωρίς σοβαρά εμπόδια αποχώρησή τους από την παραλία των Σφακίων. Τα ελληνικά τμήματα της περιοχής Μουρνιών αποφάσισαν να κατευθυνθούν προς το Ηράκλειο. Πληροφορήθηκαν όμως στην πορεία τους την κατάληψη των Χανίων και του Ρεθύμνου και επέστρεψαν στον καταυλισμό τους, αχρηστεύοντας παράλληλα τον οπλισμό τους για

να μην πέσει στα χέρια εχθρού.

30 -31 Μαΐου

Χανιά. Οι Γερμανοί καταδιώκουν τα συμμαχικά στρατεύματα και προσβάλλουν βόρεια από την Ιμβρο τη μηχανοκίνητη 1η Ταξιαρχία. Δεν πραγματοποιήθηκαν όμως αεροπορικές επιθέσεις, γεγονός που διευκόλυνε τις υποχωρήσεις τους. Ο Φράυμπεργκ με τους επιτελείς του και το ελληνικό κλιμάκιο αναχώρησαν με δύο αεράκατους. Τη Διοίκηση των δυνάμεων που παρέμειναν στην Κρήτη ανέθεσε ο Φράυμπεργκ στον υποστράτηγο Ουέστον. Οι δυνάμεις της Κρήτης που ήταν προς αναχώρηση από τα Σφακιά, περιελάμβαναν μερικές εκατοντάδες Έλληνες από τα τάγματα που είχαν διαλυθεί, καθώς και ένοπλους πολίτες. Περίπου 4.000 μάχιμα τμήματα από Βρετανούς, Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς, καθώς και 5.000 άνδρες των σωμάτων και υπηρεσιών, παρέλαβαν τα βρετανικά πλοία. Οι υπόλοιπες δυνάμεις που δεν μπόρεσαν να διαφύγουν, παραδόθηκαν στους αλπινιστές ή κατέφυγαν στα βουνά της Κρήτης όπου και παρέμειναν πολλούς μήνες.

Το γερμανικό ανακρινόμενό της ίδιας μέρας αναφέρει: «Η μάχη της Κρήτης έληξε. Ολόκληρη η νήσος είναι απαλλαγμένη εχθρού. Γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν το τελευταίο στήριγμα των πτηθέντων Βρετανών, τον λιμένα Σφακιά».

Στις 2 Ιουνίου επίσης το βρετανικό Υπουργείο Πολέμου έκανε γνωστά στον κόσμο τα ακόλουθα: «Επειτα από 12 ημέρας του αναμφισβόλου σκληρότερου αγώνα του πολέμου, αποφασίστηκε να αποσύρουμε τα στρατεύματά μας από την Κρήτη».

Πηγή: «Μεσόγειος»

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΖΕΣΤΕ; ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΕ ΑΠΟ ΔΙΑΚΟΠΕΣ; ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΕ ΟΙΚΟΣΚΕΥΕΣ; ΙΧ κ.λπ.; ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ;

Μπορούμε να σας βοηθήσουμε στις εκτελωνιστικές εργασίες

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΜΗΣ

ΚΙΝΗΤΟ: 01130-693.243 2472

ΓΡΑΦΕΙΟ: 01130210 992.7365, 01130210 523.1911

Αν χρειάζεστε DJ ή Ζωντανή Ελληνική Μουσική τηλεφωνήστε στο (201) 385-8217

Για την επιτυχία της εκδήλωσής σας, εμπιστευτείτε τον γνωστό σε όλους

Nicos Nicolaidis
The Cosmopolitans
DJ or Live Greek Music
www.nicosnicolaidis.com

Εκπληρώστε όλα τα όνειρά σας για έναν όμορφο γάμο σ'αυτή την ξεχωριστή σας μέρα

TOWERS ON THE GREEN

Εκεί που τα όνειρά σας γίνονται πραγματικότητα

Εκεί που η ξεχωριστή σας μέρα «αγκαλιάζεται» από προσωπικό επαγγελματιών με ενθουσιασμό και ειλικρίνεια.

Εαν σχεδιάζετε μια πιο κλειστή εκδήλωση, μια δεξίωση, ή πρόβα δείπνου, η εξειδικευμένη ομάδα μας catering και μαγειρικής περιμένει να σας εξυπηρετήσει σε όλες τις πτυχές αυτής της μοναδικής σας μέρας.

Απολαύστε την υπέροχη θέα του Towers Country Club

Διακεκριμένοι σεφ δημιουργούν γαστρονομικά αριστουργήματα που θα προσφέρουν απόλαυση στους καλεσμένους σας και η εμπειρία τους μπορεί να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε στιλ εθνικής κουζίνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΦΑΓΗΤΑ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ

Γάμοι, bridal showers, baby showers, επέτειοι, christenings, επίσημα δείπνα επιχειρηματικές συναντήσεις, εταιρικές εκδηλώσεις

Μπορούμε να φιλοξενήσουμε πάρτι 100-350 ατόμων

TOWERS ON THE GREEN
in 2 locations

• 272-48 Grand Central Pkwy, Floral Park, NY 11005
• 196-10 Northern Boulevard, Flushing, NY 11358
(516) 775-7710. Ζητήστε τον κ. Χάρυ Σαβίδη
www.towersonthegreen.com

Ο υπόγειος θησαυρός της Ελλάδας

Του Αλκη Γαγαδά

Το υπέδαφος της χώρας μας είναι πλούσιο σε ορυκτά που βρίσκουν τώρα νέες εφαρμογές κυρίως οικολογικής κατεύθυνσης. Είναι η ώρα να αδράξουμε την ευκαιρία και να ανακαλύψουμε τα νέα «εξαγωγίμα» υλικά!

Πόσο μεγάλη είναι μια χώρα; Όσα τετραγωνικά χιλιόμετρα λένε τα υπομνήματα δίπλα στους χάρτες της; Έτσι πίστευα κι εγώ, ώπου κάποιος μου παρατήρησε ότι αν λάβουμε υπόψη και όσα βουνά τυχαίνει να βρίσκονται στο έδαφος της χώρας η έκτασή της αλλάζει. Σήμερα σκέπτομαι ότι πρέπει να προσθέσουμε στα προηγούμενα και ένα μέρος από το χρήσιμο υπέδαφος που μπορεί να διαθέτει ο τόπος.

Για να εκτιμηθεί λοιπόν με περισσότερη ακρίβεια η σημερινή «αξία» της χώρας σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς πρέπει να απαντηθούν δύο ερωτήματα: Ποιες πρώτες ύλες διαθέτει; και πόσο είναι αυτές εκμεταλλεύσιμες; «Σε σχέση με το μέγεθος της χώρας είμαστε μια από τις πρώτες χώρες σε αποθέματα και εκμετάλλευση σημαντικών βιομηχανικών ορυκτών», με διαβεβαιώνει ο καθηγητής Βιομηχανικών Ορυκτών, πρόεδρος στο Τμήμα Γεωλογίας & Γεωπεριβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μιχάλης Σταματάκης, ο οποίος έχει περπατήσει κυριολεκτικά εκατοστό προς εκατοστό την Ελλάδα, αλλά και αρκετές χώρες της Ευρώπης και τον Καναδά και κάτι παραπάνω θα ξέρει για να μιλάει έτσι αναλαμβάνοντας να μας ξεναγήσει στο υπέδαφος της χώρας μας.

Τρεις μεγάλες οικογένειες ορυκτών

Τις ορυκτές πρώτες ύλες, σύμφωνα με τα βιβλία της Γεωλογίας, τις διακρίνουμε σε: α) μεταλλικά ορυκτά, και μπορεί να πρόκειται για ορυκτά των μολύβδου, ψευδαργύρου, σιδήρου, χαλκού, χρυσού κλπ, β) ενεργειακές πρώτες ύλες, όπως είναι ο λιθάνθρακας, ο λιγνίτης, το φυσικό αέριο, τα πετρέλαια και γ) βιομηχανικά ορυκτά και πετρώματα, τα οποία είναι αρκετές δεκάδες.

Ποια είναι όμως η διαφορά ανάμεσα στα μεταλλικά και στα βιομηχανικά ορυκτά; Για την απάντηση πρέπει να ανατρέξουμε στην εξόρυξή τους. Στα μεταλλικά το τελικό προϊόν έχει πάντοτε τις ίδιες ιδιότητες ανεξάρτητα από την προέλευσή του, ενώ για ένα μεγάλο αριθμό βιομηχανικών ορυκτών η αξία τους εξαρτάται άμεσα από τις φυσικές ιδιότητές τους που διαφέρουν όμως ανάλογα με τον τόπο παραγωγής.

Επειδή όμως τα βιομηχανικά ορυκτά έχουν στην πλειονότητά τους σήμερα μικρότερη αξία ανά τόνο από τα μεταλλικά ορυκτά, μπορούν γι' αυτά να εφαρμοστούν μέθοδοι

εξόρυξης με χαμηλό κόστος, άρα είναι οι περισσότερες επιφανειακές και εκεί που η εκμετάλλευσή τους πρέπει να γίνει με υπόγειες μεθόδους εφαρμόζονται οι λιγότερο δαπανηρές. Βέβαια μπαίνει πλέον, ιδιαίτερα στις επιφανειακές εξορύξεις, και ο παράγοντας περιβάλλον, που κάποτε δεν θεωρούσαν ότι υπάρχει καν, ενώ ταυτόχρονα για τον ίδιο περίπου λόγο, δηλαδή για δόμηση κτιρίων με οικολογικά ορθό τρόπο, κάποια υλικά ξαφνικά απόκτησαν αρκετά μεγαλύτερη αξία και αυτό δεν θα πρέπει να περάσει ανεκμετάλλευτο από εμάς. As ξεκινήσουμε όμως να δούμε μερικά από τα υλικά που θεωρούνται από τα πιο ενδιαφέροντα του τόπου αυτού.

Μπετονίτης:

Χίλιες και μία χρήσεις

Είναι άργιλος που αποτελείται κυρίως από ορυκτά της ομάδας του σμκτίτη, δηλαδή αυτού που οι παλαιότεροι ονόμαζαν σαπουνόχωμα διότι με τη βοήθεια του πηλώδους αυτού υλικού μπορούσαν να καθαρίσουν τους λεκέδες στα υφάσματα (από το σμήγμα=λίπος). Έτσι, οι περισσότεροι μπετονίτες έχουν μια χαρακτηριστική μαλακή υφή και θυμίζουν σαπούνι. Επειδή ο νατριούχος μπετονίτης έχει καλύτερη συμπεριφορά σε περιβαλλοντικές εφαρμογές σε σχέση με τον ασβεστόχο, στη Μήλο το υλικό, αφού περάσει από σπασίτες επειδή είναι ασβεστόχοχος, αναμειγνύεται με σόδα. Απλώνεται σε επίπεδες επιφάνειες και το νάτριο αντικαθιστά το ασβέστιο. Αυτό βοηθάει όταν μετά για παράδειγμα χρησιμοποιηθεί για την καθαριότητα των στάβλων.

Η αμμωνία από τα ούρα των ζώων τότε αντικαθιστά το νάτριο και δεσμεύεται μαζί της η έντονη δυσάρεστη μυρωδιά, ενώ τελικά η αμμωνία μετατρέπεται σε άζωτο. Ο μπετονίτης, εκτός αυτού, είναι γνωστός σαν «το υλικό με τις χίλιες χρήσεις». Από λιπαντικό, σε ανάμειξη με νερό, για

το τρυπάνι της γεώτρησης και σαν άμμος κυτρίων μέχρι υλικό για να παίρνει κατάλληλη σφαιρική φόρμα το σιδηρομετάλλευμα, για φιλτράρισμα σε κρασί και σε λάδι, για συστατικό καλλυντικών, για ζωοτροφές, για πυροπροστασία. Στην Ελλάδα πολύ σημαντικά κοιτάσματα βρίσκονται κυρίως στη Μήλο, αλλά και στην Κίμωλο, όπου ο μπετονίτης έχει υπέρλευκο χρώμα και ελληνικές εταιρείες εξάγουν εκατοντάδες χιλιάδες τόνους.

Περλίτης:

Οικολογικός «χρυσός»

Είμαστε μια από τις πρώτες χώρες στην παραγωγή αυτού του υλικού που αποδείχθηκε φιλικό προς το περιβάλλον και προσφιλές σε όσους θέλουν να οικοδομήσουν οικολογικά. Είναι ένα υαλώδες φηαιστειακό πέτρωμα από οξειδίο του πυριτίου και αργιλίου και με εγκλωβισμένο λίγο κρυσταλλικό νερό σε αναλογία κάπου 2%-6%, ενώ η εμφάνισή του στο μικροσκόπιο σε κάνει να νομίζεις πως το αποτελούν αναρίθμητες σφαιρικές χάντρες, δηλαδή πέρλες, παίρνοντας από εκεί το όνομά του. Θερμαίνεται απότομα σε κατάλληλους φούρνους, ώστε το νερό στο εσωτερικό του γίνεται ατμός και διογκώνει το υλικό.

Εκτός από τις χρήσεις του στη γεωργία και στην κηπουρική και σαν φίλτρο, ο περλίτης είναι πλέον πολύ προσφιλής στην οικολογική δόμηση, αφού δίνει σε ανάμειξη με τοιμέντο και νερό ένα πολύ πιο ελαφρύ υλικό για στρώσιμο δαπέδων και οροφών με θερμομονωτικές και ηχομονωτικές ιδιότητες. Άρα η χώρα μας που διαθέτει μεγάλα κοιτάσματα στη Μήλο, στην Κίμωλο και στο Γυαλί (νησίδα κοντά στη Νίσυρο) μπορεί να αξιοδοξει για μια αυξανόμενη κατανάλωση διεθνώς στο εγγύς μέλλον, και μάλιστα σε καλές τιμές.

Γύψος:

Καλλιτεχνίες και τοιμέντο

Το 1700 οι τοίχοι των ξύλινων σπιτιών στο Παρίσι καλύφθηκαν με

γύψο για την προστασία τους απέναντι στις πυρκαγιές. Ο προνοητικός γάλλος μονάρχης, μετά την πυρκαγιά του 1666 στο Λονδίνο, είχε δώσει αυτή τη διαταγή και από τότε έχουμε τον Γύψο του Παρισιού, που όμως βρίσκεται και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου. Σοβάδες γύψου χρησιμοποιούνται σε ευρεία έκταση στην Ισπανία και στη Γερμανία. Ο γύψος είναι ένα ορυκτό που σχηματίζει κοιτάσματα ως ίζημα που αποτίθεται έπειτα από εξάτμιση του νερού σε θαλάσσιες κυρίως λεκάνες του μακρινού γεωλογικού χρόνου. Η Ελλάδα διαθέτει άφθονα αποθέματα κυρίως στα δυτικά της χώρας, σε μια λωρίδα που αρχίζει στις Φιλιάτες, διατρέχει τις γεωγραφικές περιοχές Αμφιλοχία, Αιτωλικό, Ζάκυνθο, Κυλλήνη και μετά έρχονται η Δυτική Κρήτη και Σπεία. Ελληνικές και ξένες εταιρείες δραστηριοποιούνται στην κατασκευή γυψοσανίδων αλλά και γύψου καλλιτεχνίας, που «ψήνεται» πρώτα στους 120 βαθμούς Κελσίου, χάνει τα τρία τέταρτα του νερού από τα μόριά του και είναι έτοιμος να προσροφήσει νερό απ' έξω, αλλά χρειάζεται να περάσουν μέχρι και 40 λεπτά για να πήξει δίνοντας την ευκαιρία στον καλλιτέχνη να ολοκληρώσει την ιδέα του. Επίσης χρησιμοποιείται γύψος για να επιβραδύνεται η πήξη του τοιμέντου διότι όταν ανακατευτεί με αυτό στη διάρκεια της μεταφοράς του δίνει αργά και σταθερά τα νερά του στο τοιμέντο, ενώ στη γεωργία χρησιμοποιείται για την αφαλάτωση αλατούχων εδαφών!

Υδρομαγνησίτης - Χουντίτης:

Επιβραδύνουν τη φωτιά

Είναι ιζηματογενείς αποθέσεις ορυκτών από μαγνησίου, που βρίσκονται στην περιοχή της Κοζάνης, σε πάχος έως 5 μέτρων. Η λευκότητά τους δημιουργεί ένα μάλλον εξωγήινο τοπίο από ολόλευκες «κλιίδες» μέσα σε κτηρινώδεις-πρασινώδεις αργίλους. Το φυσικό αυτό μείγμα ορυκτών που είναι πολύ λεπτόκοκκο, σαν ζάχαρη άχνη, είναι από τις πλέον φιλικές στο περιβάλλον πρώτες ύλες και μπαίνει ως πρόσθετο στο υλικό κατασκευών των καλωδίων και των πλαστικών για επιβράδυνση της φωτιάς σε περίπτωση ανάφλεξης.

Αποτελούν «πράσινα» ορυκτά, διότι δεν δημιουργούν τοξικές αντιδράσεις και δοκιμάστηκαν με σχετική επιτυχία ως επιβραδυντικά των δασικών πυρκαγιών. Όπως αναφέρεται σε σχετική διδακτορική διατριβή: «Επειδή τα όξινα παράγωγα των θερμικών διασπάσεων των αμμωνιακών αλάτων προξενούν περιβαλλοντικά προβλήματα, το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το σχετικά χαμηλό κόστος της φυσικής εξόρυξης υδρομαγνησίτη-χουντίτη από τα ελληνικά ορυχεία ενισχύει σε σημαντικό βαθμό το ενδεχόμενο της εμπορικής τους αξιοποίησης ως επιβραδυντικών».

Καολίνης:

Πορσελάνη και χαρτί

Είναι μια ειδική ποιότητα αργίλων που η πιο γνωστή τους χρήση ήταν για την παραγωγή πρώτης ύλης για την πορσελάνη (china clay). Δεν είναι ωστόσο και τόσο γνωστό ότι το 70% της παραγωγής υψηλών προδιαγραφών καολίνη απορροφάται για την επικάλυψη χαρτιού, αλλά και ως (συμ)πληρωτικό της χαρτομαζας. Η παγκόσμια παραγωγή και κατανάλωσή του παρουσιάζει συνεχή αύξηση και παράλληλα παρατηρείται ότι ανεβαίνει και η τιμή του. Στην Ελλάδα υπάρχουν κάποια μικρά κοιτάσματα στη Μήλο, αλλά λόγω των προσμειξεων που περιέχουν χρησιμοποιούνται σήμερα μόνο στην παραγωγή λευκού τοιμέντου.

Διατομίτης:

Χρώματα και απόβλητα

Είναι ένα ανοικτόχρωμο, ελαφρό, εύθρυπτο «πέτρωμα», που όπως αναφέρει η βιβλιογραφία: «αποτελείται από τα πυριτικά κελύφη μικροσκοπικών υδρόβιων φυτών, που καλούνται διάτομα. Κάθε διάτομο αποτελείται από μικρή ποσότητα πρωτοπλάσματος κλεισμένη μέσα σε κέλυφος από άμορφο πυρίτιο. Το κέλυφος αυτό διαίρεται σε δύο ίσα τμήματα και αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία πλανκτονικών οργανισμών που συγκεντρώνουν πυρίτιο από το νερό. Επιπλέον στο νερό, αλλά όταν το διάτομο πεθαίνει το αδιάλυτο πυριτικό κέλυφος καθίζει στον πυθμένα. Έτσι μπορούν να συσσωρευτούν κατά δισεκατομμύρια. Ένα κυβικό εκατοστό διατομίτη μπορεί να περιέχει πάνω από 40.000.000 κελύφη». Στο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο παίρνοντας εκπληκτικές εικόνες σχετικά με τη μικροδομή τους και αυτή η ποικιλία στο σχήμα είχε για τον παρατηρητικό άνθρωπο και βιολογική και οικονομική αξία, αφού παρουσιάζουν μεγάλη εξωτερική επιφάνεια και χαλαρή σύνδεση συνιστώντας ένα εξαιρετικά πορώδες υλικό ικανό να προσροφά λάδια άρα να μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην παρασκευή ειδικών χρωμάτων όπου τα γωνιώδη κομμάτια διατόμων εξέρχονται από τη μεμβράνη της μογαίας διαχέοντας το φως που πέφτει στη χρωματισμένη επιφάνεια δίνοντας την αίσθηση του επιπέδου, να απορροφά ουσίες από τις ακαθαρσίες των ζώων, να γίνεται συστατικό του χαρτιού(!).

Τους διατομίτες αφού τους λειοτριβήσουν τους χρησιμοποιούν έτσι όπως είναι ή τους θερμαίνουν πρώτα στους 1.000 βαθμούς Κελσίου συμπυκνώνοντας και σκληραίνοντας το υλικό, δημιουργώντας μικροσκοπικά, συμπαγή συσσωματώματα. Όπως μας πληροφορήθηκε ο κ. Σταματάκης, εκτός από την κατασκευή ποιοτικών μονωτικών τούβλων, λόγω της χαμηλής θερμικής αγωγιμότητας του διατο-

μίτη, μπορείς να ανακατέψεις τη σκόνη αυτή με 2%-3% πριονίδι και νερό, να τους δώσεις τη μορφή πλαστικών σφαιριδίων με τη χρήση περιστροφικού κλιβάνου. Στους 1.200 βαθμούς Κελσίου καίγεται το πριονίδι και παίρνουμε σε μορφή διογκωμένων σφαιριδίων ένα πορώδες υλικό σαν ελαφρόπετρα στο εσωτερικό, αλλά με εντελώς λεία εξωτερική επιφάνεια. Ένα υλικό δηλαδή προχωρημένο, που πληρώνεται ανάλογα στην αγορά της μοντέρνας δόμησης. Οι αργιλώδεις διατομίτες του Σαρανταπόρου Ελασσόνας, με ικανότητα απορρόφησης 130%, δίνουν και στην Ελλάδα μια δυνατότητα να είναι μέσα σε αυτή την αγορά και βοηθούν μεταξύ άλλων και στο να παραμένουν καθαρά τα απόβλητα, όπως των ελαιολιπιδίων, γαλακτοβιομηχανιών και να γίνεται επεξεργασία των νερών στα ιχθυοτροφεία.

Ζεολιθικός τόφος:

Δόμηση, απορρυπαντικά

Ένα υλικό που θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε πολυδύναμο γιατί οι εφαρμογές του είναι αναρίθμητες και μένει σ' εμάς να βρούμε τους τρόπους που θα τις εκμεταλλευτούμε καλύτερα. Πρόκειται για ηφαιστειακή προέλευσης τέφρα που πέφτοντας σχηματίζει στρώματα πάχους πάνω από δέκα μέτρα. Αν αυτή η τέφρα βρεθεί σε υδατικό περιβάλλον το ηφαιστειακό γυαλί με την πάροδο του γεωλογικού χρόνου μετατρέπεται σε ζεόλιθο. Πρόκειται για ένα ορυκτό που αποτελείται από τετραέδρα πυριτίου και αργιλίου με τη δομή να συμπληρώνεται από νάτριο ή ασβέστιο.

Το κύριο όμως χαρακτηριστικό τους είναι η ύπαρξη καναλιών που καταλαμβάνονται από μόρια νερού. Με την αύξηση της θερμοκρασίας αναβράζουν και από εκεί πήραν και την ονομασία τους. Όπως μας είπε ο κ. Σταματάκης: «Στον Εβρο, στο χωριό Μεταξάδες, έχω καταγράψει κτίρια που χτίστηκαν γύρω στα τέλη του 19ου αιώνα και δεν χρειαζόταν καν να σοβατιστούν. Εξορυσσονται στην Ελλάδα από δεκαετίες στην περιοχή Μεταξάδων του Εβρου και λειτουργεί εκεί μια μικρή μονάδα παραγωγής δομικών-διακοσμητικών λίθων που αξίζει να αναπτυχθεί αφού υπάρχουν μεγάλες ποσότητες, ενώ στον Πεντάλοφο, λίγο βορειότερα, υπάρχει ορυχείο εξόρυξης ζεολιθικού τόφου για χρήσεις σε ζωοτροφές και προσρόφηση υγρών. Οικολογικοί δομικοί και μονωτικοί λίθοι από ζεολιθικό τόφο από τη Νάπολι και τη Ρώμη της Ιταλίας εξάγονται σε μεγάλες ποσότητες σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αφού παλεταριστούν και φορτωθούν σε φορτηγά. Γιατί όχι κι εμείς λοιπόν; Πέρα από τη χρησιμότητά του ως δομικού υλικού, το βρίσκουμε ακόμη στα σημερινά απορρυπαντικά, αντικαθιστώντας τα επιβλαβή φωσφορικά συστατικά, κάνοντας ό,τι και στα παλιά παραδοσιακά πλυσταριά: βοηθάει στην αποσκλήρυνση του νερού. Το λεγόμενο "σκλη-

ρό" νερό οφείλεται στην παρουσία κατιόντων (δηλαδή φορτισμένων θετικά ατόμων) ασβεστίου και μπορεί να αποσκλήρυνθεί αν αυτά απομακρυνθούν. Ο ζεόλιθος λοιπόν επειδή έχει την ικανότητα να ανταλλάσσει κατιόντα, μέσα στο νερό μπορεί να πάρει τα ανεπιθύμητα ασβέστια δίνοντας σαν αντάλλαγμα το νάτριο που έχει στο μόριό του! Και δεν σταματούν εδώ τα καλά. Όταν οι ζεόλιθοι αφυδατώνονται το κρυσταλλικό υλικό που παραμένει διαθέτει κενά, και μπορεί να λειτουργήσουν πολύ καλά σαν φίλτρα απορροφώντας

ιώδιο, υδράργυρο, αμμωνία, ενώ αποδεικνύονται αποτελεσματικοί για την απομάκρυνση καισίου και στροντίου από ραδιενεργά απόβλητα. Πού χρησιμεύουν αλλού; Στα ιχθυοτροφεία και στους στάβλους επειδή προσροφούν εξαιρετικά καλά τις τοξίνες από τις εκκρίσεις και την αμμωνία από τα ούρα των ζώων βοηθώντας έτσι στο να παραμένει το περιβάλλον καθαρό και στις ημέρες μας πλέον αυτό, επειδή είναι από τα ζητούμενα, καλοπληρώνεται».

Νέα υλικά στην παραγωγή

Στα προαναφερθέντα βιομηχανικά

ορυκτά και πετρώματα μπορούμε να προσθέσουμε μερικά που μπήκαν πρόσφατα στην παραγωγή όπως ο ατταπουλγίτης και ο σαπωνίτης, που εντοπίστηκαν στην περιοχή Γρεβενών και χρησιμοποιούνται ως πολυφός γεωτρήσεων, προσροφητικό, επικαλυπτικό, για ζωοτροφές και κατεργασία ελαίων, ο ολιβίνης που εντοπίστηκε στα όρια των νομών Κοζάνης-Γρεβενών και χρησιμοποιείται ως άμμος χυτηρίων, όπως και στη μεταλλουργία, στα πυρίμαχα και στα δομικά, καθώς και τα μάρμαρα και η ποζολάνη (η ονομασία από ένα πρόστιο

της Νάπολι το Pozzuolo), γνωστή και ως θηραϊκή γη. Πρόκειται για ηφαιστειακό υλικό που δίνει ανακατεμένο με ασβέστη εξαιρετικής αντοχής σοβάδες ικανούς να στέκονται ακόμη και σήμερα από τη ρωμαϊκή εποχή, λάβες διαφόρων χρωμάτων για διακόσμηση αλλά και το νεότερο αμφιβολίτη, που κατεργάζεται θερμικά στον Νομό Σερρών και επιτρέπει την παραγωγή επίπεδων φύλλων για τη δημιουργία τελικά πετροβάμβακα.

Όπως λέει ο πρόεδρος του τμήματος Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, η Ελλάδα εκτός από τον κλασικό ορυκτό πλούτο διαθέτει άφθονα βιομηχανικά ορυκτά και πετρώματα, κατάλληλα για οικολογικές και μοντέρνες χρήσεις. Αυτά λοιπόν είναι ικανά να προσπορίσουν σημαντικά έσοδα στη χώρα, ενώ η εξόρυξή τους μπορεί να γίνει με τον σωστό τρόπο, δηλαδή χωρίς να πληγωθεί ανεπανόρθωτα το περιβάλλον. Και να αποκατασταθούν οι χώροι λατόμευσης με τρόπους ήδη δοκιμασμένους. Χρησιμοποιώντας δηλαδή εξορυγμένα στείρα υπερκείμενα ή φέρνοντας χώμα από άλλα μεγάλα έργα και φυτεύοντας στη συνέχεια τα κατάλληλα, ανθεκτικά στο ελληνικό κλίμα φυτά, που ήδη έχουν εντοπιστεί και δοκιμαστεί με μεγάλη επιτυχία σε τοποθεσίες με εντατική εξόρυξη όπως η Μεγαλόπολη και η Πτολεμαίδα. Προγραμματισμός, ενίσχυση όσων θέλουν να συμμετάσχουν στην... ενδιαφέρουσα αναζήτηση στο ύπαιθρο και στο εργαστήριο και αυστηρή επίβλεψη είναι τα μόνα που λείπουν από το αισιόδοξο αυτό σχέδιο.

Πηγή: «Το Βήμα»

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΝΕΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΚΟΜΨΗ ΕΚΔΟΣΗ στα Ελληνικά. Η ωραιότερη βιβλιογραφία του Ιησού Χριστού που έχει γραφεί ως τώρα. Δεν πρέπει να λείψει από κανένα σπίτι. 800 σελίδες. Τιμάται **\$12.00** η τιμή περιλαμβάνει τα ταχυδρομικά (προπληρωτέα). Αποταθείτε:

**HELLENIC PUBLICATIONS, 8785 University Blvd,
Berrien Springs, MI 49103 - (269) 473-1066**

all about flowers
ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
flowers & garden

ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ 55, ΑΙΜΙΟΣ • 210 98.55.980
ΑΓ. ΦΩΤΕΙΝΗΣ 49, Ν. ΣΜΥΡΝΗ • 210 93.30.906
www.mathioudakis.gr
e-mail: pmathioudakis@gmail.com

- Γάμος • Βάπτισμα • Δεξίωση
- Πάρτυ • Διακοσμητικές προτάσεις
- Δημιουργικές ιδέες για προσκλητήρια και Μπομπονιέρες • Ευχαριστήρια
- Δώρα • Στέφανα • Βιβλία ευχών
- Floral design • Δημιουργία και επιμέλεια διακόσμησης

ΑΝ ΕΙΣΤΕ ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΗΛΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟ 21ο ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ 25 ΕΡΓΑΣΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΥΣΤΕ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Με τις συμφωνίες που υπέγραψαν η Ελλάδα και η Αμερική (Νόμος 2186) παρέχεται η δυνατότητα στους Έλληνες ομογενείς, άνδρες και γυναίκες να πάρουν αγροτική σύνταξη και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από τον ΟΓΑ.

Όσοι έχουν εργασθεί στην Ελλάδα και ήταν ασφαλισμένοι στα ταμεία του ΙΚΑ ΤΕΒΕ, ΤΣΑ, Εμπόρων κ.τ.λ. δικαιούνται συντάξεις για τα έτη που έχουν.

Οι ασφαλισμένοι στο ταμείο του ΝΑΤ μπορούν να μεταφέρουν τα ημερομίσθιά τους στο ΙΚΑ, όπου προσμετρώνται όσα κι αν είναι αυτά.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι συντάξεις αυτές και τα επιδόματα που δικαιούστε από την Ελλάδα είναι τελείως ανεξάρτητα και δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με αυτά που παίρνετε ή θα πάρετε από το κράτος που μένετε.

Επικοινωνήστε με τη Χρυσούλα Ζηκοπούλου

Διεκπεραιώνονται και πάσης φύσεως διοικητικές υποθέσεις
Τηλ.: **(718) 626-6626** • FAX: **(718) 932-1746**
E-mail: **arga-gr** • 31-10 23rd Ave., Suite 4, Astoria, NY 11105

Οι Έλληνες της ομάδας που «έφαγε» τον Μπιν Λάντεν

Του Δήμου Βερούκιου

Δέκα και πλέον εκπαιδευτές της Μονάδας Υποβρύχιων Καταστροφών έχουν εκπαιδευτεί στο Κορονάντο της Καλιφόρνιας, στην ίδια απαιτητική σχολή από την οποία “αποφοίτησαν” οι κομάντος της περίφημης «Ομάδας 6».

Οι Έλληνες SEALs, τα δέκα και πλέον “βατράχια” με το αποφασιστικό βλέμμα, πέρασαν δια πυρός και σιδήρου από το πιο σκληροτάχλο σχολείο των Navy SEALs, των ειδικών δυνάμεων του Αμερικανικού Ναυτικού στο Κορονάντο της Καλιφόρνιας. Σήμερα είναι οι βασικοί εκπαιδευτές της Μονάδας Υποβρύχιων Καταστροφών στον Σκαρμαγκακά. Ξεχωρίζουν από το διακριτικό που έχουν καρφιστωμένο στο στέρνο τους, τον θαλασσαετό που κρατά μια άγκυρα, ένα πιστόλι και μια τρίαίνα. Δείγμα ότι ανήκουν στο κλειστό κλαμπ των SEALs.

Ανάμεσα στους συμμαθητές τους και οι Αμερικανοί κομάντος που έλαβαν μέρος στην επιχείρηση “Τζερόνιμο” εκτέλεσης του Μπιν Λάντεν. Τους αναζητήσαμε στη «φωλιά» τους, στη ΜΥΚ, όπου εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενοι έτρεχαν υπό βροχή και κυλιόνταν στη λάσπη.

Αναμνήσεις

Αυτές τις μέρες το μυαλό τους είναι καρφωμένο στους παλιούς συμμαθητές τους που επιλέχτηκαν για την εξόντωση του Μπιν Λάντεν. Οι αναμνήσεις από το Κορονάντο επιστρέφουν. Ποιος απ’ αυτούς μπορεί

να ξεχάσει τη διαβολοβδομάδα; Οχι ότι και οι υπόλοιπες δεν είναι... διαβολεμένες. Ενα άλλο επίλεκτο μέλος της ελληνικής “κοινότητας” των SEALs, ο Δ.Κ., θυμάται το κολύμπι με τους καρχαρίες: «Ήμασταν στην τελευταία φάση της εκπαίδευσής στο Σαν Κλεμέντε, ένα νησί-βάση περίπου 70 ν.μ. μέσα στον Ειρηνικό και ετοιμαζόμασταν για το κολύμπι των 5,5 μιλίων, όταν είδα έναν από τους εκπαιδευτές να κρατά έναν κουβά γεμάτο με ωμό κρέας και αίμα, και να μας κοιτά γελώντας πονηρά! Εκείνη τη στιγμή απόρησα, δεν φανταζόμουν τι το ήθελε.

Όταν όμως κολυμπούσα μεσοπέλαγα παρατήρησα τον ίδιο εκπαιδευτή που επέβαινε στη λέμβο ασφαλείας να ρίχνει το κρέας στη θάλασσα, σε απόσταση περίπου 100 μ. πίσω από τους κολυμβητές. Εκεί που κολυμπούσαμε ήταν περιοχή αναπαραγωγής λευκών καρχαριών. Το κρέας αυτό αποτελούσε απλά δόλωμα για τους καρχαρίες ώστε να μας προσπεράσουν και να κατευθυνθούν σ’ αυτό!».

Οι καρχαρίες αποδείχτηκαν πιο ανώδυνοι από το καψώνι που περιγράφει ο Κ.Φ.: «Κατά τη διάρκεια μιας νυκτερινής άσκησης, έκανα το λάθος να απομακρυνθώ λίγα μέτρα από το ζευγάρι μου προκειμένου να έχω καλύτερη ορατότητα του στόχου. Ο εκπαιδευτής που ακολουθούσε την ομάδα μου το παρατήρησε και μου υπέδειξε το λάθος... Μόλις ολοκληρώθηκε η άσκηση μου φόρτωσε τον ‘Freddy’, ένα ομοίωμα

ανθρώπου βάρους 90 κιλών, τον οποίο μετέφερα στην πλάτη παντού για τρεις ημέρες. Μετά από αυτό δεν ξανααπομακρύνθηκα ποτέ από

το ζευγάρι μου!».

Διαβολοβδομάδα

Η συγκεκριμένη περίοδος για τους βατραχανθρώπους και ειδικότερα για τους SEALs ξεπερνάει κάθε όριο φαντασίας.

«Ζεσταινόμασταν με τα ούρα μας» αποκαλύπτει ο Σ.Κ. «Στη διαβολοβδομάδα, ήμασταν συνεχώς βρεγμένοι. Το κρύο είχε ποτίσει τα κόκαλά μας και βρισκόμασταν συνεχώς στα πρόθυρα της υποθερμίας».

«Μη έχοντας άλλη λύση για να ζεσταθούμε έστω και στο ελάχιστο, όποιος και όποτε ήθελε να ουρήσει, σπκωνόταν όρθιος στο κέντρο της βάρκας και ουρούσε κυριολεκτικά επάνω στους υπολοίπους! Όσο ανδιαστικό κι αν ακούγεται, εκείνη τη στιγμή φαίνεται απολύτως φυσιολογικό».

Καψώνι και... Άγιος ο Θεός

Καψώνι και πολύ... κουπί φέρνει στη μνήμη του ο Μ.Δ.: «Το τελευταίο βράδυ της “διαβολοβδομάδας”, μετά από τέσσερα μερόνυχτα χωρίς ύπνο και με συνεχή πίεση, εκτελούσαμε την επονομαζόμενη “μεγάλη κωππλασία” αποστάσεως περίπου 13 ν.μ., κατά την οποία -λόγω της αϋπνίας και της κοπώσεως- είχαμε όλοι παραισθήσεις. Κάποια στιγμή, είχα αναλάβει εγώ την πλοήγηση ενώ οι άλλοι κωππλατούσαν μισοκοιμισμένοι.

Κοίταζα τους συμμαθητές μου

που ήταν σε οικτρή κατάσταση και αναλογιζόμουν γεμάτος υπερηφάνεια ότι ήμουν καλύτερός τους αφού ήμουν ξύπνιος ενώ αυτοί κατέρρεαν... Τη στιγμή εκείνη διαπίστωσα ότι η βάρκα μου είχε ‘καθίσει’ σε έναν βράχο, τα κουπιά γύριζαν στον αέρα, κι εγώ αντί για πηδάλιο (όπως νόμιζα) κρατούσα το παγούρι μου! Ολοι μας όμως νομίζαμε ότι πηγαίναμε καλά».

Τη δική του περιπέτεια θυμάται ο Σ.Κ.: «Ο καιρός ήταν άσχημος και είχε πολύ ψηλό κύμα. Προσπαθούσαμε λοιπόν να κάνουμε την προβλεπόμενη έξοδο στην ακτή χωρίς να μας αναποδογυρίσει το κύμα. Ήταν όμως τόσο μεγάλο και ισχυρό, που εκτόξευε κυριολεκτικά τις βάρκες στην ακτή μαζί με τα πληρώματα! Ενας συμμαθητής μου τραυματίστηκε σοβαρά στη σπονδυλική στήλη με αποτέλεσμα να περάσει τους επόμενους έξι μήνες στο νοσοκομείο... και ποιος ξέρει πόσο ακόμα παραπάνω».

Οι SEALs έχουν μάθει να μην κάνουν τους έξυπνους. Ο Δ.Μ. θυμάται ότι «ένας από τους συμμαθητές μου, ο υπαρχηγός του Σχολείου, ήταν πολύ δυνατός, από τους πρώτους στις επιδόσεις.

Ετσι, επέπληττε συνεχώς τους πιο αδύναμους για τη μειωμένη (ως προς αυτόν) απόδοσή τους και τους προέτρεπε να εγκαταλείψουν ώστε να μην επιβαρύνονται οι «καλοί»

(εννοώντας τον εαυτό του) εξαιτίας τους. Η τελευταία φορά που τον είδα ήταν να κτυπά την καμπάνα (δηλαδή να εγκαταλείπει οικειοθελώς την εκπαίδευση), μόλις μισή ώρα μετά την έναρξη της διαβολοβδομάδας! Εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα τη λαϊκή παροιμία "Νύκτα έφυγε"»...

«Κολυμπήσαμε τρία μίλια και μετά συρθήκαμε για μία ώρα στον βούρκο»

Η πάλη μέσα στη λάσπη έχει μείνει αξέχαστη στον Κ.Φ.: «Ένα βράδυ επιβιβαστήκαμε σε τρία ταχύπλοα

για να εκτελέσουμε μια άσκηση 'αναγνωρίσεως ακτής'. Πέσαμε στο νερό σε απόσταση περίπου 3 ν.μ. από την ακτή και αφού κολυμπήσαμε για δύο ώρες στον ωκεανό, παγωμένοι και κουρασμένοι, προσπαθήσαμε να βγούμε έρποντας στην ακτή. Εκεί όμως διαπιστώσαμε ότι η 'ακτή' που είχε επιλεγεί δεν ήταν παραλία αλλά ένας βούρκος. Η μυρωδιά ήταν ανυπόφορη, η λάσπη έφθανε μέχρι το γόνατο - κάποιες φορές μέχρι και το στήθος! Μετά από μία περίπου ώρα 'πάλης' στον βούρκο για να διανύσουμε μόλις μερικά μέτρα, όλο

το σώμα ήταν καλυμμένο με λάσπη και το μόνο που μπορούσε κανείς να διακρίνει μέσα στο σκοτάδι, ήταν το ασπράδι των ματιών των μαθητών που κινούνταν πέρα-δώθε! Μόνο σε κινούμενα σχέδια έβλεπες τέτοιο θέαμα».

Ο άτυχος

Οι SEALs θυμούνται την ατυχία που είχε ένας δικός μας ο Χ.Σ. που έφυγε... νωρίς από την Καλιφόρνια. Ο Έλληνας σημαιοφόρος, μη αντέχοντας την αδυναμία του Αμερικανού να βγάλει τη βάρκα στο βράχο την κατάλληλη χρονική στιγμή, ζήτησε

και πήρε τη διακυβέρνηση της λέμβου. Επεσε πρώτος στο νερό, φέρνοντας το σώμα του ανάμεσα στον βράχο και στη λέμβο. Το πλήρωμα όμως καθυστέρησε να ανεβάσει τη λέμβο στον βράχο, με αποτέλεσμα το επόμενο κύμα να την κοπανήσει

πάνω του συμπαρασύροντας τον Χ.Σ., ο οποίος αποκόμισε ένα συντριπτικό κάταγμα κνήμης περόνης, το οποίο έδωσε άδοξο τέλος στο όνειρό του...

Πηγή: «Εθνος»

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ

μια Νέα Ζωή

Εάν ψάχνεις να βρεις απαντήσεις στις βαθύτερες απορίες της ζωής, ικανοποίηση στις σφοδρότερες επιθυμίες σου

Ζήτησε τα μαθήματα της Αγίας Γραφής ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΩ
Προσφέρονται ΔΩΡΕΑΝ

Greek Voice, Box 67, Madera, CA 93639 • (860)742-5341
www.greekvoice.org email: greekvoice@mail.com

For all your Greek entertainment needs!

Η εγγύηση στη διασκέδαση για την επόμενη εκδήλωσή σας

Νίκος Κούτρας

Greek Band

Η ορχήστρα διατίθεται για Γάμους, Βαπτίσεις, Χοροεπιτερίδες!

Greek music services for Weddings, Christenings and All other special occasions. We provide DJ & Lightshow!!

(718) 204 7053 • www.nikoskoutras.com

PANTELIS SKULIKIDIS, ESQ. GARY J. DMOCH & ASSOCIATES

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ - ATTORNEYS AT LAW

171-22 Northern Boulevard, Flushing, NY 11358
Tel.: (718) 939-4444

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΕΣ / ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΙΚΑ

- Συμφωνητικά • Buying / Selling Real Estate Transactions • Contracts
- Υποθέσεις ιδιοκτητών / Ενοικιαστών • Landlord / Tenant, HPD&ECB • Violations
- Διαθήκες - Κληρονομικά / Πληρεξούσια • Εμπορικές Μισθώσεις • Επιχειρήσεις / Αγορές - Πωλήσεις

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

- Τραυματισμοί • Διαζύγια • Επαγγελματικά / Εταιρικά • Επαγγελματικές αγραπωλίες και συμφωνητικά • Εκπροσώπηση στο Δικαστήριο

• ΜΙΛΑΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ •

ΕΑΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ, ΠΟΥΛΑΤΕ Ή ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΕ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
Ή ΑΛΛΗ ΜΙΚΡΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΤΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ

Ποιος είναι ο πρίγκιπας Γουίλιαμ της Ουαλίας

Της Φαίης Καραβίτη

Ο πρίγκιπας γεννήθηκε τη μεγαλύτερη μέρα του χρόνου: Τη μαγική πρώτη μέρα του καλοκαιριού. Το σύμπαν συνωμότησε και χάρισε στη βασιλική οικογένεια έναν ακόμη χρήσιμο συμβολισμό. Μήπως το στέμμα δεν είναι τελικά μόνον κληρονομικό; Μήπως το σπρώχνουν μεταφυσικές δυνάμεις; Κι αν οι βασιλείς έχουν πράγματι έξι δάκτυλα και στις φλέβες τους κυλάει αίμα γαλάζιο; Ο πρίγκιπας θα χαμογελάσει αιγιματικά. Αλλωστε, οι πραγματικοί ευγενείς μπορούν πότε πότε να μας καταλαβαίνουν, αλλά δεν θα γίνουν ποτέ ίδιοι με μας.

Ο Γουίλιαμ της Ουαλίας γεννήθηκε, λοιπόν, στις 21 Ιουνίου 1982, ως ο δεύτερος στη σειρά διαδοχής του βρετανικού θρόνου, αλλά ως ο επικρατέστερος να ανέλθει σε αυτόν. Ο πατέρας του, ο πρίγκιπας Κάρολος, έχει πετύχει στα 62 του να θεωρείται όχι μόνον ακατάλληλος να διαδεχθεί τη βασίλισσα Ελισάβετ, αλλά και ανεπιθύμητος από την πλειοψηφία των Βρετανών -και μάλλον και από τη μητέρα του. Ο «μικρός», αντιθέτως, έχει μέχρι τώρα εκνευριστικά καθαρό μητρώο: Έχει φτάσει τα 28 χωρίς να στραβοπατήσει, ενώ δεν έχει αποσολήσει το παλάτι ούτε καν με ένα ανόπιο μεθύσι δημοσία, με ένα έξαλλο γλέντι με όμορφα κορίτσια, με μια ατυχή δόλωση έστω. Καλά σχολεία, καλοί βαθμοί, ανθρωπιστικές οργανώσεις, στρατιωτική σχολή, σταθερή σχέση από τα 21, και μάλιστα με μια κοπέλα στην οποία ούτε τα βρετανικά ταμπλόιντ δεν βρίσκουν

ακόμη σοβαρό ελάττωμα.

Η ανακοίνωση του αρραβώνα με την Κέιτ Μίντλτον λίγο πριν από τα Χριστούγεννα σηματοδότησε και την αρχή της αντίστροφης μέτρησης ως την ημέρα του γάμου, στις 29 Απριλίου. Ακόμη και σε εποχή κρίσης, ο Τύπος και η κοινή γνώμη καταφέρνουν να βρίσκουν λόγους για να ενθουσιαστούν από τη ζωή των βασιλιάδων τους. Ίσως επειδή έτσι συνήθισαν όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Η επειδή στο πρόσωπο αυτού του πρίγκιπα διακρίνουν τη μοναδική ελπίδα για τη σωτηρία του θεσμού. Ενδεικτικό της φθοράς της μοναρχίας είναι ότι ενώ το 2006 οι μετρήσεις έδειχναν ότι το 72% στήριζε τη διατήρησή της, το 2009 το αντίστοιχο ποσοστό είχε πέσει στο 44%. Η οικονομική δυσπραγία δίνει νέα επιχειρήματα στους πολέμιους της βασιλείας, καθώς η συντήρηση του μεγαλείου στοιχίζει στους Βρετανούς φορολογουμένους 100 και πλέον εκατομμύρια στερλίνες ετησίως, για τα οποία μάλιστα, σύμφωνα με το σύνταγμα, ο λαός δεν δικαιούται καν να του δοθεί λογαριασμός. Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια έχει ενισχυθεί σημαντικά το επείγουσα εκείνων που θεωρούν τα κληρονομικά προνόμια από ξεπερασμένα και ανόητα έως ακόμη και επικίνδυνα.

Ο Γουίλιαμ δεν είναι απλώς ο δεύτερος στη σειρά διαδοχής, ένας καλοανατετραμμένος ευγενής ο οποίος θα γίνει κάποια στιγμή ο αρχηγός της Κοινοπολιτείας. Ο νεαρός πρίγκιπας καλείται ήδη να επωμιστεί πολλά περισσότερα από τα βάρη ενός θρόνου αλλά και να ξεπλύνει

αμαρτίες δεκαετιών. Οι σημερινοί ένοικοι του Μπάκιγχαμ, και κυρίως οι σύμβουλοί τους, αντιλαμβανόμενοι την κρισιμότητα της εποχής και των επιλογών τους, εκτιμούν ότι από τις επιδόσεις του διαδόχου και της μελλοντικής συζύγου του εξαρτάται εν πολλοίς και το μέλλον της βρετανικής μοναρχίας.

Έτσι, η ζωή του μοιάζει σχεδόν θλιβερά προδιαγεγραμμένη, ακόμη και στις τελευταίες λεπτομέρειές της. «Ξέρω ότι πάντα θα είμαι η Αυτού Υψηλότητα, αλλά προτιμώ να με φωνάζουν Όλοι Γουίλιαμ για την ώρα τουλάχιστον», είχε πει όταν ήταν ακόμη 22 ετών, ενώ ήταν μάλλον προφητικός όταν παραδεχόταν: «Φοβάμαι ότι δεν θα προλάβω να κάνω όλα αυτά που θέλω». Είχε προφανώς ήδη συνειδητοποιήσει τους περιορισμούς που θα του επέβαλλε η καταγωγή του, όπως και το γεγονός ότι σε όλη του τη ζωή θα ήταν -μεταξύ άλλων- και αξιοθέατο. Ο ίδιος αφηγείται ότι κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο πανεπιστήμιο, ο αριθμός των επισκεπτών στην πανεπιστημιούπολη είχε εκτοξευτεί, ενώ εκείνος δεν έπαυε να υπογράφει αυτόγραφα. «Μια ηλικιωμένη κυρία με ρώτησε αν ήξερα πού θα μπορούσε να αγοράσει εσώρουχα», λέει γελώντας. Αυτή ήταν ίσως και η πιο «προκλητική» δήλωσή του μέχρι τώρα.

Εκείνοι που ανέλαβαν να τον προετοιμάσουν -κυρίως η γιαγιά του και λιγότερο ο πατέρας του, επιμένουν οι κουτσομπόλνδες- μπορούν μέχρι τώρα να είναι απόλυτα ικανοποιημένοι από την «επένδυσή» τους. Ο διάδοχος ακολουθεί πιστά τη συνταγή

του παλατιού, αποφεύγει τα λάθη του πατέρα του και, επιπλέον, φαίνεται να έχει αντιληφθεί απόλυτα την αποστολή του.

«Τι θα πει αν θέλω να γίνω βασιλιάς; Γεννήθηκα για αυτό και αυτό είναι το καθήκον μου», θα πει σε μια σπάνια προσωπική παραδοχή, η οποία από κάποιους ερμηνεύτηκε ως έμμεση ομολογία καταπίεσης. Αντίθετα με τον αδελφό του, τον Χάρι, ο οποίος μάλλον δεν παίρνει πολύ στα σοβαρά τους ανακτορικούς κανόνες, ο Γουίλιαμ έχει επιβάλει στον εαυτό του το μέτρο. Το είχε πει ο ίδιος στα 22: «Για την ώρα, φροντίζω να περνάω καλά, διασκεδάζοντας όμως στα σωστά μέρη». Ενώ, προς απογοήτευση των συμπατριωτών του, είχε συμπληρώσει ότι προτιμά την εξοχή από τη φασαρία της πόλης και το χυμό μήλου από την μπύρα. «Σωστά» έχουν γίνει και όλα τα υπόλοιπα στη ζωή του, η οποία ελάχιστα μοιάζει με αυτήν οποιουδήποτε άλλου συνομήλικού του. Ο πρίγκιπας πήγε στο σωστό σχολείο, το διάσημο Ιτον, στο σωστό πανεπιστήμιο, το Saint Andrew's, πήρε τους σωστούς βαθμούς, είχε τις σωστές επιδόσεις στο ποδόσφαιρο, το μπάσκετ και το πόλο, επέλεξε σωστά να αφιερώσει ένα χρόνο σε εκπαιδευτικά γυμνάσια με το βρετανικό στρατό στην Μπελίζ και να εργαστεί εθελοντικά ως δάσκαλος στη νότια Χιλή.

Σωστά συνεχίζει και σήμερα τη σταδιοδρομία του ως πιλότου της Βασιλικής Αεροπορίας, στα ελικόπτερα των Μονάδων Έρευνας και Διάσωσης. Σωστά θεωρήθηκε από το Παλάτι και την κοινή γνώμη και

η επιλογή του να παντρευτεί μια γυναίκα, η οποία, αν και εκατομμυριούχος, δεν έχει σχέση με την αριστοκρατία. Υπάρχουν, άλλωστε, φήμες ότι όταν το 2007 τα ζευγάρια χώρισε, ήταν επειδή εκείνος αισθανόταν πολύ νέος για να δεσμευτεί. Οι ίδιες φήμες λένε ότι λίγους μήνες αργότερα το παλάτι τον είχε πείσει να αλλάξει γνώμη. Εκείνοι από τους υποστηρικτές της μοναρχίας που αισθάνονται τους τριγμούς στα θεμέλια του θεσμού εκτιμούν ότι η είσοδος της Κέιτ Μίντλτον στα ανάκτορα θα ενισχύσει τη δημόσια εικόνα της βασιλικής οικογένειας. Οι υπόλοιποι απλώς προτιμούν να παρασύρονται από το παραμύθι της Σταχτοπούτας. Ο ίδιος ο πρίγκιπας πιθανότατα θα ερωτηθεί τελευταίος.

- Είναι επίτιμος πρόεδρος της Αγγλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας.

- Δεν επιτρέπεται να ταξιδεύει με αεροπλάνο μαζί με τον πατέρα του, έτσι ώστε σε περίπτωση δυστυχίματος να μην καθούν και οι δύο διάδοχοι του θρόνου.

- Το 2009 ζήτησε μόνος του να ταξιδεύει στην οικονομική θέση.

- Είναι αριστερόχειρας.

- Ακούει τζαζ και μπλουζ.

- Μιλάει αγγλικά, γαλλικά, λατινικά και ουαλικά.

- Είναι το πρώτο παιδί της βασιλικής οικογένειας που γεννήθηκε σε μαιευτήριο και όχι στα ανάκτορα.

- Το 2009 κοιμήθηκε ένα βράδυ κάτω από μια γέφυρα του Λονδίνου προκειμένου να καταλάβει πώς ζουν οι άστεγοι.

- Τη μηχανή του, μια «Yamaha 600», τη χρησιμοποιεί μόνον όταν βρισκείται στην εξοχή.

- Το πρώτο του αυτοκίνητο ήταν ένα «VW Golf», δώρο γενεθλίων από τον πατέρα του όταν έκλεισε τα 17.

- Προτιμά πλέον τα «Audi». Πέρυσι αγόρασε ένα «A4 Quattro». (Η Λαίδη Ντάρσιν οδηγούσε ανοικτό «Audi A4»).

Οι αριθμοί

- 1,91 το ύψος του - 6 Οι νονοί του, μεταξύ των οποίων και ο τέως βασιλιάς Κωνσταντίνος - 8 χρόνια περίμενε η Κέιτ Μίντλτον για την πρόταση γάμου. Waitie Katie ή «κυρία Κοκοβίκου», σε ελεύθερη απόδοση, την αποκαλούσαν τα βρετανικά ταμπλόιντ.

- 1 Δισεκατομμύριο στερλίνες υπολογίζεται ότι θα είναι τα κέρδη από τουριστικά είδη, ενθύμια κ.λπ.

- 44% Το ποσοστό των Βρετανών που προτιμούν να διαδεχτεί ο Γουίλιαμ την Ελισάβετ, έναντι 37%, του αντίστοιχου ποσοστού για τον Κάρολο.

- 20.000.000 γραμματόσημα με τη φωτογραφία του πουλήθηκαν το 2001 με αφορμή τα 21α γενέθλιά του.

Ο Στίβεν Πρέσφιλντ μιλάει για την Ελλάδα

Του Μάκν Προβατά

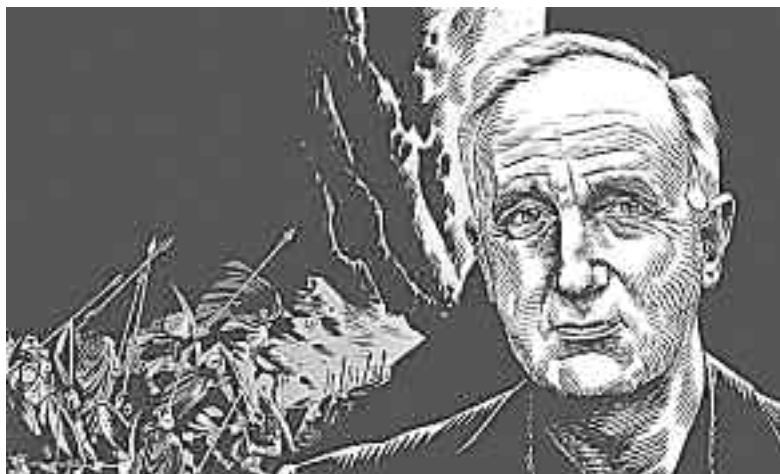
Ο Στίβεν Πρέσφιλντ είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς σύγχρονους αμερικανούς συγγραφείς. Τα βιβλία του με θέμα τους πολέμους και τις μάχες είναι ίσως τα πιο ψυχαγωγικά που μπορεί να διαβάσει κάποιος, παράλληλα όμως διδάσκονται στις στρατιωτικές σχολές στην Αμερική - το πιο γνωστό έργο του, «Οι πύλες της φωτιάς» (1998) για τη μάχη των Θερμοπυλών, συμπεριλαμβάνεται στη διδακτέα ύλη του φημισμένου Γουέστ Πόιντ.

Ο ίδιος ο 68χρονος Πρέσφιλντ λέει ότι έχει μια παράξενη «καρμική» σχέση με την αρχαία Ελλάδα και ότι είναι ουσιαστικά το μόνο κομμάτι της Παγκόσμιας Ιστορίας που τον συγκινεί πραγματικά. Έχει μολταυτά γράψει βιβλία και για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, για τον θρύλο του γκολφ Μπάγκερ Βανς, που μεταφέρθηκε στο σινεμά από τον Ρόμπερτ Ρέντφορντ με πρωταγωνιστές τον Ματ Ντέιμον και τη Σαρλίζ Θερόν. Αφορμή για τη συνέντευξή μας στάθηκε η κυκλοφορία στα ελληνικά του βιβλίου «Ο πόλεμος της τέχνης» (εκδ. Πατάκη). Το ραντεβού μας ήταν για τις 7.00 το πρωί. «Γιατί είναι η πιο καλή μου ώρα της ημέρας» μου λέει ο ίδιος. Και πρωί πρωί ξεκινήσαμε μια συζήτηση για παλιές και σύγχρονες, εσωτερικές και μη, μάχες.

- Αν δεν υπήρχε όμως ο «διάβολος» μάλλον δεν θα υπήρχε κανένας πόλεμος. Τι θέμα θα είχαν τότε τα βιβλία σας; «Αυτό είναι αλήθεια. Δεν θα γίνονταν πόλεμοι εύκολα, αφού οι άνθρωποι θα ένιωθαν γεμάτοι από τη δική τους ζωή και δεν θα είχαν όλες αυτές τις απογοητεύσεις, τις προσωπικές ματαιώσεις και τον φοβερό εκνευρισμό που ξεκινάει από μέσα τους και τελικά τον βγάζουν ο ένας στον άλλον. Πραγματικά, δεν ξέρω τι θέμα θα είχαν τα βιβλία μου αν δεν υπήρχε καθόλου δράμα στον κόσμο».

- Ποια ήταν η δική σας «αντίσταση»;

«Όταν ήμουν 23 χρόνων παντρεύτηκα τον έρωτα της ζωής μου? τη γνώριζα από το γυμνάσιο. Τότε ήταν που αποφάσισα για πρώτη φορά να γράψω ένα μυθιστόρημα. Ήμουν όμως απροετοίμαστος ψυχολογικά για κάτι τέτοιο και όταν έφτασα κοντά στο φινάλε του βιβλίου ήρθε αυτή η εσωτερική «αντίσταση» και έκανε την πιθανότητα της επιτυχίας να με φοβίσει πολύ. Μπορεί να ακουστεί παράξενο, αλλά ο φόβος της επιτυχίας υπάρχει, έστω και αν συχνά δεν τον αντιλαμβάνομαστε. Και μας κάνει να μην παίρνουμε την τύχη στα χέρια μας, να μην προσπαθούμε να πετύχουμε. Επειτα από αυτό σταμάτησα το βιβλίο και μάλιστα διέλυσα τον γάμο μου. Αλλά γιατί σας τα λέω

τώρα αυτά; Δεν είμαι σίγουρος ότι έπρεπε να απαντήσω σε αυτήν την ερώτηση».

- Στις ΗΠΑ είστε σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από την Ευρώπη ή εμείς έχουμε απορροφηθεί με τα προβλήματά μας και δεν μαθαίνουμε για εσάς;

«Είμαστε σε πολύ παρόμοια κατάσταση με εσάς, μην κοιτάτε που εμείς έχουμε τα μέσα και τον τρόπο να τα καλύπτουμε κάπως. Ολοι πρέπει να σταματήσουμε να περιμένουμε κάποιον έξω από εμάς να μας σώσει και να αρχίσουμε να ψάχνουμε τι θα κάνουμε για τον εαυτό μας και πώς θα συνεισφέρουμε στο σύνολο για να αντιστρέψουμε την κατάσταση. Η κατάσταση της οικονομίας εδώ έχει γίνει πάρα πολύ άσχημη. Υπάρχει τρομακτική ανεργία, η οποία επηρεάζει την αυτοπεποίθηση των Αμερικανών. Γίνονται περικοπές σε σχολεία, σε νοσοκομεία, σε δουλειές. Για να είμαι ειλικρινής, οι ΗΠΑ βρίσκονται στη χειρότερη κατάσταση που θυμάμαι μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

- Έχει παίξει ρόλο η εμπλοκή στους πολέμους σε Ιράκ και Αφγανιστάν;

«Η εμπλοκή των ΗΠΑ σε αυτούς τους πολέμους «οκοτώνει» τώρα πλέον τις ίδιες. Ο υπόλοιπος κόσμος ίσως δεν το καταλαβαίνει, αλλά εμείς το ζούμε».

- Γι' αυτό βλέπουμε τώρα στη Λιβύη για πρώτη φορά τις ΗΠΑ να μη σπεύδουν πρώτες στον πόλεμο;

«Ακριβώς. Οι πόλεμοι μας έχουν διαλύσει οικονομικά. Νομίζω ότι οι μόνες περιστάσεις που οι Αμερικανοί πραγματικά απέτυχαν ήταν όταν τους έκαναν να αισθανθούν ότι κάποιος απείλησε τη Δημοκρατία τους και θέλησαν να «καθαρίσουν»».

- Τις εξελίξεις στην Ελλάδα με την οικονομική κρίση τις παρακολουθείτε;

«Δεν είμαι ειδικός και δεν ξέρω πολλά. Αλλά είναι σίγουρο ότι κάποια στιγμή χάσατε το μέτρο. Μπορεί να σας ακουστεί παράξενο, αλλά ίσως μία από τις βασικές αιτίες που έχετε

αυτά τα προβλήματα αυτήν την εποχή είναι γιατί χάσατε την επαφή σας με την αρχαία Ελλάδα και όποια επαφή διατηρείτε είναι αρκετά διαστρεβλωμένη».

- Τι εννοείτε «διαστρεβλωμένη»; «Υπάρχουν τρεις παράγοντες. Πρώτον, όσο και να μην το αντιλαμβάνεστε, πέφτει πολύ βαριά η σκιά των προγόνων πάνω σε εσάς τους νεοέλληνες. Δεύτερον, απομακρυνθήκατε, κυρίως εξαιτίας της θρησκείας, από διάφορες αρχές που υπήρχαν στην αρχαία Ελλάδα. Ο Μέγας Αλέξανδρος, όταν κατέλαβε τη Βαβυλώνα, ξαναέχτισε με δικά του έξοδα τους ναούς που είχαν γκρεμίσει οι Πέρσες, και ειδικά αυτόν του θεού Βάαλ, για να δείξει στους Βαβυλώνιους πως, παρ' ότι πίστευε σε άλλους θεούς, σεβόταν τον δικό τους. Τέλος, νομίζω ότι έχετε επαναπαυτεί. Όπως ο γιος που έχει έναν πατέρα με πολύ σπουδαίο όνομα και απλώς το περιφέρει, χωρίς να κάνει τίποτα αξιόλογο. Ελπίζω να μη σας προσβάλλω».

- Καθόλου. Ξέρετε ότι εδώ και χρόνια ο μέσος νέος στην Ελλάδα ξέρει πολύ λιγότερα για τους αρχαίους από ό,τι πολλοί συνομήλικοί του στην Ευρώπη;

«Το ξέρω! Και σκεφτείτε τι σήμαινε παιδεία στην αρχαία Ελλάδα και ποιοι ήταν οι δάσκαλοι τότε. Αλλά είμαι βέβαιος ότι αν εσείς οι σύγχρονοι Έλληνες «ξύσατε» λίγο όλη αυτήν τη φαινομενικότητα στον χαρακτήρα σας, από κάτω θα βρείτε τα χαρακτηριστικά των προγόνων σας. Έχετε στο κύτταρό σας την επιθυμία για μια μεγάλη πρόκληση. Έχετε έμφυτο ενός είδους ηρωισμό και είστε πάντα έτοιμοι να τον δείξετε. Μιας μορφής ηρωισμός είναι αυτό που χρειάζεστε τώρα στην καθημερινότητά σας. Δείξτε τον, δεν είναι και τόσο δύσκολο».

- Η μάχη των Θερμοπυλών, για την οποία τόσα έχετε γράψει, δεν είναι μια απλή μάχη, έχει αποκτήσει έναν παγκόσμιο συμβολισμό. Αν δεν υπήρχε, θα έπρεπε, ίσως, να την «εφεύρουμε»;

«Απολύτως! Αν δεν είχε συμβεί η

μάχη στις Θερμοπύλες, θα έπρεπε κάποιος να τη φανταστεί, γιατί είναι από τις πιο εκπληκτικές ιστορίες του ανθρώπινου γένους. Συμβολίζουν τις αρετές που πρέπει να έχει ο άνθρωπος και αυτό για το οποίο πρέπει να πολεμάει ένας άνδρας, παρ' όλες τις δυσκολίες και την προδοσία που πάντα είναι μέσα στο παιχνίδι, ακόμη και όταν όλα τα προγνωστικά είναι εναντίον του. Και σκεφτείτε πως όταν ξεκίνησα να γράφω τις «Πύλες της φωτιάς» πίστευα ότι οι Έλληνες δεν θα ήθελαν να διαβάσουν ένα κομμάτι της δικής τους Ιστορίας γραμμένο από έναν Αμερικανό».

- Ας περάσουμε στους αμερικανούς στρατιώτες που σήμερα πολεμούν. Κατά κανόνα κατάγονται από φτωχές Πολιτείες και ο κύριος λόγος που το έκαναν είναι η φτώχεια τους. Θεωρείτε ότι αυτό είναι ελευθερία;

«Τόσο η αμερικανική όσο και η ελληνική θεώρηση των πραγμάτων είναι ότι γενικά ζούμε ελεύθεροι. Ο πολίτης από την Δύση θεωρεί τον

εαυτό του μια ανεξάρτητη, αυτόνομη οντότητα, πιστεύει ότι είναι ελεύθερος και κάνει στη ζωή του αυτό που θέλει. Βέβαια, πολλές φορές κάνει λάθος».

- Από όλα τα κτίσματα της αρχαίας Ελλάδας, πού θα επιλέγατε να γράψετε κάτι σε έναν τοίχο εκεί δίπλα;

«Όταν ήρθα στην Ελλάδα για πρώτη φορά, επισκεφθήκαμε τον Πολυγωνικό τοίχο στους Δελφούς, στον οποίο υπάρχει ένας κατάλογος με ονόματα σκλάβων που είχαν απελευθερωθεί. Ήταν πολύ μικρά τα γράμματα, αλλά όλο αυτό ήταν τόσο συγκινητικό, που με έκανε να κλάψω. Τόσο ευγνώμονες πρέπει να ήταν που απελευθερώθηκαν, ώστε προσεύχονταν στον Θεό και Τον ευχαριστούσαν. Θα ήθελα, λοιπόν, να γράψω εκεί: «Εύχομαι όλοι οι άνθρωποι να ήταν ελεύθεροι και να έγραφαν τα ονόματά τους σε αυτόν τον τοίχο»».

Πηγή: «Βηmagazino»

www.greek-costumes.com
email: stamco@costumes.gr
Traditional costumes by *Stamco*
Since 1957 we produce excellent quality at moderate prices.
Many costumes in stock for immediate shipping.
Special orders in 2 weeks
Tel: 01130 24670 61602
The Factory is located in Katerina, Greece

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ MARIANTHE L. BUDIKE Esq.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ Η.Π.Α.

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΟΠΩΣ

- Πολιτικά δικαιώματα και ιθαγένεια
- Μόνιμη διαμονή
- Φοιτητικές άδειες παραμονής
- Παράταση αδειών παραμονής
- Πολιτογράφηση • Waivers
- Labor certification

Για περισσότερες πληροφορίες χρησιμοποιήστε τα δωρεάν τηλέφωνα μας

1-800-398-2155
1-610-446-6992
marianthe@budikelaw.com

Λάκης Σάντας: Πώς κατεβάσαμε τη σημαία από την Ακρόπολη

Του Μανώλη Πίμπλη

Ο θάνατος του Λάκη Σάντα πριν από λίγες ημέρες συγκλόνησε το πανελλήνιο. Πλήθος κόσμου τίμησε τον αγωνιστή της αντίστασης που συμμετείχε στην υποστολή της γερμανικής σημαίας από την Ακρόπολη. Παρακάτω παρατίθεται συνέντευξη που είχε δώσει ένα περίπου χρόνο πριν φύγει από τη ζωή.

«Αυτό που ήταν πραγματικά τρομακτικό ήταν τα Στούκας» είχε πει ο Λάκης Σάντας ένα περίπου χρόνο πριν φύγει από τη ζωή. «Ήταν καθέτου εφορμήσεως αλλά ο τρόμος συνδυαζόταν με τον ήχο. Εκτός από τον βόμβο του αεροπλάνου είχαν και μια σειρήνα. Την ώρα που το αεροπλάνο έπεφτε κάθετα βάρανε η σειρήνα, έριχνε και τη βόμβα».

Ο Λάκης Σάντας θυμάται ότι ενώ οι Γερμανοί είχαν ήδη μπει στην Αθήνα, η πολεμική ατμόσφαιρα ήταν διαρκής και παντού κυριαρχούσε ο τρόμος. «Ο κόσμος ήταν πληροφορημένος, βλέπαμε επίκαιρα, ξέραμε ότι οι Γερμανοί ήταν μπαρουτοκαπνισμένοι, είχαν και βαρύ οπλισμό. Το δράμα ήταν ότι αυτό το ψυχοπλακωτικό κλίμα είχε διαδεχθεί μόλις ένα κλίμα μεγάλου ενθουσιασμού. Την ημέρα που ο Μουσολίνι κήρυξε τον πόλεμο δημιουργήθηκε παραλήρημα, χτυπούσαν καμπάνες, φώναζαν όλοι “ζήτω η Ελλάδα” και έτρεχαν, χωρίς να το σκεφτούν ούτε λεπτό, στα έμπεδα να πάρουν όπλα να πολεμήσουν. Ο,τι και να ήθελε η πολιτική ηγεσία, το κλίμα ήταν τέτοιο που δεν σήκωνε αντιρρήσεις. Οπως στη Γιουγκοσλαβία που το Στέμμα αποφάσισε συνθηκολόγηση και ο κόσμος αναίρεσε την απόφαση- το Βελιγράδι, βέβαια, βομβαρδίστηκε χωρίς έλεος.

Και την ώρα που ολόκληρη Γαλλία, με πολύ ισχυρό στρατό και με ενίσχυση βρετανικού σώματος, κατέρρευσε μέσα σε ένα μήνα και δέκα μέρες, την ώρα που η Γερμανία μπήκε στη Δανία με παρέλαση, η Ελλάδα αντιστάθηκε σθεναρά και ανάγκασε την Ιταλία σε οπισθοχώρηση. Αυτό είναι το μεγαλείο του '40. Όλα τ' άλλα, γκρίνιες, προδοσίες που ακολούθησαν, είναι λεπτομέρειες», λέει.

Λεπτομέρεια δεν είναι, βέβαια, η δική του στάση. Η γενναία του πράξη, μαζί με τον Μανώλη Γλέζο, να κατεβάσει τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη, έμεινε στην Ιστορία. «Εκείνο τον πρώτο καιρό της Κατοχής, μαζευόμασταν στο Σύνταγμα και το Ζάππειο και συζητούσαμε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε», θυμάται. «Ο Μανώλης, σε μια στιγμή, μου κάνει νόημα να κοιτάξω ψηλά. Μου έδειχνε τη σημαία. “Ναι, αυτό πρέπει να κάνουμε”, είπα αμέσως. Ο πατέρας μου είχε πολεμήσει στους Βαλκανικούς Πολέμους, είχε παρελάσει και στη Θεσσαλονίκη. Μου έλεγε πάντα πόσο

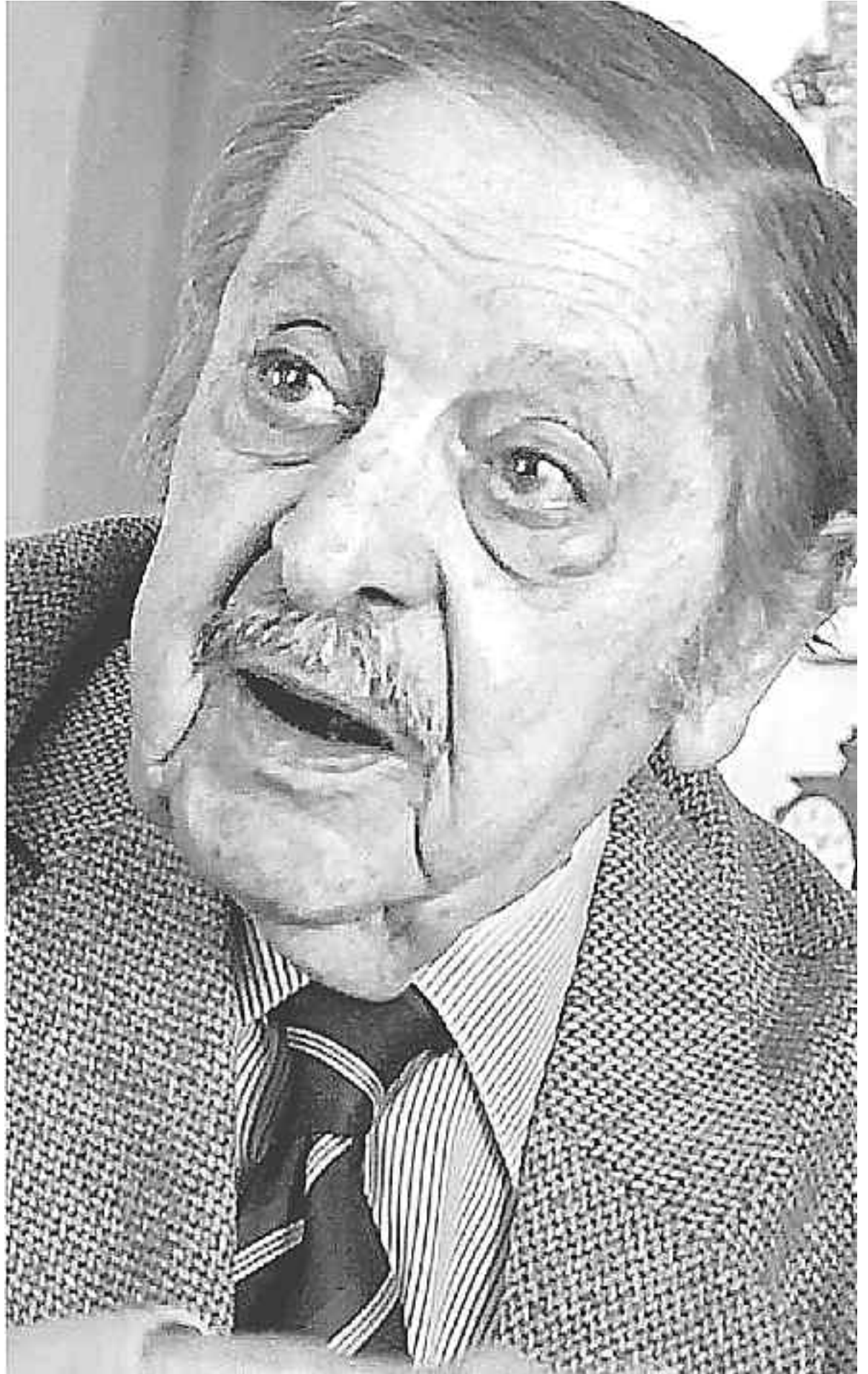
μεγάλη σημασία έχει η σημαία στον Στρατό. Αν ο σημαιοφόρος έπεφτε στη μάχη, ο επόμενος έπρεπε να τη σηκώσει αμέσως. Για τους Γερμανούς η πράξη μας ήταν χτύπημα κατάστηθα, γιατί στα μάτια του Χίτλερ η κατάκτηση της Ακρόπολης είχε μεγάλο συμβολισμό και ισοδυναμούσε κάπως με την κατάκτηση όλου του κόσμου».

Όταν οι Γερμανοί αντιλήφθηκαν την απουσία της σημαίας, σκύλιασαν, λέει ο Σάντας. «Μέχρι τις δωδεκάμισι, μία- οπότε έβγαλαν την πρώτη ανακοίνωση- δεν είχαν αντικαταστήσει τη σημαία. Κυκλοφορούσαν μάλιστα διάφορες φήμες, αφού όλη η Αθήνα είχε δει ότι δεν υπήρχε σημαία πια. Η ενέργειά μας είχε και την έννοια τού να δώσει το μήνυμα ότι ο πόλεμος δεν είχε τελειώσει, παρόλο που μία μέρα πριν είχε πέσει η Κρήτη».

Ο Λάκης Σάντας περιγράφει αναλυτικά τα γεγονότα αυτά, και τον τρόπο με τον οποίο κατέβασαν με τον Μανώλη Γλέζο τη σημαία, σε ένα βιβλίο- πανόδετη έκδοση- που κυκλοφόρησε σήμερα από τις Εκδόσεις Βιβλιόραμα. Είναι η πρώτη φορά που ο 88χρονος Απόστολος Σάντας, εμβληματικό πρόσωπο της Αντίστασης που δεν θέλησε μετά την απελευθέρωση να ασχοληθεί πιο ενεργά με την πολιτική ή να αναλάβει δημόσιους ρόλους, εξιστορεί γραπτά τα γεγονότα της εποχής. Γιατί άργησε τόσο; «Μας εξευτέλιαν, γι' αυτό δεν γράφαμε», απαντά. «Οχι οι εχθροί. Αυτό θα ήταν και τιμή. Αλλά οι δωσίλογοι, οι προδότες. Εξευτέλιαν παιδιά που αφηφούσαν το θάνατο, ανθρώπους σπουδαίους. Το αποτέλεσμα ήταν να σιχαθεί ο κόσμος. Τι να τους πεις; Δεν ήθελες ούτε να τους βλέπεις. Με τη Μεταπολίτευση δεν μας πείραζαν πια αλλά είχαμε τόσο σιχαθεί από όσα είχαμε περάσει που δεν είχαμε κέφι για αφηγήσεις. Επειτα οι άλλοι είχαν γράψει τόσα πολλά... Και η κουτοπία Μαρία έγραφε ό,τι ήθελε».

Εντέλει το αποφάσισε. Και το έκανε με τη βοήθεια των παιδιών του και δύο φίλων του, της Ρίτας Βλησμά-Τσαντίλη και του Γιώργου Μαστροδήμου, που τον συνέδραμαν στη διαχείριση του τεράστιου αρχείου υλικού του. Αλλά και με την ενθάρρυνση των παιδιών που έβλεπε στα σχολεία. Εγραψε με συναρπαστικό τρόπο και συνταρακτικές λεπτομέρειες όχι μόνο για το πώς πήραν με τον Μανώλη Γλέζο τη σημαία, αλλά και για τις περιπέτειές του στην Αντίσταση, ως καπετάνιου του ΕΛΑΣ, ακόμη και για τις οδομαχίες στα Δεκεμβριανά στις οποίες συμμετείχε ενεργά.

Εγραψε και για την οπισθοχώρηση των αποδεκατισμένων μαχητών του, το πώς τους υπερασπίστηκαν οι χωρικοί στα αρβανιτοχώρια της Αττικής, επίσης, βέβαια, για την εξορία αμέσως

μετά (ΙΚαρία, Ψυττάλεια, Μακρόννησο) και τη φυγή του στον Καναδά. Αλλά και για τα αίτια της ήττας. «Περιέγραψα τα γεγονότα σκέτα, καθαρά, αληθινά, όπως τα έζησα. Τι είδα, τι ένιωσα και τι έκανα στον πόλεμο, καθώς και τις σκέψεις μου για τους λόγους που πτώθηκε η Αριστερά. Όσα συνέβησαν σε μένα, χωρίς φιοριτούρες», μας λέει.

«Το φεγγαράκι μάς κοίταζε με συμπάθεια...»

Στο βιβλίο του ο Λάκης Σάντας αφηγείται πώς, μαζί με τον Μανώλη Γλέζο κατέβασαν τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη. «Πήγαμε πρώτα στην Μπενάκειο Βιβλιοθήκη. Πήραμε τα σχεδιαγράμματα και διαβάσαμε τα πάντα για την Ακρόπολη. Υπήρχε μια ρωγμή, στο βορεινό μέρος του Ερεχθείου, εκεί που ήταν το σπήλαιο της Αγραύλου κι από κάτω ένα ξεροπήγαδο, άντρο του Εριχθόνιου. Δηλαδή, εκεί έμενε ο ιερός όφις της Αθηνάς- ο Εριχθόνιος- ο φύλακας της Ακρόπολης, στον οποίο οι ιερείς έρχιναν μια φορά το μήνα μελόπιτες, για να συντηρείται.

Ξέραμε ότι είχαν κάνει εκεί ανασκαφές Γάλλοι αρχαιολόγοι. Και παρατηρήσαμε μια παλιά ξύλινη πόρτα με σανίδες. Με ένα μικρό φανάρι είδαμε μέσα ότι στη δεξιά πλευρά υπήρχε πλάτωμα με πέτρες και χώματα και πιο πέρα το ξεροπήγαδο. Δεξιά όμως στο βράχο είχε μαδέρια, με τέτοιο τρόπο τοποθετημένα, που ανέβαιναν προς τα πάνω και είχαν μείνει από τις ανασκαφές των αρχαιολόγων.

Τρεις μέρες αργότερα ξαναπήγαμε, ήταν Κυριακή, σαν επισκέπτες στην Ακρόπολη. Κοιτάξαμε το βάθρο, τα σκαλιά, καθώς και την οπή πάλι. Μπροστά από το στρογγυλό βάθρο που ήταν η σημαία- το μπλεβεντέρε- υπήρχε μια σκοπιά ξύλινη. Ακόμα, στα Προπύλαια υπήρχε μια διμοιρία Γερμανών, που φύλαγε τη σημαία.

Είμαστε αποφασισμένοι, αν μας ανακάλυπταν, να πέσουμε από την Ακρόπολη και να σκοτωθούμε γιατί ξέραμε ότι αν μας έβριαναν οι Γερμανοί θα μας εκτελούσαν και θα μας βασάνιζαν κιόλας.

Στις 29 Μαΐου, βγάζουν οι Γερμανοί μεγάλη ανακοίνωση, από ραδιόφωνα και εφημερίδες, ότι η μάχη της Κρήτης έληξε. Ο Μανώλης κι εγώ, εκτός απ' την απόλυτη εμπιστοσύνη που είχαμε ο ένας στον άλλο, είχαμε και την ίδια ιδιοσυγκρασία, κάναμε τις ίδιες αυθόρμητες σκέψεις και, με δυο λόγια, ταιριάξαμε πολύ, ιδιαίτερα στο θάρρος και την παλικαριά. Σκεφτήκαμε ότι έπρεπε να δείξουμε στους Γερμανούς ότι ο αγώνας συνεχίζεται.

30 Μαΐου 1941, βράδυ, πουχία, ένα τέταρτο σελήνης στον ουρανό. Φτάσαμε, μπήκαμε μέσα, ανεβήκαμε αργά πατώντας στα μαδέρια. Το ζήτημα ήταν να διαπιστώσουμε πού βρίσκεται ο σκοπός. Πήγε ο ένας από τη μια μεριά του Παρθενώνα κι ο άλλος από την άλλη και ρίχναμε πετραδάκια σε διάφορες κατευθύν-

σεις. Τίποτα. Ησυχία. Προσέξαμε ότι δεν υπήρχε σκοπός.

Στο μεταξύ, ακούγαμε τους Γερμανούς να γλεντούν και να χαχανίζουν για τη νίκη της Κρήτης. Ηρθε η καθοριστική στιγμή. Το φεγγαράκι μάς κοίταζε με συμπάθεια, οι καρδιές μας χτυπούσαν πολύ γρήγορα. Ανεβήκαμε από τα σκαλιά. Η σημαία ήταν τεράστια, για τούτο κι ήταν δεμένη με τρία μεγάλα σύρματα, τα οποία είχαν στρόφιγγες απ' έξω από το βράχο και τη συγκρατούσαν. Η σημαία, λοιπόν, κατέβαινε μέχρι τον κόμβο που συναντιόντουσαν τα τρία σύρματα στον ιστό κι από κει δεν πήγαινε πιο κάτω.

Σκαρφαλώνουμε, την πιάνουμε, την τραβάγαμε, τίποτε δεν γινόταν. Ο μόνος τρόπος για να κατέβει η σημαία ήταν ν' ανοίξουν τα σύρματα. Δύσκολο πολύ. Όμως η θέληση, η επιμονή κι η υπομονή μας έφεραν αποτέλεσμα. Κι αφού ανεβήκαμε και κατεβήκαμε στον ιστό πολλές φορές ως το δύσκολο σημείο- γιατί ο ιστός ήταν λείος και γλιστραγε- κατορθώσαμε με τα χέρια μας να ξεσφίξουμε τις στρόφιγγες και να την ξεμπλέξουμε. Κι η τεράστια σημαία έπεσε και μας κουκούλωσε!

Μέσα μας κυριάρχησε η αίσθηση ότι ήταν μεγάλη εκείνη η στιγμή, με το λιγοστό φως του φεγγαριού να λάμπει πάνω στα μάρμαρα που εκπροσωπούσαν 3.000 χρόνια ιστορίας στα ιερά της πατρίδας μας. Εκεί αισθάνθηκα εγώ αλλά πιστεύω και ο Μανώλης- ότι και 10 ζωές αν είχα θα τις έδινα.

Αγκαλιαστήκαμε και φιληθήκαμε, ενθουσιασμένοι για το αποτέλεσμα κι αμέσως, μ' ένα μαχαίρακι που είχα μαζί μου κόψαμε από ένα κομμάτι ο καθένας, απ' τον αγκυλωτό

σταυρό, και το βάλαμε στον κόρφο μας! Η σημαία ήταν ένας τεράστιος μπόγος και, φυσικά, ήταν αδύνατο να την πάρουμε μαζί μας. Τότε, σκεφτήκαμε να τη ρίξουμε στο ξεροπήγαδο και μάλιστα καλαμπουρίσαμε:

“Για να τη φυλάει ο Εριχθόνιος”.

Μάχες σώμα με σώμα στην Αλεξάνδρας...

«Βρέθηκα επικεφαλής ενός αξιόμαχου τμήματος, με καπετάνιο τον Φώτη τον Μερωναίο, και μαζί αρχί-

σαμε να οδηγούμε τους αντάρτες μας σε τρομερές μάχες, σώμα με σώμα σχεδόν, στην περιοχή κοντά στους Αμπελοκίπους, Λεωφόρο Αλεξάνδρας, Γήπεδο του Παναθηναϊκού, Φυλακές Αβέρωφ, Προσφυγικές Πολυκατοικίες, και μετά προωθηθήκαμε στου Γκύζη, στη συνοικία των προσφύγων», γράφει στο βιβλίο του ο Λάκης Σάντας, περιγράφοντας τα Δεκεμβριανά.

«Οι μάχες ήταν σκληρές και αιματηρές, γιατί οι Αγγλοι (όταν λέμε Αγγλοι, εκτός από δύο τμήματα του αγγλικού στρατού, εννοούμε μια ινδική μεραρχία ενισχυμένη με Αγγλους αξιωματικούς) μεταχειρίζονταν σε μάχες παρατάξεως, την ημέρα πάντα, τανκς ή τεθωρακισμένα αυτοκίνητα και προπαντός αεροπλάνα, τα οποία οργιάζαν μόνα τους στον αέρα. Δεν μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε τα τεθωρακισμένα και τα τανκς, γιατί δεν είχαμε ούτε αντιαρματικά, ούτε μικρά ταχυβόλα ή μικρά κανόνια (ορειβατικά) για να τα χτυπήσουμε.

Κι αυτό όχι γιατί ο ΕΛΑΣ δεν είχε τέτοια όπλα. Είχαμε απ' όλα. Είχαμε πάρει πολλά, τα περισσότερα από τους Ιταλούς αλλά και από γερμανικά τμήματα πτημένων σε μάχες μεγάλες, όπως π.χ. στη μάχη στις Καρούτες. Αλλά δεν τα φέρνανε στην Αθήνα. Γιατί; Αγνωστο τότε! Αγνωστο ακόμη και τώρα!».

Πηγή: «Τα Νέα»

ΞΕΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ

Τιμή και αγάπη και στην άλλη μητέρα!

Είναι και η άλλη μάνα στη ζωή σου, αγαπητέ πατέρα... αυτή που τα παιδιά σου λένε μαμά. Όλοι έχουμε ή είχαμε μια μάνα, αλλά η δεύτερη μάνα, δηλαδή η μάνα των παιδιών μας, είναι η μητέρα του σημερινού μας θέματος. Είναι αυτή, που με όλη της την καρδιά άφησε το πατρικό της σπίτι και τους γονείς της, γιατί προτίμησε να ακολουθήσει τον άντρα που αγάπησε. Ενώθηκε με τα «άγια στέφανα» για πάντα μαζί σου. Άφησε και το όνομά της για να λάβει το δικό σου, δηλαδή ανήκει σε σένα κι εσύ σ' αυτήν παντοτινά. Και μετά, ο Θεός άγγιξε τα σπλάχνα της και της έδωσε μια νέα ζωή. Θυμίσου, πώς θαύμαζες το θαύμα της ζωής, όταν ένιωσα πως μέσα της χτυπούσαν δύο καρδιές. Ο Θεός χαρίζει την οικογένεια και εμπιστεύεται τους γονείς για την ανατροφή των παιδιών. Ας κλίνουμε λοιπόν γόνατα σεβασμού και ας φέρουμε ευχαριστία στο Δημιουργό, της ζωής τον Χορηγό. Ας ζητούμε να μας δώσει σοφία για το πώς θα διδάξουμε τα παιδιά μας. Να λάβουμε αγάπη ανυπόκριτο, χάρη και πειθαρχία, ώστε να γίνει η ζωή μας ένα ζωντανό παράδειγμα προς μίμηση για τη γυναίκα μας και τα παιδιά μας. Πάνω απ' όλα, ας αγαπούμε τη μητέρα των παιδιών μας, γιατί έτσι τα παιδιά, θα μας σέβονται, θα μας αγαπούν και θα μας υπακούουν. Ας γνωρίζουμε πως ο Θεός, πριν δώσει παιδιά, προικίζει τους γονείς με αγάπη άνευ όρων, που είναι απαραίτητος όρος ενότητας, για να ζήσουν ομόψυχα, αρμονικά, και με συμφωνία για την ανατροφή των παιδιών. Το έργο αυτό, είναι πολύχρονο και δύσκολο, αλλά δυνατό με τη βοήθεια του Θεού, και μια μέρα θα δούμε την ανταπόδοση από τα παιδιά μας, στη ζωή αυτή και από το Θεό, τώρα και αιώνια. Η αγάπη του άντρα προς τη γυναίκα αναφέρεται με σοβαρότητα στην Καινή Διαθήκη σαν μυστήριο, διότι συμβολίζει την αγάπη του Ιησού Χριστού προς την εκκλησία. Ο απόστολος Παύλος λέει στη Καινή Διαθήκη τα εξής (Εφεσίου 5:25-28, 32-33): «Οι άνδρες, αγαπάτε τις γυναίκες σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησία, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, διά να αγιάσει αυτήν, καθάριας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, διά να παραστήσει αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων, αλλά διά να είναι άγια και άμωμος. Ούτω χρεωστούσιν οι άνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναίκας ως τας εαυτών σώματα. Οστις αγαπά την εαυτού γυναίκα, εαυτόν αγαπά. Το μυστήριον τούτο είναι μέγα. Εγώ δέ λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. Πλην και σεις οι καθ' ένα, έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα». Αυτή είναι η σημερινή μας αξία. Σας στέλνουμε μια Καινή Διαθήκη δωρεάν εάν μας το ζητήσετε.

Πέτρος Φιλακουρίδης

Τηλεφωνείστε δωρεάν στο τηλ.: 866 960 2140

Χανιά: Πεζοπορία στο φαράγγι της Σαμαριάς

Του Αλέξανδρου Τσαντούλα

Η διάβαση του «Φάραγγα» είναι μία συγκλονιστική εμπειρία, τα στενά στις «Πόρτες» προκαλούν δέος και η επαφή με το Λιβυκό πέλαγος στην Αγία Ρουμέλη, είναι ανακουφιστική και προετοιμάζει για τη μεγάλη πορεία προς Φοίνικα, Λουτρό και Χώρα Σφακίων. Σας παρουσιάζουμε μερικές από τις ωραιότερες πεζοπορίες της Κρήτης!

Από τον Ομαλό στον οικισμό της Σαμαριάς

Στην Κρήτη υπάρχουν πάμπολλα φαράγγια. Ο «Φάραγγας» όμως - όπως λένε οι ντόπιοι το φαράγγι της Σαμαριάς- είναι ένας και μοναδικός και η διάβασή του είναι μία ανεπανάληπτη και συγκλονιστική εμπειρία. Ο πεζοπόρος ανταμείβεται για τη δύσκολη πεζοπορία στο τραχύ, κατφορικό έδαφος μ' ένα επιβλητικό και πρωτόγονο θέαμα, ένα πανέμορφο τοπίο χωρίς σχεδόν καθόλου ανθρώπινη επέμβαση και πλημμυρίζει από μία μοναδική αίσθηση δέους και θαυμασμού.

Περίπου τέσσερα χιλιόμετρα από την αρχή του χιλιοτραγουδιμένου οροπεδίου του Ομαλού φτάνετε στο Ευλόσκαλο όπου τελειώνει ο δρόμος. Από το σημείο αυτό, σε υψόμετρο 1.200 μ., αρχίζει η πεζοπορία. Το επιβλητικό βουνό που ορθώνεται μπροστά σας είναι ο Γκίγκιλος και ψηλά στα δεξιά βρίσκεται η πηγή Λινοσέλλι, όπου η παράδοση αναφέρει ότι ο Δίας κατέβαινε συχνά και έπαιρνε το μπάνιο του!

Εκεί που αρχίζει το μονοπάτι, σκαλοπάτια έχουν κοπεί στον βράχο για να κάνουν πιο εύκολο το πέρασμα. Στα παλιά χρόνια όμως χρησιμοποιούσαν μία σκάλα φτιαγμένη από κορμούς δένδρων, η οποία έδωσε και το όνομα Ευλόσκαλο στην τοποθεσία. Από εδώ το κατέβασμα σε περίπου 50 λεπτά θα σας φέρει στην πηγή Νερούτσικο και πιο κάτω στη «ρίζα της συκιάς», με το πολύ τρεχούμενο νερό. Δυο-τρεις φορές διασταυρώνεστε με τον χείμαρρο των Λευκών Ορέων, που την άνοιξη απλώνει την ορμή των νερών του στα πόδια σας. Ολόγυρα, κρυμμένα στη βλάστηση, υπάρχει πλήθος πουλιών.

Σε λιγότερο από 2 ώρες συνολικής πεζοπορίας θα φτάσετε στον Άγιο Νικόλαο. Το μονόχωρο εκκλησάκι είναι καταπληκτικό στην απλότητά του και βρίσκεται ανάμεσα στα γιγάντια κυπαρίσσια. Εδώ υπάρχουν ευρήματα αρχαίου ιερού όπου λατρεύονταν ο Απόλλωνας και η Αρτεμίδα. Το αγριόροδο, ένα πανέμορφο αγριολούλουδο με κάτασπρα πέταλα, κίτρινους στίμονες και κόκκινο ύπερο, φυτρώνει εδώ. Το λουλούδι ήταν σύμβολο του αρχαίου γιατρού και ημίθεου Παίωνα. Στο Βρυσί θα ανεφοδιαστείτε με δροσερό νερό, ενώ χαμπλότερα στο παλιό χωριό της

Σαμαριάς, 7 χιλιόμετρα από το Ευλόσκαλο και σε υψόμετρο 350 μ. θα πάρετε μία γεύση από άλλες εποχές. Το χωριό είναι εγκαταλειμμένο αφού οι τελευταίοι κάτοικοι έφυγαν από εδώ το 1965, όταν χαρακτηρίστηκε σαν εθνικός δρυμός η περιοχή.

Πώς θα πάτε

Το αεροδρόμιο στο Ακρωτήρι και το λιμάνι της Σούδας είναι τα πλέον γνωστά σημεία για τον ερχομό σας στα Χανιά. Με το λεωφορείο του ΚΤΕΛ Χανίων, πρωί και μεσημέρι θα φτάσετε στον Ομαλό και το Ευλόσκαλο, σε μία ώρα και δέκα λεπτά, αφού περάσετε από το κεφαλοχώρι

των Λάκκων και οδηγήσετε τις αλεπάλληλες στροφές. Φυσικά μπορείτε να έρθετε και με δικό σας αυτοκίνητο, αλλά θα χρειαστείτε κάποιον να το οδηγήσει για να σας παραλάβει από τη Χώρα Σφακίων.

Κανόνες στον Δρυμό

Τα ξακουστά αγριοκάτσικα, οι κρητικοί αίγαγροι, ζουν στη Σαμαριά, αλλά δύσκολα είναι ορατοί από τους ερασιτέχνες παρατηρητές. Οι μεγαλύτεροι γυπαιοί πετούν ξυστά στις ορθοπλαγιές, ενώ οι ροδοδάφνες και το δίκταμο συμπληρώνουν τη μαγεία του χώρου.

Ο Εθνικός Δρυμός Σαμαριάς είναι

ανοικτός στους επισκέπτες από την 1η Μαΐου μέχρι την 31η Οκτωβρίου. Απαγορεύεται φυσικά το άναμμα φωτιάς, η κατασκήνωση, η διανυκτέρευση, η κοπή λουλουδιών, το κυνήγι, το ψάρεμα και η κολύμβηση στα ρέματα.

Κέντρο Πληροφόρησης

Στο Ευλόσκαλο υπάρχει το Κέντρο Πληροφόρησης, όπου θα δείτε με παραστατικότητα τρόπο το γεωλογικό ιστορικό του φαράγγιού, ενώ πλήθος φωτογραφίες και μακέτες κάνουν γνωστή στον κόσμο τη χλωρίδα και την πανίδα του βιότοπου, εδώ στη βαθιά πτύχωση των Λευκών Ορέων.

Στις «Πόρτες»

και την Αγία Ρουμέλη

Λίγο πριν από το χωριό Σαμαριά, εκατοντάδες μικροί πύργοι από τρία, τέσσερα, ή πέντε το πολύ λιθάρια, στήνονται από τους οδοιπόρους ως ανάμνηση του περάσμάτος τους ή σαν μνήμη και σφραγίδα καθαρά προσωπική.

Η Διεύθυνση Δασών του Νομού Χανίων σας πληροφορεί με πινακίδες ότι η χαρουπιά, η μυρτιά, ο σχίνος και η πικροδάφνη, αναφέρονται ως φαρμακευτικά φυτά από την εποχή του Διοσκουρίδη, ενός από τους μεγαλύτερους γιατρούς της αρχαιότητας.

Το «Μέγα Κενταύριον» του Χείρωνα, δασκάλου του Ασκληπιού και παιδαγωγού του Αχιλλέα, χρησιμοποιείτο ως εξαιρετικό φάρμακο για τις πληγές! Όλα αυτά υπάρχουν στο φαράγγι.

Θα δείτε ακόμη τη μαλοτύρα, το θυμάρι, το θρούμπι, τη μαντζουράνα, τη ρίγανη, το δίκταμο και το φασκόμυλο, γνωστά αρωματικά και φαρμακευτικά φυτά, που χρησιμοποιούνται και σήμερα σαν αφεψήματα με θεραπευτικές και καταπραυντικές ιδιότητες.

Ο οικισμός της Σαμαριάς είναι γεμάτος κόσμο κάποιες ώρες την ημέρα, αφού η παραμονή των επισκεπτών στον Εθνικό Δρυμό απαγορεύεται πριν και μετά τη δύση του ηλίου.

Η επόμενη πηγή μετά το χωριό είναι η Πέρδικα και από εκεί και μετά το φαράγγι στενεύει πολύ καθώς κινείστε προς τις Πόρτες.

Πινακίδες του Δασαρχείου σας ενημερώνουν για τα «χασμόφυτα» που καταφέρνουν να επιβιώσουν σε ακραίες συνθήκες, με ελάχιστο χώμα σε μικρές σχισμές κατακόρυφων βράχων!

Οι Πόρτες ορθώνονται 6 μίλια από το Ευλόσκαλο. Είναι ένα πολύ εντυπωσιακό, χαρακτηριστικό στένεμα του φαράγγιού, με ελάχιστη απόσταση 3 μ. και το κατακόρυφο ύψος να ξεπερνά τα 300!

Τα απολιθώματα στις κάθετες πλευρικές επιφάνειες αναδεικνύουν τη γεωλογική προϊστορία, κοσμούν τις επιφάνειες των βράχων σε διάφορα σημεία και το έμπειρο μάτι των ειδικών διακρίνει εδώ οργανισμούς, όπως διάτομα και σφουγγάρια και «διαβάζει» τα όσα συνέβαιναν σε ολόκληρη τη Μεσόγειο 180 εκατομμύρια χρόνια πριν, στις περιόδους Ιουρασική και Ολιγόκαινο...

Στη συνέχεια θα βρείτε άλλο ένα αξιοπρόσεκτο σημείο στάσης στη θέση Χριστός, με νερό, καθίσματα και άφθονη σκιά.

Περίπου 30 λεπτά από τις Πόρτες, και μόλις βγείτε από τα όρια του δρυμού, φτάνετε στην παλιά Αγία Ρουμέλη.

Είκοσι λεπτά αργότερα φτάνετε

στη γαλανή ακτή του Λιβυκού και στη Νέα Αγία Ρουμέλη, η οποία βρίσκεται πάνω στα λείψανα της Αρχαίας Τάρρας και σήμερα σφύζει από ζωή.

Ενδιαφέρουσα έκδοση

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη εάν δεν αναφέραμε την καταπληκτική έκδοση της Νομαρχίας Χανίων και του Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού με τίτλο: «Το Φαράγγι της Σαμαριάς, καταφύγιο ζωής, ορμητήριο ελευθερίας». Μία αστείρευτη πηγή στοιχείων και έργο μίας ομάδας ιδιαίτερα δημιουργικών ανθρώπων!

Επιγραμματα...

Τα 16 χιλιόμετρα πεζοπορίας και τα 1.200 μέτρα υψομετρικής διαφοράς από το Ευλόσκαλο έως τη θάλασσα, απαιτούν εξάωρο γεμάτο, ενώ το πλοιαίο από την Αγία Ρουμέλη οδηγεί προς τη Χώρα Σφακιών, τη Σούγια ή την Παλαιοχώρα.

Από την Αγία Ρουμέλη στο Λουτρό

Στην Αγία Ρουμέλη, σε έναν ίσως από τους τελευταίους παράδεισους της πατρίδας μας, αξίζει ακόμη και να διανυκτερεύσετε.

Δεν θα χαρείτε απλά την αποθεραπεία από την πολύωρη πεζοπορία, αλλά θα απολαύσετε το τοπίο των Λευκών Ορέων που σμίγουν με το Λιβυκό Πέλαγος, θα νιώσετε γαλήνη και βέβαια θα γευθείτε την τόπια κρητική κουζίνα. Αλλά το σημαντικότερο είναι ότι εάν το επιθυμήσετε θα μπορέσετε έτσι να ξεκινήσετε νωρίς το πρωί, για να πεζοπορήσετε στην ακτογραμμή σε ανατολική κατεύθυνση και να φτάσετε γεμάτοι πανέμορφες εικόνες στον Φοίνικα και το Λουτρό.

Από την Αγία Ρουμέλη λοιπόν θα φύγετε πρωί-πρωί για να περάσετε αντίπερα από τον χείμαρρο προς την ανατολική παραλία. Προχωράτε κατευθείαν στο μαντρί με τα κατοίκια, ανοίγετε τη συρματόπορτα και θα

δείτε τα λείψανα της Αρχαίας Τάρρας! Το μαντρί έχει καταλάβει τον αρχαιολογικό χώρο...

Τρία τέταρτα αργότερα φτάνετε σε διασταύρωση όπου αριστερά επάνω το μονοπάτι συνεχίζει για το χωριό του Αϊ-Γιάννη, ενώ εσείς θα πάρετε τον δεξιό δρόμο με τα κιτρινόμαυρα σημάδια στα βράχια και στους στύλους. Μία ώρα αργότερα, έχοντας διασχίσει ένα κομμάτι έρημο, άνυδρο και δύσκολο, φτάνετε σε ένα ύψωμα όπου μπροστά σας και κάτω χαμπλά, σε κοντινή απόσταση, προβάλλουν τα Μάρμαρα και απέναντι ο Φοίνικας με τα σπιτάκια του. Η μικρή παραλία με ασβεστολιθικά λειασμένα από το νερό βράχια, είναι απλά καταπληκτική! Η έξοδος του φαραγγιού της Αράδαινας είναι πέρα για πέρα εντυπωσιακή, και μια καντίνα που υπάρχει εδώ φαντάζει ως «μάννα εξ ουρανού»!

Περνάτε τον παράλιο οικισμό Λύκο με τα δύο ταβερνάκια και τη μικρή παραλία του και συνεχίζετε για τον Φοίνικα, όπου θα βρείτε μια θάλασσα που θυμίζει ποίνα. Από εκεί συνεχίζετε σε πανάρχαιο μονοπάτι, οι μεγάλοι του οποίου λειτουργούν σαν σκαλοπάτια. Χαμπλά βλέπετε το Λουτρό, που πραγματικά μαγεύει με το λευκό και το γαλάζιο των σπιτιών και των ξενώνων του. Από εδώ παίρνετε το πλοίο της ANE-ΔΥΚ -που κάνει δρομολόγια στα νοτιοδυτικά της Κρήτης, και στη Γαύδο - για να έρθετε τελικά στη Χώρα Σφακιών.

Η Αρχαία Τάρρα

Η αρχαία πόλη ιδρύθηκε στα τέλη του 8ου αιώνα π.Χ., στην έξοδο του φαραγγιού της Σαμαριάς και μόνο θαλάσσια επικοινωνία που τη συνέδεε με τις υπόλοιπες πόλεις της Κρήτης, τα νησιά του Αιγαίου, αλλά και την Κυρρηναϊκή χερσόνησο και την Αλεξάνδρεια. Η Αρχαία Τάρρα κατοική-

θηκε συνεχώς έως τη ρωμαιοκρατία και στοιχείο της οικονομικής της ευρωστίας είναι το δικό της νόμισμα, που στη μία πλευρά απεικόνιζε κρητικούς αίγαγρους και στην άλλη τη μέλισσα.

Παναγία Αγίας Ρουμέλης

Η εκκλησία της Παναγίας Αγίας Ρουμέλης εδράζεται στα ερείπια ενός αρχαίου ναού του 1500 π.Χ. περίπου

προς τιμή του Απόλλωνα ή και της Αρτέμιδος Βριτομάρτιδος, που ήταν προστάτιδα της Αρχαίας Τάρρας. Η εκκλησία κτίστηκε κατά τη Βενετοκρατία με δομικό υλικό του αρχαίου ναού, και αξίζει να προσέξετε τα ψηφιδωτά στον προαύλιο χώρο. Άγιος Παύλος Με μιας ώρας πεζοπορία ανατολικά της Αγίας Ρουμέλης θα βρείτε το ναύδριο δίπλα στο κύμα. Κτίστηκε σε βυζαντινό ρυθμό από τον Οσιο Ιωάννη τον Ερημίτη σε ανάμνηση της διέλευσης από εκεί του Απόστολου Παύλου, στην επιστροφή του από τη Γαύδο. Είναι

γραφικότερο, όμως η κραυγαλέα παραφωνία των παραπηγμάτων με τις γεννιές συνιστούν το άκρον άωτον της αυθαιρεσίας! Πύργος Αξίζει τον κόπο να ανηφορίσετε στο οχυρό που έκτισαν οι Οθωμανοί με σκοπό να καταστείλουν την Κρητική Επανάσταση των ετών 1866-69. Και εάν αισθανθείτε ότι η θέα στα Λευκά Όρη και το Λιβυκό δεν σας αρκεί, ανεβείτε λίγο ψηλότερα, αφού ένα δεύτερο μικρότερο φρούριο «βλέπει» ακόμα μακρύτερα!

Πηγή: «Εθνος»

Συνδρομές ενός έτους \$208

ΜΕ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

- 1 ΧΡΟΝΟΣ\$208.00
- 6 ΜΗΝΕΣ\$120.00
- 3 ΜΗΝΕΣ\$83.00
- 1 ΜΗΝΑΣ\$33.00
- ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 1 ΧΡΟΝΟΣ\$82.00
- ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 6 ΜΗΝΕΣ\$47.00
- ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 3 ΜΗΝΕΣ\$26.00

Χώρες εκτός Η.Π.Α.

- 1 ΧΡΟΝΟ\$322.00
- 6 ΜΗΝΕΣ\$189.00
- 3 ΜΗΝΕΣ\$125.00
- ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 1 ΧΡΟΝΟΣ\$274.00
- ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 6 ΜΗΝΕΣ\$165.00

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΗ:

www.ekirikas.com

- ΗΔΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ
- 1 ΧΡΟΝΟ.....\$39.00
 - 1 ΜΗΝΑ.....\$14.95
- ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ
- 1 ΧΡΟΝΟ.....\$89.00
 - 1 ΜΗΝΑ.....\$19.95

www.thenationalherald.com

- ΗΔΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ
- 1 ΧΡΟΝΟ\$34.95
 - 6 ΜΗΝΕΣ\$23.95
 - 3 ΜΗΝΕΣ\$14.95
- ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ
- 1 ΧΡΟΝΟ\$45.95
 - 6 ΜΗΝΕΣ\$29.95
 - 3 ΜΗΝΕΣ\$18.95

Εσωκλείστε επιταγή ή money order πληρωτέες στη διεύθυνση:

NATIONAL HERALD, Inc.
37-10 30th Street, L.I.C., NY 11101-2614

ή με χρέωση στην πιστωτική σας κάρτα:

American Express Master Card Visa Discover

Account#

Expiration Date

Signature.....

ΟΝΟΜΑ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
ΠΟΛΗ.....
ΠΟΛΙΤΕΙΑ.....ZIP CODE.....
ΤΗΛΕΦΩΝΟ.....
ΦΑΞ.....
CELL.....E-MAIL.....

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ
Έτος ίδρυσης 1915

Τηλ.: (718) 784-5255
Φαξ: (718) 472-0510

Toll Free: 1-888-KHRYKAS ext. 108
(547-9527)

subscriptions@ekirikas.com

Μύηση στην παραγωγή ξιδιού

Της Νίκης Μπαρέα

Ο Βασίλης Βαϊμάκης συγκαταλέγεται στην ομάδα των χημικών - οινολόγων που εφάρμοσαν τα τελευταία τριάντα χρόνια την προσπάθεια αναγέννησης του ελληνικού κρασιού. Συνάμα όμως είναι και ο άνθρωπος που έκανε το ξίδι προϊόν πολυτελείας.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '80, ο Βασίλης Βαϊμάκης ήταν «προσωπικά υπεύθυνος» για την αναβάθμιση της παραγωγής στο Οινοποιείο Αμύνταιου και στο Οινοποιείο Ζίτσας, του οποίου ανέλαβε τη διεύθυνση από το 1995. «Βετεράνος» του ελληνικού κρασιού και βαθύς γνώστης των προβλημάτων του σε όλα τα επίπεδα, αποφάσισε να ασχοληθεί με τη φυσική συνέχεια του κρασιού, που είναι το ξίδι. Ο ίδιος αναφέρει: «Η επαγγελματική ενασχόληση της οικογένειάς μου με την παραγωγή τροφίμων και ποτών πάει πίσω στο τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα. Αλλωστε το όνομα της οικογένειάς σημαίνει “μάννα του λαδιού”. Από το 1999 με τη σύζυγό μου, Κατερίνα, δουλεύουμε στην παραγωγή του παραδοσιακού και παλαιωμένου ξιδιού. Όσο κι αν φαίνεται περίεργο, το να φτιάξεις ένα καλό ξίδι είναι εξίσου δύσκολο με ένα καλό κρασί. Την εποχή εκείνη στην ελληνική αγορά υπήρχαν μόνο τα βιομηχανικά ξίδια και πιστεύω ότι η προσπάθειά μας, όπως και άλλων συναδέλφων οι οποίοι την ίδια εποχή ή λίγο μετά δραστηριοποιήθηκαν στον τομέα, ήταν πρωτοποριακή. Η παραγωγή ξιδιού μου έδωσε μια ελευθερία η οποία δεν υπάρχει πια με το κρασί».

Το ξίδι έχει μυστικά

Στην πραγματικότητα, ένα σωστά φτιαγμένο ξίδι είναι ένα θαυμάσιο άρτυμα που μπορεί να απογειώσει γευστικά ακόμα και μια σαλάτα.

Πώς όμως μεταφράζεται για τον κ. Βαϊμάκη αυτή η ελευθερία στην παραγωγή ξιδιού; «Το καλό ξίδι μπορεί να γίνει χωρίς καμιά επέμβαση, χωρίς καμιά προσθήκη. Αρκεί μια καλή καλλιέργεια, η γνώση του τρόπου

συμπεριφοράς των μικροοργανισμών, η υπομονή στη διάρκεια της οξοποίησης και της παλαιώσης και η σταθερή απόφαση να αχρηστεύσεις κάτι που δεν πάει καλά. Αυτό είναι μια πρόκληση για μένα, με μαγεύει, αλλά αντίκειται στους κανόνες συντακτών των business plan».

Οι παλαιότερες γενιές είχαν σε εκτίμηση το ξίδι, το οποίο συνήθιζαν να φτιάχνουν στην κάβα μόνοι τους. Όπως ο ίδιος εξηγεί το «Όξος κατά Παράδοση Οικογένειας Βαϊμάκη» παράγεται από τις παραδοσιακές ηπειρωτικές ποικιλίες σταφυλιών Ντεμπίνα και Βλάχικο και με διαδικασία που είναι πατενταρισμένη. Το έτοιμο ξίδι μεταφέρεται σε βαρέλια δρυός και καστανιάς να παλαιώσει για 5 χρόνια, όπου αναπτύσσει αρώματα και η γεύση του μαλακώνει.

Για τον κ. Βαϊμάκη «Το καλό ξίδι είναι ένα από τα προϊόντα του μέλλοντος. Παίζει σημαντικό ρόλο στην υγεία, πράγμα που επιβεβαιώνουν τα επιστημονικά δεδομένα. Βοηθάει στην αποβολή των τοξινών, ρυθμίζει τον μεταβολισμό και το βάρος επιδρώντας στη ζυμοχλωρίδα του εν-

τέρου με φυσικό τρόπο (είναι, δηλαδή, ένα φυσικό προβιοτικό προϊόν), αποτελεί συστατικό της δίαιτας των παθήσεων σακχαροδιαβήτη β' τύπου. Αρκεί να σας πω ότι στην ιαπωνική κουζίνα εκτιμάται τόσο που υπάρχουν καταστήματα που πωλούν μόνο προϊόντα με βάση το ξίδι».

Το επόμενο βήμα του οινολόγου ήταν τα ελιξίρια, προϊόντα με βάση το όξος. «Στα ελιξίρια παντρεύονται το όξος με νέκταρ μικρών φρούτων -βύσσινου, κράνου, βατόμουρου και σε αυτή την γλυκόξινη βάση εκχυλίζονται διάφορες οικογένειες βοτάνων και αρωματικών φυτών. Χρησιμοποιούνται ως dressing σε σαλάτες, σε κρέατα από το γκριλ, αλλά και πάνω σε παγωτά, γλυκά και σοκολάτα, ψημένα φρούτα. Πίνουνται με τριμμένο πάγο και είναι ιδανικά χωνευτικά στο τέλος του φαγητού και δεν περιέχουν αλκοόλ».

Ο κ. Βαϊμάκης μαζί με άλλες εταιρείες οικογενειακής μορφής οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής και μεταποίησης αγροτικών προϊόντων και ακολου-

θούν τους κανόνες της ηπειρωτικής παράδοσης, συνέστησαν πρόσφατα μία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα εταιρεία με την επωνυμία «Απειρος Γαία». Η εταιρεία αυτή σκοπό έχει να βοηθήσει στην προβολή των ηπειρωτικών προϊόντων και στη συστηματοποίηση των προδιαγραφών τους με την καταγραφή και έρευνα των παραδοσιακών ηπειρωτικών μεθόδων παραγωγής, αναδεικνύοντας τον σεβασμό τους στη φυσικότητα των προϊόντων. Συμμετέχουν παραγωγοί γαλακτοκομικών και τυροκομικών προϊόντων, ζυμαρικών, κρασιών, ξιδιού και προϊόντων από αυτό, παραδοσιακών γλυκών, μελιού και προϊόντων μελισσοκομίας, αλλαντικών, χελιών κ.λπ. «Πιστεύουμε ότι η σημερινή κρίση εκτός από προβλήματα δίνει και ευκαιρίες, γιατί ο καταναλωτής ξεθεύει λιγότερα και ψάχνει πια κάτι πραγματικά ποιοτικό και αυθεντικό. Σε αυτό διαφοροποιούμαστε σαν ομάδα και σε αυτό το πεδίο θα δώσουμε τη μάχη της αγοράς τα επόμενα χρόνια», καταλήγει ο κ. Βαϊμάκης.

Πηγή: «Εθνος»

Ο επιβλητικός φάρος του Ρεθύμνου

Του Μ. Λαμπαθάκη

Τα δυο δελφίνια στο σταυρό που 'σκυψα για να πάρω / στο Ρέθυμνο το φάρο δείχναν με σιγουριά / κι έπρεπε για το Κρητικό Πέλαγος να σαλπάρω / είχα στο νου μου αντάμωση κι αγάπη στα σκαριά. Αγία Βαρβάρα βόηθα με την κόρη σου να πάρω / στο Ρέθυμνο το φάρο κάνε να δω πλωριά / συ που φυλάς την πόλη της από κακό και χάρο / δώσ' μου σημάδι να βαστώ φως για παρηγοριά. Ο καπετάνιος κι οι πολλοί θα ψάξουνε ποιος φταίει / σαν φτάσει τούτο το σκαρί στις Ρίθυμνας τα μέρη / ποιός την πυξίδα πείραξε και το κακό δε λέει / μα 'γω θα πω το μυστικό π' άλλος κανείς δεν ξέρει.

Στέκεις εκεί στην Ακρη, στο μικρό Ενετικό Λιμάνι στο Ρέθυμνο ή Ρέθεμνος, όπως το αποκαλούν οι άνθρωποι του τόπου και ανταμώνεις σε μία ευθεία γραμμή με τον λιμενοβραχίονα που κάποτε προστάτευε το λιμάνι και φτιάχτηκε από τους Ενετούς τον 13ο αιώνα, το Φάρο του Ρεθύμνου.

Πολυσυζητημένος, επιβλητικός, «σύντροφος» για πολλούς, ο Φάρος μπέρδεψε ή τον μπερδέψανε για την καταγωγή του... Άλλοι τον ήθε-

λαν τουρκικό, άλλοι βενετσιάνικο... Μα πρόσφατες έρευνες, έδειξαν πως η καταγωγή του είναι αιγυπτιακή και χτίστηκε το 1838, επί Αιγυπτιοκρατίας του Μεχμέτ Αλή. Ήταν η περίοδος 1830-1840, που η Κρήτη είχε παραχωρηθεί στους Αιγυπτίους, ως αντάλλαγμα των υπηρεσιών τους στο Σουλτάνο στην Κρήτη και την Πελοπόννησο, κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης. Η κατασκευή του Ρεθεμνιώτικου Φάρου εντάχθηκε στο πρόγραμμα των λιμενικών έργων που έγιναν στην Κρήτη κατά τη διάρκεια της αιγυπτιακής κατοχής για την ανασυγκρότηση του νησιού.

Το ύψος του πέτρινου πύργου του Φάρου φτάνει τα εννέα μέτρα και το εστιακό του ύψος είναι 49 μέτρα, με εύκολη πρόσβαση ευτυχώς για τους ρομαντικούς, δυστυχώς όμως και για όσους επιθυμούν μεχημικά χρώματα να στείλουν μηνύματα, σχεδιάζοντας, γράφοντας, πληγώνοντας το πέτρινο σώμα του Φάρου.

Τραγουδήθηκε, κράτησε συντροφιά σε παρέες από τα παλιά έως και τα τωρινά παρεάκια των φοιτητών της πόλης, έγινε μαντινάδα, παραδοσιακό τραγούδι, και στίχος

για ερωτικό κάλεσμα... Όμως, αφού πέρασε και την χρονική γραμμή του 21ου αιώνα, παραμένει σκοτεινός. Ένα από τα πιο όμορφα μνημεία του Ρεθύμνου, ο Φάρος, μόλις πέσει η νύχτα, "σβήνει" από τα μάτια εξαιτίας του σχεδόν ανύπαρκτου

φωτισμού του. Σε τούτη την αλήθεια «προσφέρουν» και τα φώτα από τα καφέ και τις ταβέρνες του λιμανιού, που βοηθούν στην «εξαφάνιση» του Φάρου από το οπτικό πεδίο όσων θέλουν να ρεμβάσουν, να θυμηθούν, να νιώσουν.

Οι φωνές για ανάδειξη, συντήρηση, σεβασμό και ευλάβεια στο συγκεκριμένο μνημείο είναι πολλές. Ο φάρος γέρνει, γεμίζει κατά καιρούς γκράφιτι, χαράσσετε με ονόματα, αντιμετωπίζετε από ακοήθητες απαξιωτικά -σε επίπεδο καθαριότητας- και ενίοτε ορισμένοι στο όνομα κάποιας γιορτής τον ντύνουν με «φορεσιές» παράταιρες που καθόλου δεν του αρμόζουν ούτε ως ιστορία ούτε ως μνημείο...

Όπως δεν του αρμόζουν του Φάρου και οι βαθιές πληγές από τη διάβρωση της θάλασσας, σπλαιώσεις επικίνδυνες που έχουν δημιουργηθεί, οι οποίες χρήζουν άμεσας παρεμβάσεων από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Δύτες, μάλιστα, της Εφορείας Ενόμιων Αρχαιοτήτων του υπουργείου Πολιτισμού, έκαναν γνωστό με τις έρευνές τους πως το μνημείο «βρίσκεται στον αέρα», με επικίνδυνη κλίση που είναι ορατή από όλους, ειδικούς και μη.

Η ανάγκη να συνεργαστούν οι φορείς, ώστε ο Φάρος του Ρεθύμνου να μπορεί με αξιώσεις να βλέπει το μέλλον, είναι κατά κοινή ομολογία τεράστια... Η δημοτική αρχή ενδιαφέρεται και βρίσκεται ήδη σε συνεννόηση με υπηρεσίες του υπουργείου Πολιτισμού. Η τελευταία, μάλιστα, υπόσχεση της γγ του υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, Λίνας Μενδώνης, για επίλυση εκρεμισμάτων που αφορά σε μνημεία, το παραλιακό μέτωπο του Ρεθύμνου και το παλιό λιμάνι, δίνει ανάσες αισιοδοξίας για όσους επιθυμούν ο Φάρος να συνεχίσει να φωτίζει την πόλη των Δελφινιών, τη θάλασσα του Κρητικού Πελάγους που οδηγεί στο νομό του Ψηλορείτη.

Καισαρική: υποθήκη στην υγεία των παιδιών μας

«Αγαπητή μέλλουσα μαμά μου,

καθώς πλησιάζει η ημέρα που θα έλθω στον κόσμο και ακούω ότι θες να με γεννήσεις με καισαρική τομή στις 38 εβδομάδες (παρά το γεγονός ότι δεν συντρέχουν ιατρικοί λόγοι γι' αυτή την απόφαση), αποφάσισα να σου στείλω αυτό το γράμμα κατεπειγόντως. Μανούλα, θέλω πολύ να σε γνωρίσω, αλλά δεν είμαι ακόμη έτοιμο να βγω στον έξω κόσμο: οι πνεύμονές μου δεν έχουν ωριμάσει και αν με βγάλετε πρόωρα θα χρειαστεί να με βάλετε σε μηχανήματα για να μπορώ να αναπνέω. Εγώ δεν θέλω να μπω σε μηχανήματα, θέλω να είμαι στην αγκαλιά σου, να σε μυρίζω και να θηλάζω. Και δεν είναι μόνο αυτό. Ούτε ο εγκέφαλός μου είναι ώριμος για τη μεγάλη έξοδο! Και ξέρεις, μανούλα, αυτή η ανωριμότητα του εγκεφάλου μου τώρα θα μου κοστίζει πολύ ακριβά αργότερα: θα έχω δυσκολίες στα μαθήματα και είμαι σίγουρο ότι αυτό δεν το θέλεις καθόλου. Αλλά και συ, μαμά, θα έχεις ίσως προβλήματα αν αργότερα θελήσεις να μου κάνεις αδελφάκι. Δεν τα λέω εγώ όλα αυτά. Τα έμαθα από πολύ διακεκριμένους ξένους επιστήμονες που έλαβαν μέρος σε ειδικό συμπόσιο για τις καισαρικές. Διάβασε, σε παρακαλώ, το άρθρο που ακολουθεί και, αν επιμένεις στην καισαρική, σε παρακαλώ πολύ μη με βγάλεις πριν από την 39η εβδομάδα.

Το μωράκι σου»

Η λέξη «καισαρική», που τόσο συχνά ακούμε στις ημέρες μας, έχει μια ενδιαφέρουσα ιστορία και μια ετυμολογία που χάνεται στους αιώνες. Αν και ο όρος δεν χρησιμοποιείται στην αρχαία ελληνική, η καισαρική τομή ως διαδικασία υπάρχει στην ελληνική μυθολογία. Ακόμη περισσότερο, συνδέεται με γέννηση θεών και ηρώων. Καθώς αποτελεί μια εξαιρετική είσοδο σε τούτο τον κόσμο, συμβολίζει και την εξαιρετική φύση του ατόμου που γεννιέται με αυτόν τον τρόπο. Π.χ., ο ίδιος ο Δίας απομάκρυνε τον Διόνυσο από το νεκρό σώμα της μητέρας του Σεμέλης (που είχε σκοτώσει η Ηρα σε μια κρίση ζήλιας). Ομοίως, ο Αδωνις απομακρύνθηκε από το σώμα της μεταμορφωμένης σε δένδρο μητέρας του Μύρρας.

Αν οι αρχαίοι μας πρόγονοι μπορούσαν να δουν τι συμβαίνει στις

ημέρες μας, πιθανότατα δεν θα συνέδεαν την καισαρική τομή με έλευση στον κόσμο θεών και ηρώων: παγκοσμίως ολόένα και περισσότερα παιδιά έρχονται στον κόσμο με αυτή τη μέθοδο, πράγμα που κάνει τους ειδικούς να ανησυχούν και να μιλούν για φαινόμενο που έχει λάβει διαστάσεις επιδημίας.

Οι μισοί Έλληνες γεννιούνται με... μαχαίρι!

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η καισαρική τομή είναι μια χειρουργική πρακτική στην οποία οφείλουν τη ζωή τους πολλά παιδιά και εξίσου πολλές μητέρες. Όπως όμως όλες οι ιατρικές πράξεις, έτσι και η καισαρική οφείλει να γίνεται όταν είναι ενδεδειγμένη. Όταν, δηλαδή, συντρέχουν ιατρικοί λόγοι που την καθιστούν επιβεβλημένη μέθοδο για τη γέννηση ενός παιδιού.

Πώς γίνεται όμως στη χώρα μας να είναι ενδεδειγμένη στο 50% των γεννήσεων, στην Ιταλία στο 35%, στις ΗΠΑ στο 33%, στη Γαλλία στο 18%, στην Ολλανδία στο 14%, στην Αίγυπτο στο 10% και στην Αϊτή στο 1,6%; Είναι άραγε οι γυναίκες στην Αϊτή ή στην Αίγυπτο ή στην Ολλανδία διαφορετικά σχεδιασμένες από τις Ελληνίδες, τις Ιταλίδες και τις Αμερικανίδες; Φυσικά και δεν συμβαίνει αυτό! Και επειδή ακόμη και στις χώρες που προς το παρόν δια-

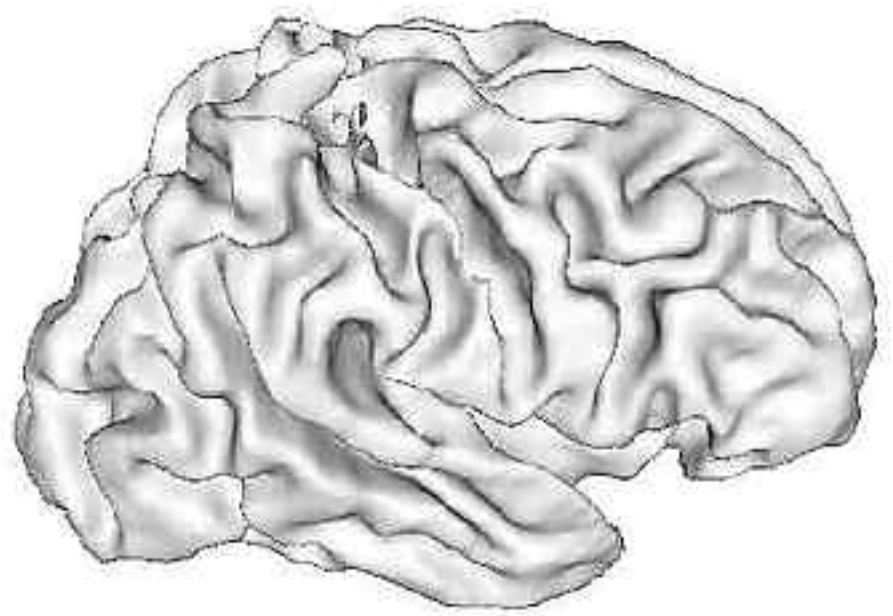
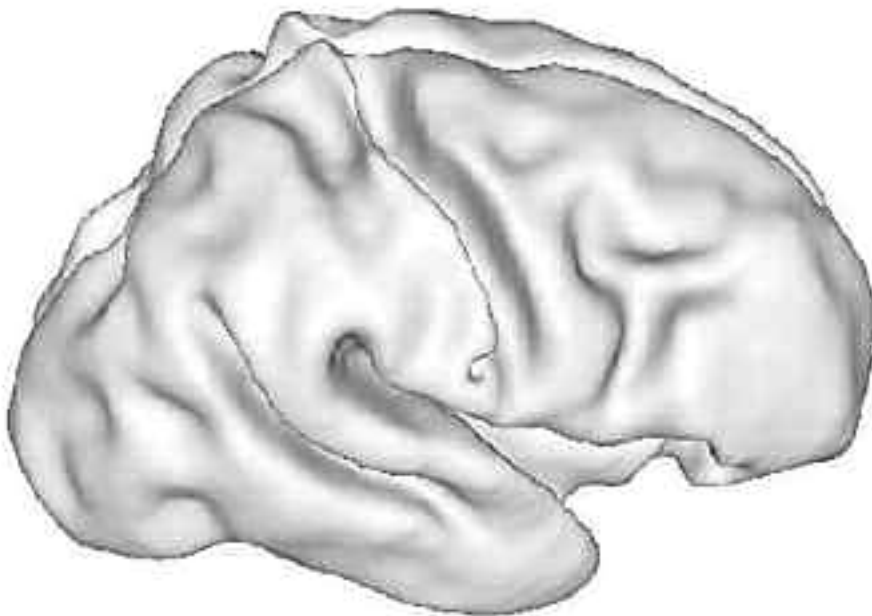
θέτουν μικρά ποσοστά καισαρικών η τάση είναι αυξητική, οι φωνές που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου αυξάνονται.

Ακριβώς αυτό έκανε και μια διεθνής ομάδα ειδικών η οποία βρέθηκε πρόσφατα στο Αρεταίειο Νοσοκομείο προκειμένου να λάβει μέρος σε ένα ειδικά οργανωμένο ενημερωτικό συμπόσιο που απευθυνόταν σε όσους ασχολούνται με την περιγεννητική ιατρική (γυναικολόγους-μαιευτήρες, νεογνολόγους, παιδίατρους,

μαίες). Το σεμινάριο διοργανώθηκε από τη νεογνολόγο καθηγήτρια κυρία Αριάδνη Μαλαμίτη-Πούχνηρ και τα μηνύματά του, τα οποία αφορούν όλες τις υποψήφιες μητέρες, σας μεταφέρουμε σήμερα.

**Καθημερινός διάλογος
ιατρικής ντροπής**

Σας φαίνεται γνωστός ο παρακάτω υποθετικός διάλογος (ο οποίος αφορά την εγκυμονούσα κυρία X η οποία αναμένεται να γεννήσει στις 24 Ιουνίου και που λόγω της θέσης

του εμβρύου ο τοκετός θα γίνει με καισαρική τομή);

- Κύριε καθηγητά, θα πραγματοποιήσετε εσείς ο ίδιος την καισαρική;

- «Ασφαλώς!»

- Θα γίνει στις 17 Ιουνίου, όταν θα έχουν συμπληρωθεί οι 39 εβδομάδες;

- «Ω, τι κρίμα! Θα λείπω σε συνέδριο τότε».

- Αχ, σας παρακαλώ, γιατρέ μου, είστε ο καλύτερος γυναικολόγος της χώρας και θέλω πολύ να κάνετε εσείς την επέμβαση. Δεν θα μπορούσαμε να το κάνουμε προτού φύγετε για το συνέδριο; - «Με τιμάτε πολύ με αυτά που λέτε. Για να δω το πρόγραμμά μου. Ναι, φυσικά και θα μπορούσαμε αν το κανονίσουμε για τις 3 Ιουνίου».

Αυτόν τον διάλογο χρησιμοποίησε ο Gerard Visser, καθηγητής Μαιευτικής-Γυναικολογίας στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ουτρέχτης και εμπειρογνώμων του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, για να περιγράψει μια κατάσταση που γίνεται όλο και πιο συνηθισμένη σε ολόένα και περισσότερες χώρες ανά τον κόσμο. Και δεν είναι η μόνη: ένα άλλο σημάδι των καιρών είναι η εκπνευσμένη επιθυμία πολλών υποψηφίων μητέρων να αποφύγουν τον τοκετό και να γεννήσουν το παιδί τους με καισαρική τομή. Καθώς μάλιστα επιθυμούν να είναι βέβαιες πως δεν θα αρχίσει ο τοκετός, επιλέγεται μια «ασφαλής» ημερομηνία, συνήθως γύρω στις 38 εβδομάδες.

Τι σημαίνει όμως αυτό; «Υπό κανονικές συνθήκες το έμβryo “αποφασίζει” πότε έχει έλθει η ώρα να αποχωρήσει από την ασφάλεια της μήτρας και να δει τον κόσμο. Η απόφασή μας να το φέρουμε εδώ νωρίτερα θα πρέπει να βασίζεται σε σοβαρούς ιατρικούς λόγους. Όταν αυτό δεν συμβαίνει, θέτουμε σε κίνδυνο τόσο το έμβryo όσο και τη μητέρα» επεσήμανε ο ολλανδός ειδικός.

Την ίδια άποψη εξέφρασε και ο έλληνας καθηγητής Παιδιατρικής-Νεογνολογίας στο Πανεπιστήμιο McGill του Καναδά κ. Απόστολος Παπαγεωργίου τονίζοντας: «Είναι γενικευμένη η αίσθηση ότι ένα έμβryo που έχει περάσει τις 34 εβδομάδες της κύησης είναι “σχεδόν ώριμο” και πως θα “εξελιχθεί καλά”. Ολόένα και περισσότερα ευρήματα όμως στη διεθνή βιβλιογραφία δείχνουν τον αυξημένο κίνδυνο που διατρέχουν τα πρόωρα μωρά τόσο αμέσως μετά τη γέννησή τους όσο και αργότερα».

Κίνδυνος οι ανώριμοι πνεύμονες
Ο σοβαρότερος κίνδυνος που διατρέχει ένα μωρό που έρχεται στον κόσμο προτού ολοκληρώσει την ανάπτυξη του έχει να κάνει με την ελλιπή ωρίμανση των πνευμόνων του. «Η αναπνευστική νοσηρότητα έπειτα από καισαρική τομή είναι ιδιαίτερα αυξημένη» είπε ο κα-

θηγητής Visser και προσέθεσε: «Τρεις διαφορετικές μελέτες που πραγματοποιήθηκαν από το 1995 ως το 2001 κατέδειξαν ότι η επιλεκτική καισαρική τομή στις 37 εβδομάδες αυξάνει την αναπνευστική νοσηρότητα ως και 11,4%, στις 38 εβδομάδες ως και 8,4%, ενώ στις 39 εβδομάδες ως και 1,8%, σε σχέση πάντα με τον φυσιολογικό τοκετό. Αντίστοιχα ήταν και τα ευρήματα πρόσφατων μελετών που αφορούσαν περισσότερες από 20.000 γεννήσεις με καισαρική τομή. Αξίζει να σημειωθεί ότι από αυτές τις καισαρικές τομές το 56% είχε πραγματοποιηθεί πριν από την 39η εβδομάδα. Διαπιστώθηκε ότι ο κίνδυνος για αναπνευστική νοσηρότητα ήταν πενταπλάσιος ως δεκαπλάσιος για τα μωρά που γεννήθηκαν στις 37 εβδομάδες, ενώ για εκείνα των 38 εβδομάδων ήταν 2,5-10 φορές μεγαλύτερος».

Μελέτες όπως αυτές δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να αποδεικνύουν με αριθμούς αυτό που θα περίμενε κανείς με βάση τη φυσιολογία του τοκετού. Είναι γνωστό ότι το πέρασμα από τη στενή δίοδο της μητρικής λεκάνης προς τον έξω κόσμο είναι καθοριστικής σημασίας για το βρέφος καθώς το προετοιμάζει για την εξωμήτριο ζωή. Σύμφωνα με τον ουνδό καθηγητή Παιδιατρικής και Νεογνολογίας του Ινστιτούτου Καρολίνσκα και μόνιμο μέλος της Επιτροπής των Βραβείων Νομπέλ κ. Hugo Lagercrantz, «το πέρασμα από τη μήτρα στον έξω κόσμο κατά τη διάρκεια του φυσιολογικού τοκετού είναι μια δοκιμασία για τα έμβρυα. Το στρες όμως που τους προκαλεί δεν τους κάνει κακό. Στην πραγματικότητα, η κατακόρυφη αύξηση των επιπέδων των ορμονών του στρες που παρατηρείται στον τοκετό διευκολύνει την επιβίωσή τους εκτός μήτρας».

Κατεχολαμίνες: το πολύτιμο στρες

Ο ουνδός επιστήμονας αναφέρεται στα εξαιρετικά υψηλά επίπεδα των κατεχολαμινών που παρατηρούνται στα νεογνίδια που έρχονται στον κόσμο με φυσιολογικό τοκετό (επταπλάσιες ποσότητες σε σχέση με την επίτοκο και εξαπλάσιες σε σχέση με έναν άνδρα την ώρα που γυμνάζεται σκληρά). Αντίθετα, τα επίπεδα των κατεχολαμινών στα παιδιά που γεννιούνται με καισαρική τομή είναι πολύ χαμηλά (κατά μέσον όρο πέντε φορές χαμηλότερα). Υπό την επίδραση των κατεχολαμινών, τα ζωτικά όργανα του νεογέννητου “ρυθμίζονται” για τη λειτουργία τους στον αέρα.

Ειδικότερα οι κατεχολαμίνες βελτιώνουν την αναπνοή πυροδοτώντας την απορρόφηση του υγρού των πνευμόνων διαστέλλοντας και διατηρώντας ανοιχτούς τους βρόγχους και αυξάνοντας συνολικά την ικανότητα των πνευμόνων να εκπύσσονται χωρίς πρόβλημα. Επίσης προστατεύουν τα ζωτικά όργανα όπως

την καρδιά και τον εγκέφαλο αυξάνοντας τη ροή του αίματος προς αυτά και κινητοποιούν τα ενεργειακά αποθέματα (προωθούν τη διάσπαση του λίπους σε λιπαρά οξέα και του γλυκογόνου σε γλυκόζη στο ήπαρ, ενώ ενεργοποιούν από το ίδιο όργανο την παραγωγή γλυκόζης). Τέλος, θεωρείται ότι οι κατεχολαμίνες διευκολύνουν το δεσμό του νεογνού με τη μητέρα καθώς διαστέλλουν τις κόρες των ματιών και αυξάνουν την εγρήγορη του νεογνού.

Είναι ακριβώς αυτή η ελλιπής ωρίμανση των πνευμόνων και η παρουσία πνευμονικού υγρού μέσα σε αυτούς (απόρροια τόσο του γεγονότος ότι τα έμβρυα δεν έχουν ολοκληρώσει την ανάπτυξή τους όσο και του ότι δεν είχαν την ευκαιρία να δεχθούν την ευεργετική επίδραση των κατεχολαμινών) που έχει ως συνέπεια πολλά από τα μωρά που γεννιούνται με επιλεκτική καισαρική τομή να χρειάζονται υποστήριξη της αναπνοής με ειδικά μηχανήματα και εισαγωγή στη μονάδα εντατικής φροντίδας νεογνών. Και αυτό δεν είναι η μόνη “παρενέργεια” της πρόωρης λήξης της κύησης. Μία από τις μελέτες που παρουσίασε ο καθηγητής Visser (Wilmink et al, American Journal of Obst/Gyn, Μάρτιος 2010) κατέδειξε επίσης ότι τα νεογνά που γεννήθηκαν με επιλεκτική καισαρική τομή εμφάνιζαν αυξημένο κίνδυνο σήψης αλλά και υπογλυκαιμίας. Με δεδομένο ότι η υπογλυκαιμία αποτελεί τον δεύτερο μετά την ασφυξία παράγοντα που έχει επιπτώσεις στην ομαλή λει-

τουργία του εγκεφάλου, αντιλαμβάνεται κανείς ότι θα πρέπει να υπάρχει πολύ σοβαρός ιατρικός λόγος για να επιλεγεί η καισαρική τομή έναντι του φυσιολογικού τοκετού.

Ποιο από τα δύο;

Η κυρία Καπέλλου-Προυκάκη έδειξε δεδομένα που υποστηρίζουν ότι ένα άλλο στοιχείο που θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην απόφαση «φυσιολογικός τοκετός ή καισαρική τομή;» είναι η σχέση μεγέθους βρέφους - μητέρας: «Η σχέση του ύψους της μητέρας και του βάρους του παιδιού είναι ένας επιπλέον παράγοντας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην απόφαση του τρόπου γέννησης, καθώς τα μεγάλα βρέφη μικρόσωμων μητέρων κινδυνεύουν από τραυματισμούς κατά τη γέννηση, ιδιαίτερα αν απαιτηθεί η χρήση εργαλείων».

Οι καλές, οι κακές και οι... άσχημες

Όλοι οι ειδικοί που έλαβαν μέρος στο συμπόσιο ήταν ιδιαίτερα emphaticώς ως προς το πότε πρέπει να γίνεται μια καισαρική τομή: «Ποτέ μην κάνετε προγραμματισμένη καισαρική τομή πριν από την 39η εβδομάδα, εκτός αν διαθέσετε ενδείξεις για ωρίμανση των πνευμόνων!», δήλωσε ο κ. Visser και προσέθεσε ότι η επιλογή μιας νωρίτερης ημερομηνίας για την αποφυγή μιας επείγουσας καισαρικής, η οποία αυξάνει τον κίνδυνο για τη μητέρα, δεν είναι ιατρικά αποδεκτός λόγος. «Αν η μητέρα προσέλθει στην αρχή του τοκετού, η επείγουσα καισαρική εί-

ναι ασφαλής” δήλωσε ο ολλανδός ειδικός. Όσο για τον κ. Παπαγεωργίου αυτός χωρίζει τις καισαρικές στις καλές (ενδεδειγμένες ιατρικές), στις κακές (όπου γίνεται λάθος εκτίμηση της ηλικίας του εμβρύου ή της ανάπτυξής του) και στις άσχημες (οι οποίες οφείλονται στο σύνδρομο του Σαββατοκύριακου ή στο σύνδρομο των διακοπών του γιατρού)...

Ο Καίσαρας και η Καισαρική

Μια θεωρία θέλει τον όρο να έχει προκύψει από τον ίδιο τον Ιούλιο Καίσαρα, ο οποίος θεωρείται ότι γεννήθηκε με αυτή τη μέθοδο. Κανένας γιατρός δεν μπορεί να υποστηρίξει όμως: η διαδικασία θα είχε σίγουρα σημάδι τον θάνατο της μητέρας του Αουρέλια, η οποία όχι μόνον έζησε τόσο ώστε να γίνει σύμβουλος του όσο εκείνος ήταν επικεφαλής της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αλλά γέννησε και άλλα έξι παιδιά ύστερα από αυτόν. Η δεύτερη θεωρία θέλει τη λέξη να έχει προέλθει από το λατινικό ρήμα caedere, που σημαίνει κόβω. Τέλος, η τρίτη θέλει τη λέξη να έχει προέλθει από την έκφραση lex caesarea (αυτοκρατορικός νόμος) και να αναφέρεται σε νόμο που πέρασε κατά τη διάρκεια της αυτοκρατορίας του Ιουλίου Καίσαρα και ο οποίος προέβλεπε ότι αν η μητέρα πέθαινε κατά τη διάρκεια του τοκετού, το βρέφος θα έπρεπε να απομακρυνθεί χειρουργικά προκειμένου να σωθεί η ζωή του. Αυτή είναι και η επικρατέστερη ερμηνεία.

Πηγή: «Το Βήμα»

«Μέσα» του Δημήτρη Παπαϊωάννου στο «Παλλάς»

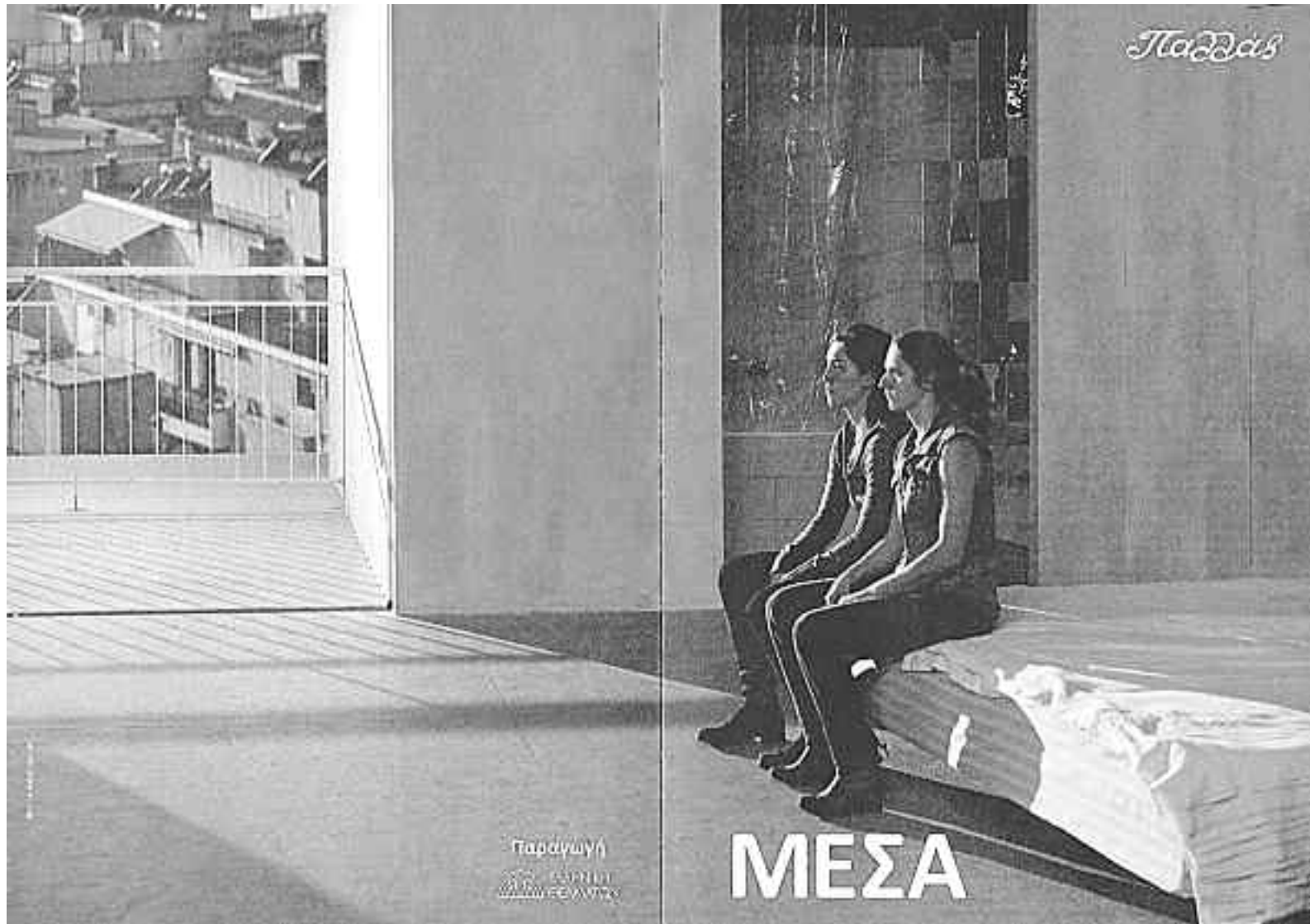
Του Δημήτρη Κασάμπαλη

Η παράσταση αρχίζει πριν ξεκινήσει το κοινό να μπαίνει στην αίθουσα. Γινόμαστε θεατές του εσωτερικού ενός μικρού διαμερίσματος, κατά πάσα πιθανότητα ενός στούντιο σε μια από τις πολλές αθηναϊκές ή επαρχιακές συνοικίες, όπου αφθονεί το τσιμέντο και ο θόρυβος.

Ο ένοικος του διαμερίσματος επιστρέφει στο σπίτι του, μετά το πέρας της ημέρας, ξεκλειδώνει την πόρτα, μπαίνει μέσα, μένει για λίγο σκεπτικός, και μετά με μηχανικές, σχεδόν ρομποτικές κινήσεις, ανάβει το φως, βγάζει το μπουφάν, αφήνει την τσάντα, ανοίγει τον θερμοσίφωνα, βαδίζει προς το κρεβάτι, κάθεται και βγάζει τα παπούτσια του. Μετά σπκώνεται βγάζει την μπλούζα του, προχωρά ημίγυμνος προς την τουαλέτα, πιγαίνει προς νερού του, πατάει το καζανάκι, πλένει τα χέρια του, γδύνεται, κάνει ντους, βγαίνει, σκουπίζεται με την πετσέτα, τη βάζει γύρω από τη μέση του και κατευθύνεται στην κουζίνα. Ετοιμάζει κάτι να φάει. Ξαναγυρίζει φορώντας κάτι από τη μέση και κάτω, άλλοτε σορτσάκι, άλλοτε εσώρουχο μποξεράκι (παραμένοντας πάντα γυμνός από τη μέση και πάνω). Κρατάει ένα ποτήρι νερό και ένα πιάτο. Κάθεται στο τραπέζι και τρώει. Αφού τελειώσει το φαγητό, πάει το πιάτο στην κουζίνα, επιστρέφει και με το ποτήρι στο χέρι βαδίζει προς την μπαλκονόπορτα, την ανοίγει και βγαίνει στη βεράντα. Ακουμπά στα κάγκελα της βεράντας, και παρακολουθεί αφηρημένα τη θέα. Μετά βαδίζει προς το κρεβάτι, κάθεται, γδύνεται και ξαπλώνει. Στρίβει πλευρό, σκεπάζεται με το σεντόνι και πάει για ύπνο.

Και αυτό ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ με διάφορες παραλλαγές επί ΕΞΙ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΩΡΕΣ!!!!!!!

Για να σας φέρω στη θέση του θεατή, φανταστείτε αυτό που μόλις πριν λίγο σας περιέγραψα γραμμένο από ταλαντούχο συγγραφέα, ο οποίος, γράφοντας ένα βιβλίο, γράφει και ξαναγράφει την ίδια παράγραφο, με διάφορους τρόπους, αλλά τόσες φορές ώστε αν τις διαβάσατε όλες μαζί χωρίς διάλειμμα να χρειάζοσασταν 6 ώρες για να ολοκληρώσετε το διάβασμα. Ο κύριος Παπαϊωάννου μας προσφέρει την ίδια συνταγή σε εικόνες. Θέλω να τονίσω ότι δεν κρίνω την καλλιτεχνική αξία του έργου του. Ούτε κρίνω το έργο από τη διάρκειά του. Τον περασμένο Ιούλιο στην Αθήνα παρακολούθησα 10ωρη παράσταση έργων του Ντοστογιέφσκου, (με την ίδια λογική, δηλ., όσο αντέξεις, μπαίνεις βγαίνεις όποτε θέλεις, κάθεται όπου θέλεις κλπ) και κυριολεκτικά την απόλαυσα. Ο Νίτσε είχε δηλώσει ότι ο μόνος συγγραφέας ο οποίος είχε

κάτι να του πει σε θέματα φιλοσοφικά, ήταν ο Ντοστογιέφσκου. Επομένως μόνο τους φιλοσοφικούς διαλόγους των «Αδελφών Καραμαζώφ» να μεταφέρει κανείς στη σκηνή έχει υλικό για μαραθώνειες παραστάσεις!

Το να είσαι αναγκασμένος όμως να ακούς τον ίδιο πεντάλεπτο φιλοσοφικό διάλογο, κάθε φορά, με κάποιες παραλλαγές στην έκφραση ή στην θεατρική απόδοση, ε! Αυτό πιστεύω ότι είναι αβάσταχτο!!! Αυτό λοιπόν που επικρίνω είναι η επαναληπτικότητα μιας βραχύβιας καλλιτεχνικής ιδέας, που εξαντλείται στα πέντε δέκα πρώτα λεπτά της παράστασης επαναλαμβανόμενη επί έξι συνεχείς ώρες!

Ακόμη κι ένα έργο του οποίου η καλλιτεχνική αξία δεν αμφισβητείται, όπως τη Μόνα Λίζα, μπορεί κανείς να την κοιτά και να τη θαυμάζει επί 6 συνεχείς ώρες; Κι αν κάποιος τη δει και τη χορτάσει υπάρχει περίπτωση να επιστρέψει αργότερα ειδικά και μόνο για να την ξαναδεί; Αραγε υπάρχει επισκέπτης στην ιστορία του Λούβρου,

ο οποίος είδε τη Τζοκόντα, έφυγε, πήγε να δει τα υπόλοιπα αξιοθέατα του Παρισιού και το απόγευμα επέστρεψε αποκλειστικά και μόνο για να την ξαναδεί καθαρά για λόγους αισθητικής απόλαυσης; Αμφιβάλλω! Τηρώντας τον ίδιο προβληματισμό αναρωτιέμαι: Αν κάποιος παρακολούθησε το έργο του κυρίου Παπαϊωάννου για μια ή δύο ώρες και έφυγε, τι λόγο να επιστρέψει να δει το ίδιο πράγμα;

Ανατροπή

Στην τέχνη ή έννοια της «ανατροπής» έχει βαρύνουσα σημασία. Πολλοί μεγάλοι συγγραφείς και σκηνοθέτες έχουν βρει καταφύγιο στις αρετές της. Τα μυθιστορήματα της Αγκάθα Κρίστι αποκτούν αξία γιατί η συγγραφέας τους χειρίζεται με αριστουργηματικό τρόπο αυτό ακριβώς το στοιχείο. Ομολογώ πως στο έργο αυτό ο κύριος Παπαϊωάννου επιχειρεί μια μεγάλη ανατροπή. Και θα προσπαθήσω να εξηγήσω τι εννοώ. Θα αναφερθώ πάλι τους Αδελφούς Καραμαζώφ. Στο συγκεκριμένο έργο, ενώ ο συγγραφέας επικεντρώνει την προσοχή του στη θεε-

λώδη σχέση μεταξύ των μελών της οικογένειας Καραμαζώφ, με το ίδιο βιβλίο δημιουργεί τον καμβά πάνω στον οποίο αποδίδεται με τρόπο μοναδικό η ζωή στη Ρωσία κατά το δεύτερο μισό της ταραγμένης δεκαετίας του 1860. Ο Ομπρος στην Ιλιάδα με αφορμή τη διαμάχη Αγαμέμνονα-Αχιλλέα συμπυκνώνει όλη την ιστορία του Τρωϊκού πολέμου και των συνεπειών της.

Ο κύριος Παπαϊωάννου ανατρέπει αυτή τη λογική. Επικεντρώνει την προσοχή του σε μία ασήμαντη στιγμή της ημέρας ενός κοινού ανθρώπου, χωρίς κανένα απολύτως ενδιαφέρον και τη διογκώνει. Την αναγάγει σε κεντρικό και μοναδικό θέμα του έργου του, ενώ η κοινή λογική απαγορεύει ότι οι λεπτομέρειες αυτές είναι άνευ ουσίας και ως εκ τούτου παραλείπονται. Υπάρχει ένα ακόμη στοιχείο που διακρίνει τα μετά ολυμπιακών Αγώνων έργα του κυρίου Παπαϊωάννου. Και αυτό είναι η παντελής έλλειψη συναισθηματικής σχέσης μεταξύ ηθοποιού-κοινού. Το κοινό δεν ταυτίζεται συναισθηματικά με τους ηθοποιούς.

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα πρόσωπα, δεν υπάρχουν πρωταγωνιστές, δεν γνωρίζουμε το παρελθόν τους, την κοινωνική και συναισθηματική τους κατάσταση, αν είναι γενναϊόδωροι, φιλόδοξοι, μελαγχολικοί, τολμηροί, πολυμήχανοι, αδίστακτοί, υποκριτές, ειρηνιστές, φιλοπόλεμοι, τίποτε. (Εδώ βέβαια θίγεται ένα άλλο ζήτημα, το οποίο όμως αποτελεί κεφάλαιο από μόνο του, απλώς το αναφέρω εδώ ακροθιγώς, ότι δηλ, σ' αυτή τη μορφή τέχνης, ο ηθοποιός μετατρέπεται σ' ένα απλό αναλώσιμο αντικείμενο, ένα γρανάζι μιας μηχανής, η οποία είναι εξ ολοκλήρου έργο και πνευματική ιδιοκτησία του σκηνοθέτη. Στην τέχνη του κυρίου Παπαϊωάννου δεν υπάρχει χώρος για Παξινού, Λαμπέτη, Κατράκη, Χορν, Μέριλ Στρηπ, Μάρλο Μπράντο, αλλά μόνο για Κάρολο Κουν, Ηλία Καζάν, Peter Weir κ.ά.).

Και επανέρχομαι στο ζήτημα της επαναληπτικότητας μιας ιδέας που παραμένει αμετακίνητη στο ίδιο σημείο χωρίς καμία προοπτική εξέλιξης, κορύφωσης, κάθαρσης, αδια-

φοροποιήτη από την αρχή μέχρι ως το τέλος. Γιατί το κάνει αυτό; Γιατί πιστεύει ότι μια πράξη καθημερινότητας ενός αγνώστου μπορεί να μας προκαλέσει το ενδιαφέρον; Η μόνη καλλιτεχνική αξία που μπορώ να προσδώσω στο έργο του κυρίου Παπαϊωάννου είναι πρόθεσή του να ωθήσει τον θεατή στα άκρα. Πρόκειται δηλαδή για προμελετημένη δοκιμασία νεύρων. Σκοπός του είναι αφύπνισή μας. Αυτό που βλέπουμε στη σκηνή δεν είναι η ζωή κάποιου ασήμαντου άλλου, αλλά η δική μας. Με παρόμοιο τρόπο κυλάν οι μέρες μας. Έχουμε μετατραπεί σε ρομπότ, επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα, σχεδόν ακούσια, τις ίδιες μηχανικές κινήσεις. Ποιος είναι σε θέση να αντέξει αυτή τη σαρωτική διαπίστωση; Αυτό που βλέπουμε λοιπόν στη σκηνή δεν είναι οι ζωές των άλλων, αλλά η δική μας. Ο χρόνος κυλάει, οι μέρες διαδέχονται η μία την άλλη, η ζωή φεύγει κι εμείς βρισκόμαστε καθηλωμένοι στο ίδιο σκηνικό, στο ίδιο σημείο, επαναλαμβάνοντας τις ίδιες πράξεις, σαν καλογρασαρισμένα, κουρδιστά ρομποτάκια. Ιδωμένο υπ' αυτή την οπτική γωνία το έργο αρχίζει να αποκτά ενδιαφέρον. Ιδίως σκηνές στις οποίες η ρουτίνα που σας ανάφερα στην αρχή διαδραματίζεται παράλληλα. Δηλαδή στη σκηνή κάποια στιγμή υπάρχουν ταυτόχρονα δέκα ηθοποιοί (δεν είμαι σίγουρος για το νούμερο, το λέω προσεγγιστικά) οι οποίοι επαναλαμβάνουν την ίδια ρουτίνα, με διαφορά φάσης ο ένας από τον άλλο, έτσι που ο ένας να είναι στην κουζίνα και να τρώει, ο άλλος να κάνει ντους, ο άλλος ν' ανοίγει την πόρτα να μπαίνει μέσα και ο άλλος να ξαπλώνει για να κοιμηθεί. Ο

συμβολισμός αυτής της σκηνής είναι έντονος: Ο χρόνος κυλάει τόσο γρήγορα, οι μέρες διαδέχονται η μία την άλλη με εκπληκτική ταχύτητα, έτσι που οι εικόνες του χθες να συμπίπτουν με τις εικόνες του σήμερα, ώστε να μην μπορείς να διακρίνεις το παρελθόν από το παρόν, το πριν από το μετά.

Αλλοτε οι ρυθμοί επιταχύνονται τόσο πολύ, ο χρόνος χάνει τη ροή

του, οι εικόνες εναλλάσσονται τόσο γρήγορα που η μία πέφτει πάνω στην άλλη, η διαφορά φάσης εκπνέεται, και τα γεγονότα φαίνεται να διαδραματίζονται ταυτόχρονα. Το χθες, το προχθές, πριν από μια εβδομάδα ή ένα μήνα, σήμερα, αύριο, το μέλλον, όλα συνυφαίνονται την ίδια χρονική στιγμή. Η ιδέα αυτή αποδίδεται θεατρικά με την παρουσία πολλών ηθοποιών στη

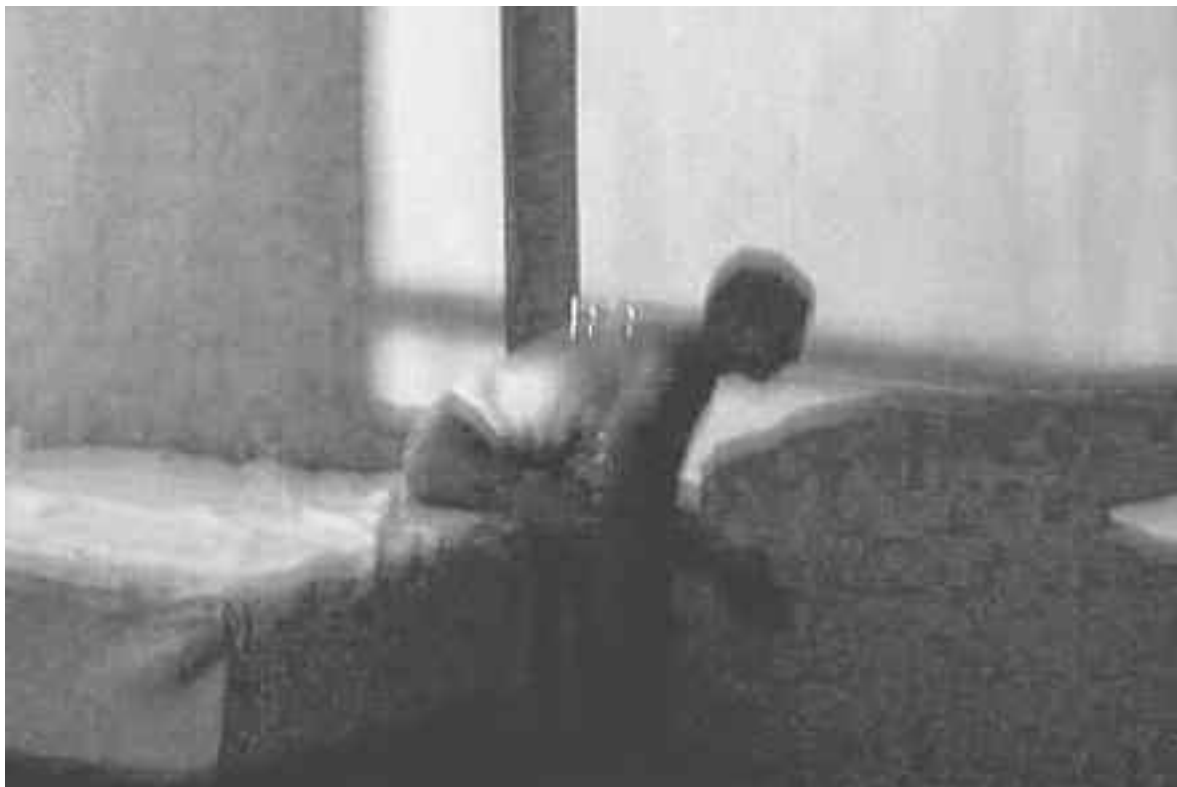
σκηνή που εκτελούν ταυτόχρονα την ίδια πράξη. Ο ένοικος άλλοτε είναι γυναίκα και άλλοτε άντρας (αν και οι άντρες ηθοποιοί είναι αισθητά περισσότεροι από τις γυναίκες). Όπως επίσης και η εικόνα από τη βεράντα του διαμερίσματος αλλάζει, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι δεν πρόκειται για συγκεκριμένο διαμέρισμα ή για ένα συγκεκριμένο ήρωα. Θα μπορούσε ο ήρωας, να είναι ο καθένας από εμάς. Η σκηνή με την μπαλκονόπορτα, λειτουργεί, τολμώ να πω, λυτρωτικά. Αφενός συμβολικά ως πύλη με τον έξω κόσμο, αφετέρου δημιουργεί (νομίζω) μια αίσθηση ασφάλειας. Όπως έβλεπα τον ένοικο να παρακολουθεί από ψηλά και μακριά τα δρώμενα της πόλης που παραδινόταν στο μελιχίο φως του δειλινού, είχα την αίσθηση ότι από εκεί ψηλά ένιωθε να μην τον αγγίζει το άγχος και πόνος των ανθρώπων. Αυτός ο τεράστιος οργανισμός που απλώνεται πάνω από λεκανοπέδιο, βρισκόταν τώρα μακριά σε απόσταση ασφαλείας από τον ίδιο και έβαινε σταδιακά σε κατάσταση νυχτερινής νάρκης.

Αν η υπόθεση μου ευσταθεί και πρόθεση του σκηνοθέτη ήταν να υποβάλει το κοινό του σε δοκιμασία νεύρων, με την έννοια όμως που ανέπτυξα παραπάνω, ομολογώ ότι πέτυχε το στόχο του. Στο τέλος της παράστασης μπορεί να ένιωθα όπως η Τζέιν Φόντα και ο Μάικλ Σάραζιν στο τέλος της ταινίας "Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν", αλλά είχα εν μέρει λυτρωθεί διαπιστώνοντας ότι αυτές οι ασήμαντες κι-

νήσεις, λίγο ως πολύ οικείες, είναι το ίδιο πλέγμα που καθορίζει και τα όρια της δικής μου ελευθερίας.

Η πτώση των ποτηριών

Πριν τελειώσω θα ήθελα να επισημάνω μία ακόμη λεπτομέρεια. Δίπλα στο κρεβάτι, στον τοίχο βρίσκεται ένα περβάζι, κατά μήκος του οποίου υπάρχει μια σειρά από γυάλινα ποτήρια νερού. Το περβάζι έχει μια ελαφρά κλίση προς τα κάτω. Το πρώτο ποτήρι βρίσκεται στο χείλος του περβαζιού και αν το σπρώξει κανείς θα πέσει κάτω, εκτός σκηνής. Κάτω από τη σκηνή ακριβώς στο σημείο όπου μπορεί να πέσει το ποτήρι κάθεται ένας ηθοποιός αμίλητος περιμένοντας στωικά την πτώση. (Να επισημάνω ότι μέχρι το τέλος του έργου όλοι οι ηθοποιοί περνούν έστω μία φορά από αυτή τη θέση!). Κάθε φορά που ο ένοικος του διαμερίσματος κάθεται στο κρεβάτι λίγο πριν πέσει να κοιμηθεί τοποθετεί το ποτήρι, (το οποίο είναι μισογεμάτο με νερό), στην ουρά της σειράς των ποτηριών και ελαφρώς το σπρώχνει προς τα μπρος, μετακινώντας έτσι όλα τα ποτήρια μαζί, αναγκάζοντας το πρώτο ποτήρι να πέσει στο κενό, το οποίο όμως το πιάνει ο ηθοποιός που βρίσκεται από κάτω και μαζεύει τα ποτήρια. Η πτώση και η διάσωση των ποτηριών διαδραματίζεται εκτός σκηνής, σε σημείο το οποίο δεν φωτίζεται από δικό του φως. Στη διάρκεια του έργου πέφτουν, όπως αντιλαμβάνεστε, πολλά ποτήρια τα οποία πιάνει ο "φύλακας άγγελος" των ποτηριών και τα αποθέτει σ' ένα τραπέζι και του καφέ που υπάρχει δίπλα του. Τι ρόλο παίζουν τα ποτήρια, Δεν γνωρίζω με σιγουριά. Μπορεί να μην παίζουν κανένα. Θα διακινδύνευα όμως μια κρίση λέγοντας τα εξής: παρατήρησα ότι ο αριθμός των ποτηριών στο ράφι παραμένει ίδιος. Δεν μειώνεται ποτέ. Ένα μπαίνει, ένα βγαίνει. Επίσης το σκηνικό της πτώσης εξελίσσεται εκτός σκηνής. Ενώ η σκηνή φωτίζεται με δικό της φως, η περιοχή της πτώσης βρίσκεται σχεδόν στο σκοτάδι. Θα μπορούσε να υπάρχει αλληγορία μεταξύ των δύο περιοχών; Περιοχές συνειδητού - ασυνείδητου, Ζωή και θάνατος; Ζωντανοί και πεθαμένοι; Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι τα ποτήρια είναι οι ψυχές των ανθρώπων που φεύγουν, ότι όλα τα ποτήρια μαζί συμβολίζουν τη ζωή που υπάρχει στο διηνεκές; Ανθρωποει έρχονται και παρέρχονται, ποτήρια μπαίνουν και βγαίνουν αλλά «η ζωή συνεχίζεται», πανταχού παρούσα, χωρίς διακοπή; Ξαν το ίδιο το επί σκηνής έργο που παίζονταν όταν μπήκαμε στην αίθουσα, που θα συνεχίζεται να παίζεται ακόμη και όταν εμείς φύγουμε, που δεν θα μπορούσε να παιχθεί χωρίς εμάς, χωρίς το κοινό εννοώ, αλλά που αδιαφορεί παντελώς για την ταυτότητα των συγκεκριμένων θεατών που παρακολουθούν την παράσταση.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟΥ «ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΑ»

1 - 2 Ιανουαρίου 2011
Ανδρέας Δρακόπουλος:
Ποιοι είναι ο σκοπός της Ομογένειας;

8 - 9 Ιανουαρίου 2011
Γεώργιος Σιαμπούλης:
Αγώνες για τους εστιάτορες
και πάθος για τον Ελληνισμό

22 - 23 Ιανουαρίου 2011
Κωνσταντίνος Αντωνόπουλος:
Με σεβασμό και συμπάθεια
στον ανθρώπινο πόνο

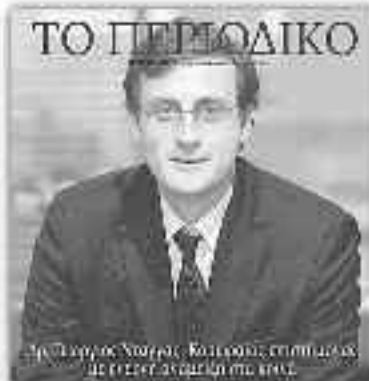
29 - 30 Ιανουαρίου 2011
Ελιοζέτ Χατζή, η Δασκάλα της Χρονιάς
του «Εθνικού Κήρυκα»:
Εικοσιεπτά χρόνια αφοσίωσης
και διδασκαλίας στα ελληνοαμερικανόπουλα

5 - 6 Φεβρουαρίου 2011
Νίκος Καρακώστας, πρόεδρος ΑΧΕΠΑ:
Στην πρώτη γραμμή του αγώνα
για Ομογένεια, Κύπρο, Ελλάδα

12 - 13 Φεβρουαρίου 2011
Ηλίας Τσεκερίδης:
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Νέας Υόρκης,
μετριοπαθής αγωνιστής για την Ομογένεια
και το Ποντιακό

19 - 20 Φεβρουαρίου 2011
Δρ. Γεώργιος Ντάγγας:
Κορυφαίος επιστήμονας
με ενεργή ανάμειξη στα κοινά

26 - 27 Φεβρουαρίου 2011
Δρ. Αναστάσιος Κασαπίδης:
Ο γνωστός καθηγητής - χειρουργός
που εξυπνέτησε την Ομογένεια
και αγωνίστηκε γι' αυτήν

5 - 6 Μαρτίου 2011
Βασίλης (Πουλίαμ) Ανθόλης: Ο ομογενής
που ηγείται του Brookings Institute,
του πιο σημαντικού think tank στον Κόσμο

12 - 13 Μαρτίου 2011
Ανδρέας Καμπιζιώνης: Ο διακεκριμένος
καθηγητής φιλοσοφίας και παράγοντας
της Ομογένειας στη Νότια Καρολίνα

19 - 20 Μαρτίου 2011
Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Παύλος:
Η μαρτυρία και το μαρτύριο
ενός σεβάσιμου Ιεράρχη

2 - 3 Απριλίου 2011
Δρ. Μιχαήλ Γαβριήλ: Το πάμπωχο παιδί
που έγινε μεγάλος γιατρός
και παράδειγμα για τους νεότερους

9 - 10 Απριλίου 2011
Γεράσιμος Στεφανίτσας:
Ένας ηγέτης στον χώρο του
με πολύπλευρη προσφορά

30 Απριλίου - 1 Μαΐου 2011
Γεώργιος Δρογκάκης:
Μία ελπιδοφόρος φωνή στο χώρο της
Παιδείας, ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας

7 - 8 Μαΐου 2011
Δρ. Σπύρος Ηλ. Μεζίτης:
Ιδρυτής της Ομοσπονδίας Ελληνικών Ια-
τρικών Συλλόγων Β. Αμερικής
και υπέρμαχος της ενωμένης Ομογένειας

Ποιο θα είναι το επόμενο ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΕΞΕΦΥΛΛΟΥ;

Ο Ηλίας Σαρακασίδης μιλάει για την τέχνη του

Του Αντώνη Κράτση

«Περιοδικό»: Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη γλυπτική, έχοντας σπουδάσει Μαθηματικά και Θεωρητική Φυσική;

Ηλίας Σαρακασίδης: Η γλυπτική μου προέκυψε μάλλον ως αντίδραση. Χρόνια ολόκληρα βουτηγμένος στις μαθηματικές θεωρίες ένιωσα την ανάγκη να ασχοληθώ με κάτι χειροπιαστό, να επιστρέψω στον κόσμο του συγκεκριμένου. Δεν πρωτοτύπησα, έχει συμβεί αρκετές φορές μαθηματικοί να στρέφονται στην γλυπτική. Πιστεύω πάντως πως η τύχη έπαιξε και αυτή τον ρόλο της. Η ιστορία έχει ως εξής:

Είχα αγοράσει ένα γύψινο εκμαγείο της «σκεπτόμενης Αθηνάς» από ένα πωλητήριο ενός ελληνικού μουσείου. Αισθάνθηκα θλίψη και οργή που ένας λαός ο οποίος έγραψε την Ιστορία και τον Πολιτισμό του στο μάρμαρο, το μόνο που μπορούσε να κάνει 2500 χρόνια αργότερα ήταν να αναπαράγει αυτόν τον Πολιτισμό σε γύψο. Η δημιουργία πιστών μαρμάρινων αντιγράφων σε φυσικό μάρμαρο ήταν μια μεγάλη πρόκληση για μένα. Δέκα χρόνια αργότερα μπόρεσα να δημιουργήσω το πρώτο μου πιστό μαρμάρινο αντίγραφο.

«Π»: Τι σας έλκει περισσότερο στην αναδημιουργία αρχαιοελληνικών γλυπτών;

Η.Σ.: Ίσως η απόδραση σε μία άλλη εποχή, με την γλυπτική να είναι η γέφυρα στον κόσμο της κλασικής Ελλάδας.

Ίσως το μοναδικό και απεριγράπτο συναίσθημα να δουλεύει κάποιος πάνω σε ένα γλυπτό που ο αρχικός του δημιουργός το δούλεψε εικοσιπέντε αιώνες πριν.

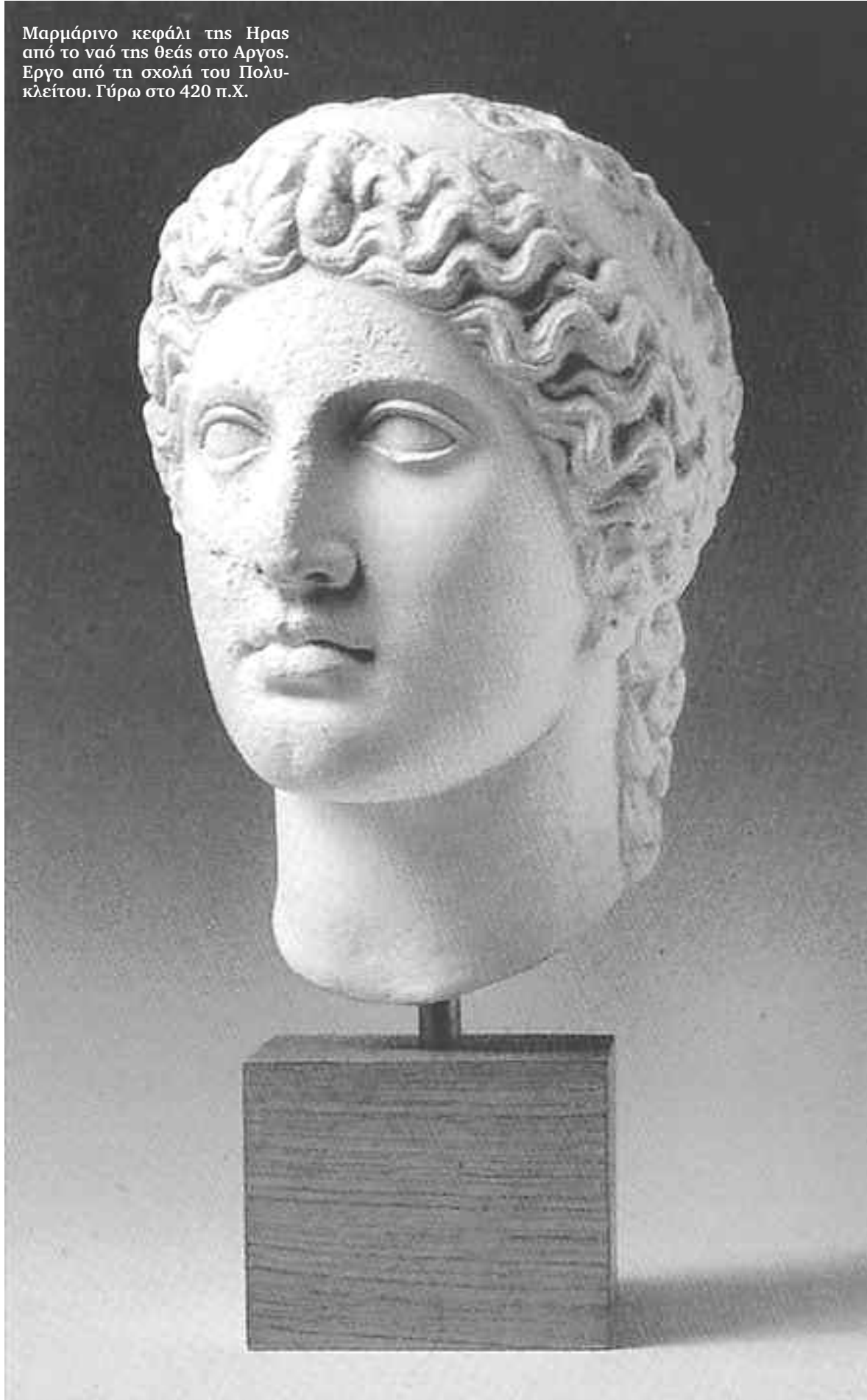
Οι δυνατότητες επίσης που μας δίνει η πιστή αναπαραγωγή ενός αρχαιοελληνικού αγάλματος είναι πολύ ενδιαφέρουσες. Έχουμε τώρα την δυνατότητα να «επιστρέψουμε» στην Ελλάδα με αυτόν τον τρόπο όλες τις «ξενιτεμένες» μας αρχαιότητες.

Έχουμε ήδη συμφωνήσει με τον Δήμο της Μήλου για την κατασκευή και τοποθέτηση πιστού μαρμάρινου αντιγράφου της Αφροδίτης της Μήλου στο νησί και αν κάποιος ομογενής μας θα ήθελε να συμμετέχει στην χορηγία του έργου αυτού μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μου.

«Π»: Μετά από μία σειρά έργων που σας έχουν καταξιώσει, ποιο είναι το επόμενο βήμα σας;

Η.Σ.: Έχω ένα μεγάλο όραμα. Ένα θεματικό πάρκο που αφορά στην Αρχαία Ελλάδα. Το ονομάζω «Το πάρκο των Θεών». Περιλαμβάνει όλα όσα θα θέλαμε να δούμε σε πλήρη μορφή και μπορούμε. Έναν αρχαίο ναό, ένα θέατρο, μία αρχαία κατοικία, μια Αγορά, αγάλ-

Μαρμάρινο κεφάλι της Ηρας από το ναό της θεάς στο Αργος. Έργο από τη σχολή του Πολυκλείτου. Γύρω στο 420 π.Χ.

ματα των Θεών του Ολύμπου, θεματικές ενότητες που αφορούν στην ένδυση, υπόδυση, διατροφή, εργασία κ.τ.λ. Μία «κιβωτός» του αρχαιοελληνικού πολιτισμού.

Για το Project αυτό αναζητώ επενδυτές. Το πάρκο αυτό μπορεί να κατασκευασθεί στην Ελλάδα ή στις ΗΠΑ. Πιστεύω ότι πρόκειται για εθνική υποχρέωση των Ελλήνων αλλά και για μια κερδοφόρα επένδυση ταυτόχρονα.

«Π»: Τι μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στην Ομογένεια; Πώς θα μπορούσατε να συνεργαστείτε καλύτερα με τους ανθρώπους της;

Η.Σ.: Να μελετήσουν ελληνική ιστορία. Να μελετήσουν Πλάτωνα, Αριστοτέλη, Επίκουρο. Η Ελλάδα δεν είναι απλά ένας γεωγραφικός όρος. Είναι κοσμοθεώρηση. Είναι τρόπος σκέψης και μήτρα του Πολιτισμού. Η κλασική Ελλάδα είναι χωρίς αμφιβολία η πιο φωτεινή στιγμή του ανθρώπινου νου. Είναι υποχρέωση μας να καταλάβουμε τουλάχιστον το μεγαλείο αυτού του τόπου και το τεράστιο ιστορικό φορτίο που εμείς οι Έλληνες κουβαλάμε ως έθνος.

Υπάρχει η δυνατότητα συνεργασίας με φορείς της Ομογένειας, στην οργάνωση εκθέσεων γλυπτικής με πιστά μαρμάρινα μουσειακά αντίγραφα, προωθώντας έτσι τον ελληνικό πολιτισμό και η συνεργασία σε ιδιωτική βάση με όσους θα ήθελαν να προωθήσουν τα έργα μου στην αμερικανική αγορά.

Είμαι επίσης στην διάθεση φορέων της Ομογένειας να συμβάλλω, στην ενημέρωση και επιμόρφωση των ομογενών, με διαλέξεις και εκθέσεις για θέματα αρχαιοελληνικής τέχνης και Ελληνικού Πολιτισμού, ενισχύοντας έτσι τους δεσμούς με την Πατρίδα που τόσο σκληρά δοκιμάζεται σήμερα.

Μαρμάρινο άγαλμα κόρης. Βρέθηκε δυτικά του Ερεχθείου (Ακρόπολη των Αθηνών). Γύρω στο 530 π.Χ.

Γλυκά να τα πιεις στο ποτήρι!

Της Εφης Γιαλούση -
Χατζηχρήστου

Μους πικρής σοκολάτας με μαυροδάφνη

- Υλικά για 8 - 10 άτομα:**
- 8 αυγά (χωριστά τα ασπράδια)
 - 5 - 6 κουταλιές ζάχαρη
 - 1 κουταλάκι του γλυκού υγρή βανίλια
 - 10 oz κουβερτούρα (70% κακάο)
 - 9 oz κρέμα γάλακτος
 - 1/2 φλιτζ. Μαυροδάφνη
- Διαδικασία:**

Λιώνουμε την κουβερτούρα σε μπεν μαρί. Χτυπάμε την κρέμα γάλακτος με τη ζάχαρη και τη βανίλια, για να γίνει σαντιγί. Χτυπάμε στο μίξερ τα ασπράδια με τη ζάχαρη μέχρι να γίνουν πικτή μαρέγκα. Χαμηλώνουμε την ταχύτητα και προσθέτουμε έναν έναν τους κρόκους και τη Μαυροδάφνη. Αφήνουμε να χτυπηθούν ελαφρά για άλλα 2 - 3 λεπτά. Αναμειγνύουμε με ελαφρές κινήσεις τη σοκολάτα με το μείγμα των αυγών και τη σαντιγί. Αδειάζουμε τη μους σε ατομικά μπολ και βάζουμε στο ψυγείο για να παγώσει.

Συμβουλή: Αν επιθυμείτε μια πιο πικρή γεύση αφαιρέστε εντελώς τη ζάχαρη.

Τιραμισού με vinsanto Σαντορίνης

Απλή παραλλαγή της ιταλικής συνταγής. Το Vinsanto κάνει εξαιρετική αρμονία με τον καφέ, ενώ το κακάο και η σοκολάτα δίνουν μια φίνα και διακριτική παρουσία στο γλυκό.

Υλικά για 4 άτομα:

- 12 μπισκότα σαβαγιάρ
- 3/4 του φλιτζ. Μασκαρπόνε
- 3 αυγά
- 2 κουταλιές της σούπας ζάχαρη

- 1 φλιτζ. καφέ εσπρέσο κρύο
 - 1/2 φλιτζ. Βινιόντο
 - 1/2 φλιτζ. σοκολάτα σε φλούδες
 - Κακάο για το πασπάλισμα
- Διαδικασία:**

Χωρίζουμε τα αυγά και χτυπάμε τα ασπράδια σε σφιχτή μαρέγκα. Τα αφήνουμε στην άκρη. Χτυπάμε τους κρόκους με τη ζάχαρη, μέχρι

να αφρατέψουν, προσθέτουμε το μασκαρπόνε και χτυπάμε για άλλα 2 - 3 λεπτά. Αναμειγνύουμε τα δύο μείγματα με ελαφρές κινήσεις. Ρίχνουμε τον εσπρέσο και το κρασί σε ανοιχτό και βαθύ μπολ. Βουτάμε μέσα τα σαβαγιάρ και τα σπίνουμε σε πατέλα. Πασπαλίζουμε με κακάο. Σκεπάζουμε με σαντιγί, γαρνίρουμε με φλούδες σοκολάτας και σερβίρουμε.

Συμβουλή: Μπορείτε να ετοιμάσετε την κρέμα μασκαρπόνε και να τη διατηρήσετε στο ψυγείο για 3 ημέρες. Συναρμολογήστε το γλυκό λίγο πριν από το σερβίρισμα.

Πασχαλινή τούρτα με μαρέγκες, φρούτα και μοσχάτο Σάμου

Ενα αβανταδόρικο κρασί με νότες μελιού και μέντας που προσθέτουν στη γεύση του ανοιξιάτικου γλυκού, και κεχριμπαρένιες αποχρώσεις που τονίζουν την όψη του.

- Υλικά για 6 - 8 άτομα:**
- 4 oz διάφορα φρούτα εποχής (φράουλες, μπανάνια, ακτινίδιο, αχλάδι)
 - 1/3 φλιτζ. Ζάχαρη

- 1 κουταλάκι του γλυκού ξύσμα πορτοκαλιού
- 4 oz μαρέγκες
- 1/2 φλιτζ. Μοσχάτο Σάμου
- 4 oz σαντιγί άγλυκη

Διαδικασία:

Πλένουμε, καθαρίζουμε και κόβουμε τα φρούτα σε λεπτές φέτες ή κύβους. Τα τοποθετούμε σε μπολ με το κρασί, τη ζάχαρη και το ξύσμα για 15 λεπτά, να μαριναρστούν. Βάζουμε τις μισές μαρέγκες σε μπολ. Σκεπάζουμε με το ένα τρίτο από τα φρούτα, ρίχνουμε δύο κουταλιές από τη μαρινάτα και απλώνουμε τη μισή σαντιγί. Επαναλαμβάνουμε τη διαδικασία για άλλη μια φορά και τελειώνουμε με φρούτα. Σερβίρουμε με τη μαρινάδα του κρασιού που έμεινε.

Συμβουλή: Μπορούμε να μοιράσουμε το μείγμα σε ατομικά μπολ.

- 30 γρ. φύλλα ζελατίνας
 - 1 κιλό φρούτα εποχής (φράουλες, αχλάδια, μήλα, ακτινίδια, μπανάνες)
- Διαδικασία:**

Πλένουμε τα φρούτα και αφαιρούμε τη φλούδα και το κουκούτσι. Κόβουμε σε λεπτές φέτες ή κύβους. Ζεσταίνουμε το νερό με τη ζάχαρη και ρίχνουμε μέσα τα φύλλα ζελατίνας, αφού προηγουμένως τα έχουμε μαλακώσει σε λίγο κρύο νερό. Αφήνουμε το μείγμα να κρυώσει. Αναμειγνύουμε σε ένα μεγάλο μπολ τα φρούτα, το κρασί, το χυμό πορτοκαλιού και τη ζελατίνη. Αδειάζουμε σε μακρόστενη φόρμα. Αφήνουμε το ζελέ στο ψυγείο, μέχρι να πήξει. Ξεφορμάρουμε με ζεστό νερό.

Συμβουλή: Μπορούμε να αντικαταστήσουμε το κόκκινο κρασί με λευκό ή γλυκό.

Φρούτα με λευκό κρασί

Υλικά για 6 άτομα:

- 750 ml λευκό κρασί
- 750 ml παγωμένο νερό
- 4 φλιτζ. ζάχαρη μαύρη
- 1 μπιστούνάκι βανίλιας χαραγμένο στη μέση κατά μήκος
- 1 ξύλο κανέλας
- 2 φρέσκιες βανίλιες (φρούτα)
- 3 φρέσκα βερικόκα
- 1 αχλάδι
- 3 oz φράουλες

Διαδικασία:

Πλένουμε τα φρούτα, αφαιρούμε το κουκούτσι (όσα έχουν) και τα κόβουμε στα τέσσερα. Βάζουμε σε μια μεγάλη κατσαρόλα και σε μέτρια φωτιά, το κρασί, το νερό, τη ζάχαρη και τη βανίλια. Μόλις αρχίσουν να βράζουν, χαμηλώνουμε τη φωτιά και προσθέτουμε τις βανίλιες, τα βερικόκα και το αχλάδι. Σκεπάζουμε την κατσαρόλα και σιγοβράζουμε για 10 - 15 λεπτά, μέχρι να μαλακώσουν. Προσθέτουμε τις φράουλες και αφήνουμε στη φωτιά για άλλα 3 - 4 λεπτά. Κατεβάζουμε και αφήνουμε να κρυώσουν. Τα σερβίρουμε σκέτα, με σαντιγί ή παγωτό βανίλια.

Συμβουλή: Τα φρούτα ποσέ διατηρούνται σκεπασμένα στο ψυγείο για 5 μέρες. Μπορείτε να αντικαταστήσετε αυτά τα φρούτα με άλλα εποχής, αρκεί να ελέγξετε το χρόνο βρασίματος.

Σανγκρία ζελέ

Υλικά για 8 - 10 άτομα:

- 2 φλιτζ. κόκκινο ξηρό κρασί
- 1 φλιτζ. χυμό πορτοκαλιού
- 1 φλιτζ. Νερό
- 1/2 φλιτζ. Ζάχαρη

Χαλβάς φούρνου με σιρόπι από γλυκό κρασί

Υλικά για 8 - 10 άτομα:

- 6 αυγά (χωριστά τα ασπράδια)
- Ελάχιστο αλάτι
- 1 κουταλάκι του γλυκού υγρή βανίλια
- 2 oz σιμιγδάλι ψιλό
- 70 γρ αλεύρι που φουσκώνει μόνο του
- 1 oz αμύγδαλα ασπρισμένα και κοπανισμένα

Για το σιρόπι:

- 9 oz ζάχαρη
- 9 oz γλυκό κρασί
- χυμός μισού λεμονιού
- φλούδα από ένα λεμόνι
- 5 - 6 γαρίφαλα
- 1 ξύλο κανέλας

Διαδικασία:

Για το σιρόπι: Βράζουμε τη ζάχαρη με το κρασί, τη φλούδα, τα γαρίφαλα και την κανέλα για 5 λεπτά. Προσθέτουμε το χυμό του λεμονιού και αφήνουμε να βράσει για άλλα 3 - 4 λεπτά μέχρι να δέσει.

Για το χαλβά: Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 365 βαθμούς Φαρενάιτ. Χτυπάμε στο μίξερ τα ασπράδια με το αλάτι, μέχρι να γίνουν πικτή μαρέγκα. Χαμηλώνουμε την ταχύτητα του μίξερ στο ελάχιστο και προσθέτουμε έναν έναν τους κρόκους. Κατεβάζουμε και αναμειγνύουμε με ελαφρές κινήσεις το σιμιγδάλι, το αλεύρι και τα αμύγδαλα. Τοποθετούμε το μείγμα σε βουτυρωμένη και αλευρωμένη στρογγυλή φόρμα, διαμέτρου 22 εκ. και ψήνουμε για 25 - 30 λεπτά. Βγάζουμε από το φούρνο, αφήνουμε να κρυώσει και περιχύνουμε το χαλβά με ζεστό σιρόπι. Πασπαλίζουμε με φιλέ αμυγδάλου και κανέλα τριμμένη.

Πηγή: «Καθημερινή»

Ποια χρώματα να διαλέξω για το φαγητό μου;

**Της Μαρίας
Παπαδοδημητράκη**

Εχει σημασία αν τρώμε πράσινες ή κόκκινες πιπεριές, άσπρο ή μοβ λάχανο; Εχει, βεβαιώνουν οι διατροφολόγοι και μας αποκαλύπτουν τι υποδηλώνουν τα χρώματα στο τραπέζι μας.

Κόκκινο ή μίπως πράσινο; Τελικά το χρώμα κάνει τη διαφορά, είτε πρόκειται για την αγαπημένη μας ομάδα, είτε για τα φανάρια στο δρόμο, είτε για τις τροφές που βάζουμε στο τραπέζι μας. Μπορεί οι περισσότεροι να επιλέγουμε λευκό ή καφέ βαλσάμικο, ανάλογα με το χρώμα που θέλουμε να έχουν τα πιάτα μας, ωστόσο υπάρχουν και τρόφιμα που η διαφορά στο χρώμα μπορεί να υποδηλώνει περισσότερα από μια εντυπωσιακή εικόνα. Αν σας προβληματίζει τι να διαλέξετε, δείτε τι λένε οι ειδικοί για την ποικιλία της φύσης.

**Κόκκινη, πράσινη
ή πορτοκαλί πιπεριά;**

Η διαφορά. Οι διαφορές τους δεν περιορίζονται μόνο στη γεύση -οι κόκκινες και οι πορτοκαλί πιπεριές έχουν πιο φρουτώδη γεύση από τις πράσινες-, αλλά και στα θρεπτικά συστατικά. Επιπλέον, οι κόκκινες και οι πορτοκαλί αποτελούν εξαιρετικές πηγές βιταμινών Α, C και Β6 και αντιοξειδωτικών παραγόντων, όπως λυκοπένιο και λουτεΐνη, ενώ οι πράσινες περιέχουν σημαντική ποσότητα φυλλικού οξέος και βιταμίνης Κ. Ποια να διαλέξετε; Αν και τα τρία είδη αποτελούν πολύ καλή επιλογή για το πιάτο μας, ωστόσο οι κόκκινες και οι πορτοκαλί πιπεριές έχουν ιδιαίτερη αξία λόγω των αυξημένων αντιοξειδωτικών που περιέχουν. Μάλιστα, η λουτεΐνη συμβάλλει στην καλή υγεία των ματιών.

Πράσινο ή μαύρο τσάι;

Η διαφορά. Το πράσινο τσάι είναι λιγότερο επεξεργασμένο και πλουσιότερο σε αντιοξειδωτικές ουσίες, κυρίως πολυφαινόλες και επικατεχίνες. Επίσης, σε σχέση με το μαύρο τσάι, περιέχει σχεδόν τη μισή ποσότητα καφεΐνης.

Ποιο να διαλέξετε; Καλύτερη επιλογή αποτελεί το πράσινο τσάι.

Μαύρη ή άσπρη ζάχαρη;

Η διαφορά. Μπορεί η μαύρη (ακατέργαστη) ζάχαρη, όπως και η άσπρη, να μην έχει βιταμίνες και πρωτεΐνες, περιέχει όμως λίγο υψηλότερα επίπεδα σε ορισμένα μέταλλα, όπως το κάλιο και το μαγνήσιο. Είναι, λοιπόν, δύο τρόφιμα με το ίδιο θερμιδικό φορτίο, αλλά με διαφορετική θρεπτική αξία. Ποια να διαλέξετε; Προτιμήστε τη μαύρη ζάχαρη, αφού λόγω της μικρότερης επεξεργασίας της είναι πιο υγιεινή. **Πράσινο ή κόκκινο μήλο;** Η διαφορά. Αν και ορισμένες ποικιλίες πράσινου μήλου είναι πιο ξινές, λόγω της μικρότερης

περιεκτικότητάς τους σε απλά σάκχαρα, οι διαφορές ανάμεσά τους είναι σχεδόν μηδαμινές όσον αφορά τη θρεπτική τους αξία. Και τα δύο αποτελούν σημαντική πηγή βιταμίνης C και Κ, φυτικών ινών και αντιοξειδωτικών ουσιών, όπως η κερκετίνη και οι κατεχίνες (βρίσκονται στο φλοιό).

Ποιο να διαλέξετε. Αφού δεν υπάρχει θρεπτική διαφορά, επιλέξτε όποιο σας ικανοποιεί γευστικά.

Άσπρα ή κόκκινα φασόλια;

Η διαφορά. Η θερμιδική τους διαφορά είναι ασήμαντη. Επίσης, τόσο τα άσπρα όσο και τα κόκκινα φασόλια περιέχουν υψηλές ποσότητες φυτικής πρωτεΐνης, ασβεστίου, σιδήρου, βιταμινών του συμπλέγματος Β και φυλλικού οξέος. Τα κόκκινα φασόλια, όμως, προκαλούν μεγαλύτερη παραγωγή εντερικών αερίων κατά το μεταβολισμό τους.

Ποια να διαλέξετε. Επιλέξτε όποιο σας αρέσει περισσότερο. Αν αντιμετωπίζετε, όμως, γαστρεντερικά προβλήματα, επιλέξτε τα άσπρα.

Άσπρο ή κόκκινο κρέας;

Η διαφορά. Το άσπρο κρέας, δηλαδή ψάρια και πουλερικά, περιέχει πολύ λιγότερες θερμίδες από το κόκκινο (περίπου 70 λιγότερες ανά 100 γρ.), λόγω της χαμηλότερης περιεκτικότητάς του σε λίπος. Όμως, από την άλλη, το κόκκινο κρέας έχει υψηλότερη περιεκτικότητα σε σίδηρο και βιταμίνη Β12.

Ποιο να διαλέξετε. Επιλέξτε το άσπρο κρέας. Αν, όμως, πάσχετε από αναιμία λόγω έλλειψης σιδήρου ή βιταμίνης Β12, χρειάζεται να κατα-

λώνετε περισσότερο κόκκινο κρέας.

Άσπρο ή κίτρινο τυρί;

Η διαφορά. Τα κίτρινα τυριά (κασέρι, γραβιέρα, παρμεζάνα) είναι πιο πλούσια σε συστατικά σε σχέση με τα άσπρα (φέτα, μοτσαρέλα, ανθότυρο), επομένως και σε ασβέστιο. Από την άλλη, τα λευκά περιέχουν λιγότερο λίπος, άρα και θερμίδες, από τα κίτρινα (με εξαίρεση τα άπαχα κίτρινα).

Ποιο να διαλέξετε. Αν θέλετε να χάσετε βάρος ή προσπαθείτε να μειώσετε τα επίπεδα χοληστερίνης, επιλέξτε άσπρα τυριά. Αν πάλι βρικόσκετε στην ανάπτυξη ή έχετε αυξημένες ανάγκες σε ασβέστιο (π.χ. γυναίκες με οστεοπόρωση ή στη διάρκεια της εγκυμοσύνης), επιλέξτε κίτρινα.

**Μαύρο, κόκκινο
ή άσπρο πιπέρι;**

Η διαφορά. Το γνωστό σε όλους μας μαύρο πιπέρι είναι αυτό που συλλέγεται μόλις ωριμάσει. Το άσπρο πιπέρι είναι απλώς το μαύρο ξεφλουδισμένο. Από την άλλη, το καυτό κόκκινο πιπέρι ανήκει σε διαφορετική ποικιλία και περιέχει την ουσία καψαϊσίνη, που του δίνει την πικάντικη γεύση. Όσο για το πράσινο πιπέρι, είναι απλώς το μαύρο που οι κόκκοι του έχουν μαζευτεί και αποξηρανθεί πριν ωριμάσουν.

Ποιο να διαλέξετε. Καλύτερο θεωρείται το κόκκινο πιπέρι, γιατί πιστεύεται ότι προστατεύει τον οργανισμό από καρκινολύγες ουσίες.

Μαύρη ή ξανθιά μπίρα;

Η διαφορά. Η μπίρα, είτε είναι μαύρη είτε ξανθιά, αποτελεί καλή

πηγή φυλλικού οξέος, βιταμινών του συμπλέγματος Β, καλίου και αντιοξειδωτικών ουσιών, όπως οι ινδόλες και οι σουλφοραφάνες. Παρ' όλα αυτά, το μοβ λάχανο έχει περισσότερες αντιοξειδωτικές ουσίες (π.χ. ανθοκυανίνες), ενώ η περιεκτικότητά του σε βιταμίνη C είναι 6-8 φορές μεγαλύτερη από αυτήν του άσπρου.

Άσπρο ή μοβ λάχανο;

Η διαφορά. Και τα δύο αποτελούν καλές πηγές βιταμίνης C, μαγανίου, φυλλικού οξέος, βιταμινών του συμπλέγματος Β, καλίου και αντιοξειδωτικών ουσιών, όπως οι ινδόλες και οι σουλφοραφάνες. Παρ' όλα αυτά, το μοβ λάχανο έχει περισσότερες αντιοξειδωτικές ουσίες (π.χ. ανθοκυανίνες), ενώ η περιεκτικότητά του σε βιταμίνη C είναι 6-8 φορές μεγαλύτερη από αυτήν του άσπρου.

Ποιο να διαλέξετε. Προτιμήστε το μοβ λάχανο λόγω της μεγαλύτερης συγκέντρωσης σε βιταμίνη C και αντιοξειδωτικά. Ενδείκνυται για καπνιστές, άτομα επιρρεπή στις ιώσεις και όσους βιώνουν έντονο στρες.

Μαύρη ή άσπρη σοκολάτα;

Η διαφορά. Η άσπρη σοκολάτα παράγεται από το βούτυρο του κακάο, ενώ η μαύρη από το κακάο.

πηγή φυλλικού οξέος, βιταμινών του συμπλέγματος Β, ιχνοστοιχείων και μετάλλων. Παράλληλα, περιέχει αντιοξειδωτικά (ρεσβερατρόλη, τυροσόλη), που συμβάλλουν στην καλή υγεία της καρδιάς. Το χρώμα της εξαρτάται κυρίως από τη θερμοκρασία στην οποία εκτίθεται η βύνη και δεν αλλάζει τη θρεπτική της αξία. Ποια να διαλέξετε. Επιλέξτε όποια ταιριάζει περισσότερο στα γούστα σας. Μάλιστα, σε σύγκριση με τα υπόλοιπα αλκοολούχα ποτά, έχει λιγότερο αλκοόλ και θερμίδες.

Κόκκινο ή άσπρο κρασί;

Η διαφορά. Υπάρχει μικρή διαφορά στις θερμίδες τους (περίπου 5 ανά ποτήρι), οι γιατροί όμως συστήνουν την κατανάλωση ενός ποτηριού κόκκινου κρασιού την ημέρα μαζί με το φαγητό, γιατί περιέχει περισσότερες φαινόλες από το λευκό.

Ποιο να διαλέξετε. Προτιμήστε το κόκκινο κρασί, που λόγω των φαι-

για το λόγο αυτό, η τελευταία έχει περίπου 50 θερμίδες λιγότερες ανά 100 γρ., περισσότερες αντιοξειδωτικές ουσίες και καλύτερης ποιότητας λίπος.

Ποια να διαλέξετε. Οι ειδικοί συμφωνούν πως λίγη μαύρη σοκολάτα ωφελεί επειδή προσφέρει ενέργεια και ευχαρίστηση ακόμα και σε άτομα που προσέχουν το βάρος τους.

Άσπρο ή μαύρο ψωμί;

Η διαφορά. Τόσο το λευκό όσο και το μαύρο ψωμί είναι πηγή ενέργειας και βιταμινών του συμπλέγματος Β. Αν και το άσπρο έχει μόνο 5 θερμίδες περισσότερες από το μαύρο, το τελευταίο, ιδίως το ολικής άλεσης, περιέχει περισσότερες φυτικές ίνες και βιταμίνες του συμπλέγματος Β. Ποιο να διαλέξετε. Προτιμήστε το μαύρο ψωμί, ιδιαίτερα αν πάσχετε από δυσκοιλιότητα.

Το τατού της Αντζελίνα για τον Μπραντ

Η Angelina Jolie χάραξε μόνιμα τον Brad Pitt στο μπράτσο της!

Το τελευταίο τατουάζ της διάσημης ηθοποιού είχε γεννήσει πολλά ερωτήματα τον περασμένο μήνα. Η Jolie έχει «χτυπήσει» τις συντεταγμένες των πόλεων όπου έχουν γεννηθεί τα έξι παιδιά της και πρόσφατα αποκάλυψε και μια έβδομη. Στις Κάννες η Angelina είπε στους δημοσιογράφους: «Αν ξέρατε πως τα τατουάζ είναι συντεταγμένες με γεωγραφικό πλάτος και μήκος, θα καταλαβαίνατε αμέσως πως πρόκειται για τη γενέτειρα του Brad, το Shawnee στην Oklahoma».

Εξάλλου, η κ. Τζολί δεν επαναπαύεται στα φυσικά χαρίσματα, αλλά φροντίζει και το σώμα της. Εκτός λοιπόν από το αυστηρό πρόγραμμα γυμναστικής που ακολουθεί, οι διατροφικές της συνήθειες θυμίζουν περισσότερο αυτές Σπαρτιάτη πολεμιστή, παρά ενός ανθρώπου με επιθυμίες και όρεξη.

Για πρωινό τρώει μια μεγάλη φρουτοσαλάτα με φρέσκα βιολογικά φρούτα (κυρίως μάνγκο, ακτινίδιο, ανανά και πορτοκάλι, ενώ για μεσημεριανό προτιμά σολομό σκάρας με μπρόκολο ή άλλη πράσινη σαλάτα σε μεγάλη ποσότητα με ένα κουταλάκι ελαιόλαδο. Εναλλακτικά μπορεί να φάει μια μικρή μερίδα σούσι, ενώ το κρέας (πάντα άπαχο) αποτελεί επιλογή για δύο φορές τον μήνα το πολύ. Για βραδινό τρώει κοτόπουλο ή ψάρι στη σάρα με λαχανικά στον ατμό. Και αφού ξεπεράσετε το σοκ, μάθετε ότι τα φαγητά είναι ανάλατα, ενώ το ψωμί και τα ζυμαρικά είναι άγνωστες λέξεις.

Πηγή: «Zougla»

Ο Τζον Βαρβάτος πρωταγωνιστεί σε διαφήμιση

Στο τηλεοπτικό σποτ της «Chrysler» για τη νέα γενιά 300C πρωταγωνιστεί ο Τζον Βαρβάτος.

Το διαφημιστικό έχει διάρκεια 1:02 λεπτά και δείχνει τον Ελληνοαμερικανό σχεδιαστή να οδηγεί το νέο πολυτελές όχημα και να καταλήγει στο σχεδιαστήριό του, ενώ εστιάζει στην επιρροή που έχει δεχθεί από τη μουσική rock n roll.

Αλλωστε, στο παρελθόν, ο Βαρβάτος είχε χρησιμοποιήσει δύο θρύλους της μουσικής για διαφημίσεις του, τους Iggy Pop και Alice Cooper...

Πηγή: «Zougla»

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

5					2	7		
	8		7	9	1		4	
	3	4	6					2
3	5		2	6				9
		8				2		
9			1	8		5	7	
4				7	9	8		
	9		8	2	3		7	
		1	9					3

SUDOKU - ΕΥΚΟΛΟ

		3		9	6			
			6			5	9	
8	9			3	4			2
		8						4
	7			3			2	
6						9		
4		1	9			7		5
	8	7			4			
		6		2		1		

SUDOKU - ΜΕΤΡΙΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πατρίδα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη.
2. Συχνά αμοιβαία.
3. Το κάνουμε ή το... χαλάμε.- Διασχίζει την Αυστρία.
4. Άσος της Ρομαντικής (αντίστρ.).
5. Άλλα τόσα τα... συμπληρώνουν.- Ως χαρακτήρας ο ελικρινής (αιτ.).
6. Μ' αυτόν νιώθουμε άνετα.
7. Χαλύβδινοι οι θώρακές του.- Ο συνθέτης των Γοτθικών Χορών.
8. Εικονίζονται σε περίφημο πίνακα του Βαν Γκογκ.- Φωνέντα που δεν σχηματίζουν δίφθογγο.
9. Μυθικός ληστής που σκοτώθηκε από τον Θησέα.- Ως υποκείμενο συχνά παραλείπεται.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Απειλή κατά του... βασιλιά. Είναι και όργανο αναπνοής (γεν.).
2. Οπτικό όργανο.- Σχετλιαστικό επιφώνημα.
3. Στον αιώνα αυτό πέθανε ο Λούθηρος. Μυθικός βασιλιάς της Ασσυρίας (αντίστρ.).
4. Οι αναφερόμενοι σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα.
5. Ανήκει στις Κυκλάδες.- Ξενική απάντηση (αντίστρ.).
6. Με προσοχή ακούγονται.
7. Ομοιωματικό μόριο.- Είναι πολλών τα μαλλιά.
8. Συγκαταλέγεται στις αρετές (καθ.).
9. Ακολουθείται από ρήμα.- Αναφέρεται σε ημερολόγια (γεν.).

5					2	7		
	8		7	9	1		4	
	3	4	6					2
3	5		2	6				9
		8				2		
9			1	8		5	7	
4				7	9	8		
	9		8	2	3		7	
		1	9					3

ΛΥΣΗ - ΕΥΚΟΛΟ

		3		9	6			
			6			5	9	
8	9			3	4			2
		8						4
	7			3			2	
6						9		
4		1	9			7		5
	8	7			4			
		6		2		1		

ΛΥΣΗ - ΜΕΤΡΙΟ

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. ΣΚΙΑΘΟΣ. 2. ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ. 3. ΧΑΤΗΡ-ΙΝΙ. 4. ΜΙΑΝΑ. 5. ΜΙΣΑ-ΙΣΙΟ. 6. ΟΙΚΕΙΟΣ. 7. ΤΑΝΚ-ΣΑΤΙ. 8. ΜΗ-ΟΙ-ΟΗ. 9. ΣΙΝΙΣ-ΕΞΥ. ΚΑΘΕΤΑ: 1. ΣΑΧ-ΜΥΤΗΣ. 2. ΚΙΑΝΙ-ΑΝΙ. 3. ΙΣΤ-ΝΙΝΟΣ. 4. ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ. 5. ΘΗΡΑ-ΣΙ. 6. ΙΖΙ. 7. ΟΜΙΝΙΣ. 8. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 9. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 10. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 11. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 12. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 13. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 14. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 15. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 16. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 17. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 18. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 19. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 20. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 21. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 22. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 23. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 24. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 25. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 26. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 27. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 28. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 29. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 30. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 31. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 32. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 33. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 34. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 35. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 36. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 37. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 38. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 39. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 40. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 41. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 42. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 43. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 44. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 45. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 46. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 47. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 48. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 49. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 50. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 51. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 52. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 53. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 54. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 55. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 56. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 57. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 58. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 59. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 60. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 61. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 62. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 63. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 64. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 65. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 66. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 67. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 68. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 69. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 70. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 71. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 72. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 73. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 74. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 75. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 76. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 77. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 78. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 79. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 80. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 81. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 82. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 83. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 84. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 85. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 86. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 87. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 88. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 89. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 90. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 91. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 92. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 93. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 94. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 95. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 96. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 97. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 98. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 99. ΤΑ-ΙΣΙΑ. 100. ΤΑ-ΙΣΙΑ.

ΠΩΣ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΤΟ SUDOKU

Σκοπός του παιχνιδιού είναι να γεμίσετε τα άδεια τετράγωνα έτσι ώστε κάθε σειρά, κάθε στήλη και κάθε 3X3 κουτί να περιέχει τους αριθμούς 1 έως 9, χωρίς όμως να επαναλαμβάνεται κάποιος από αυτούς. Μερικά τετράγωνα περιέχουν αριθμούς, «γνωστοί αριθμοί». Σκοπός είναι να συμπληρωθούν τα άδεια τετράγωνα, ένας αριθμός σε κάθε τετράγωνο, έτσι ώστε κάθε στήλη, κάθε σειρά και κάθε κουτί να περιέχει τους αριθμούς από το 1 έως το 9 μόνο μία φορά. Κάθε αριθμός έχει μία μόνο σωστή θέση, εμφανίζεται δηλαδή μόνο μια φορά σε κάθε στήλη, σε κάθε γραμμή και σε κάθε κουτί.

CULINARIA GREECE

PRIVATE DINING AVAILABLE

Aegean Cove is committed to serving high quality authentic Greek cuisine based on family recipes passed down through the generations.

LIVE GREEK MUSIC // THURSDAYS 8PM-11PM

AEGEAN COVE
FINE GREEK DINING

WWW.AEGEANCOVE.COM

RESERVATIONS // 718.274.9800

20-01 STEINWAY STREET ASTORIA, NY 11105

Η κληρονομιά μας είναι πάρα πολύ σημαντική τόσο για σας...

όσο και για μας.

Σαν Έλληνες, γνωρίζουμε τα ήθη και τα έθιμα μας που τα έχουμε κληρονομήσει από τους προγόνους μας.

Οποια κι αν είναι η επιθυμία σας πιστέψτε μας την καταλαβαίνουμε.

Το γραφείο που έχει κερδίσει την προτίμησή σας.

Ελληνική επιχείρηση, οικογενειακής ιδιοκτησίας.

38-08 Ditmars Blvd. • Astoria • (718) 728-8500

Κώστας Αντωνόπουλος - Owner, Funeral Director